

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 18/fascicle 2

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 16 de desembre del 2003, a les 17,00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 2903/03, de mesures tributàries i administratives. fascicle 1

II. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 2902/03, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2003. fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, abans de recomençar la sessió, els inform que, si els sembla bé, les votacions es faran a partir de les onze del vespre, en aquest cas, les 23.00 hores, fins a les 23.00 mirarem d'avançar al màxim tots els debats que tenim en aquests pressuposts.

Per tant, si els sembla bé, recomençam la sessió i començam amb el debat número 3, de totalitat, secció 12, Conselleria de Turisme i servei públic 06, Diversitat 21, SA. En primer lloc, passam a la defensa de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds i té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. La formació que represent, el grup parlamentari que represent ha presentat una esmena a la totalitat a la secció 12 dels pressuposts de la comunitat autònoma de les Illes Balears, és a dir, a la Conselleria de Turisme. L'argument de fons, després tendrem ocasió en el següent debat, de discutir esmenes concretes, però el fet que justifiqui una esmena a la totalitat és un plantejament global, lògicament, i que parteix de la nostra reflexió damunt el que ha ocorregut aquests mesos i el que es preveu de cara al futur en un tema de la importància crucial que, per a la nostra economia i per a les nostres illes, té el turisme.

Nosaltres consideram que hi ha un element de fons que hem tengut ocasió de discutir a la comissió, a les comissions informatives i en el debat de totalitat dels pressuposts, fa un mes, però que nosaltres continuam consideram l'element fonamental, la pedra mestra per la qual nosaltres presentam aquesta esmena a la totalitat, que és la baixada del 30% de despesa a la Conselleria de Turisme. Evidentment, té a veure amb la supressió de l'impost ecoturístic que es va produir en aquesta cambra i té a veure amb una sèrie d'elements a tenir en compte, però per a nosaltres, sense cap dubte, després de tot el que s'ha teoritzat a la passada legislatura, després de tot el que s'ha dit, de totes les pàgines que s'han omplert en els mitjans de comunicació per part del Grup Popular, com a mínim s'ha de dir que ens sembla sorprenent que els primers pressuposts que ens topam, després del canvi de Govern, es produeix una baixada tan espectacular precisament en aquesta conselleria; jo l'hagués esperat de qualsevol altra menys d'aquesta, en consonància amb tot el que s'ha plantejat, amb consonància amb un atac constant a la passada legislatura de deixadesa d'un sector que es considerava clau i es considerava fonamental. Per tant, jo de qualsevol altra conselleria m'hagués imaginat aquesta baixada, mai no me l'hagués imaginada de la Conselleria de Turisme.

Evidentment, es produeix una baixada que té a veure amb la supressió de l'ecotaxa, de l'impost ecoturístic, que ja vàrem discutir en el moment del debat de totalitat amb el conseller d'Hisenda com s'interpretaven els ingressos i com no s'interpretaven i no és moment de repetir aquesta discussió que ja vàrem tenir ocasió de fer amb tota la profunditat i el temps

que hi va haver. El que sí és evident és que s'ha teoritzat per part del Govern del Partit Popular i se'ns ha dit i se'ns ha repetit des del primer moment la seva preocupació per la rehabilitació d'espais turístics, per la cura del territori, del medi ambient, per, en definitiva, la inversió en tots aquests aspectes. El fet és que s'han presentat una sèrie d'esmenes en comissió plantejant el tema de la recuperació del fons de rehabilitació d'espais turístics que han estat rebutjades per part del Partit Popular.

Per tant, en definitiva, el que queda és que s'ha suprimit aquest ingrés que suposa l'ecotaxa i no ha estat fins ara substituït per cap altre element que cobreixi les necessitats que tots reconeixem que són evidents, perquè no són paraules meves ni són paraules de l'oposició, són paraules del Govern, el compromís i la necessitat d'aprofundir en noves fórmules que suposin ingressos per cobrir la defensa del fons mediambiental i la defensa de tots aquests aspectes. Des d'aleshores fins ara hem viscut tota una sèrie d'esdeveniments, sobretot de declaracions públiques per part de la Conselleria de Turisme, anunciant tota una sèrie d'elements que tendrien com a objectiu cobrir aquest aspecte. Es va començar parlant de la marca Illes Balears sostenible, es va continuar parlant de la Fundació Illes Balears sostenible, de la targeta verda, de tota una sèrie d'aspectes que a hores d'ara no hem aconseguit encara concretar, no hem aconseguit saber exactament de què parlam.

Per tant, en aquesta secció i en aquest debat ens trobam en les mateixes condicions que ens trobàvem en el debat anterior referit al tema de la televisió autonòmica, és a dir, ens veim impel·lits a aprovar o a donar el vot favorable, en cas que hi estiguéssim d'acord, a uns pressuposts d'aquesta secció on per una banda es produeix una baixada espectacular del 30% en relació als pressuposts de l'any passat, i que per una altra banda tot allò que se'ns ha anat anunciant no ho hem concretat, no ho hem vist. Se'ns ha anunciat una vegada i una altra que tendrem ocasió de discutir-ho, però avui ja som aquí per aprovar aquests pressuposts i no tenim més que anuncis, promeses, generalitats sense entrar a concretar. Això, solament aquest element, ja ens frenaria a l'hora de plantejar-nos donar suport als pressuposts que aquí es presenten, uns pressuposts, repetesc, que suposen un descens important i que tot allò que s'anuncia de cara al futur continuen essent anuncis genèrics, promeses genèriques, no concretades, que no les podem palpar, que no les podem tocar, sobretot que no les hem discutit, i es repeteix un poc l'esquema de dir, que es produirà durant tot el debat del pressupost en tota una sèrie de projectes, de dir: "Bé, és que ja se n'ha començat a parlar, ja està emparaulat aquest tema, ja hi ha aquest protocol, ja hi ha aquest inici; us presentam aquest pressupost concret sobre aquest tema, i ja durant el que quedi d'any pressupostari s'anirà concretant, tendrem ocasió de parlar-ne, de discutir-ne, de concretar".

Bé, nosaltres no creim que això sigui el mètode més adequat i pensam que allò lògic seria que avui, a hores d'ara, que ja han passat sis mesos, ja no estam com la primera vegada que vàrem parlar d'aquest tema en aquesta tribuna, que se'ns va dir per part del conseller "home, acabam d'aterrar, duim dos mesos, duim dos mesos i mig, deixin-nos plantejar els projectes", idè hi

vàrem estar d'acord. Ara ja estam discutint els pressuposts, estam acabant l'any, el Govern va començar el mes de juliol i continuam amb el mateix nivell d'indefinió que teníem al principi de la legislatura sobre tots aquests temes.

Per tant jo diria que aquest és el fons, és l'anàlisi de fons que ens du a sostreure'ns, a presentar l'esmena a la totalitat i a no poder donar, per tant, suport a aquest pressupost.

A més hi ha tota una sèrie d'aspectes que tendriem ocasió de discutir més concretament quan parlem de les esmenes, però que tampoc no ens satisfà. No es concreta el tema de les campanyes publicitàries, no..., en fi, tota una sèrie... Es planteja un creixement del 30% d'ENTURIB però s'hi inclouen conceptes que ja estaven a altres conceptes en els pressuposts passats i, per tant, no és un creixement real, com temes de qualitat, com temes d'investigació, etc.

Per tant, en definitiva, ens trobam davant un pressupost d'una secció, la secció 12, i de la Conselleria de Turisme, de la qual s'ha parlat molt, que ha estat objecte de debat ciutadà i públic importantíssim durant tota la passada legislatura, on s'ha teoritzat que no hi havia la preocupació que calia per part de l'administració i pel govern de les Illes Balears, i a la primera ocasió que tenen vostès duen sis mesos sense concretar projectes en concret i, a la vegada, ens presenten uns pressuposts que nosaltres pensam que no corresponen a allò que es necessitaria i que no corresponen, per descomptat, a allò que vostès deien que es necessitaria. Per tant ens sembla una incongruència i en funció d'això presentam l'esmena a la totalitat a aquests pressuposts.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. En segon lloc passam a la defensa de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a les seccions incloses en el present debat. Té la paraula la Sra. Maria Antònia Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el PSM-Entesa Nacionalista també presenta una esmena a la totalitat de la secció 12, i utilitzant la frase genèrica, perquè entenem que aquest pressupost no resol els problemes que presenta el sector turístic avui en dia i que tampoc no respon a les expectatives que havia creat el pacte que governa actualment.

El Sr. Conseller ja va dir a la presentació del pressupost que era un pressupost atípic, i jo li don la raó, al Sr. Conseller, ja que després de donar per fet que la crisi havia superada, després de durant anys dir que hi havia molta crisi ara de cop s'ha superada, que la indústria turística per art de màgia o per la majoria del PP ja s'havia recuperat, resulta que el primer pressupost que presenten té una retallada d'un 28%.

De tot el gruix del pressupost centren l'increment més gran en promoció turística: assistència a fires, campanya de

promoció, organització de grans esdeveniments... Tot això està molt bé, nosaltres no li ho discutirem, però em tem que si tot això no va acompanyat de polítiques adequades en matèria d'ordenació i planificació ens limitarem a promocionar més del mateix: turisme de masses, turisme de sol i platja, que té tanta competència per tot l'arc mediterrani i que altres destinacions poden oferir a preus més competitiu i donant uns serveis similars als que podem oferir des de les Balears.

Aquests pressuposts no contemplen solucions concretes a problemes d'estacionalitat i de qualitat. Quines propostes concretes i possibles vénen pressupostades per al 2004 per allargar la temporada? Em tem que amb aquest pressupost ens continuarem queixant de com n'és, de curta. Quines propostes concretes i possibles contempla aquest pressupost per complementar l'oferta massiva de sol i platja? Em tem que amb aquest pressupost continuarem concentrant l'oferta en aquest segment barat. Com s'impliquen els ajuntaments en una cultura turística per aconseguir que l'àrea de turisme en els pressuposts municipals no sigui una "maria"? Igualment em deman on són les partides destinades a promoure una cultura turística entre els diferents col·lectius socials implicant-los en la cultura de la qualitat, en promocionar activitats culturals i d'oci pròpies.

Quant a les inversions per a rehabilitació i recuperació d'espais turístics, veim que es limiten a continuar amb els programes iniciats la passada legislatura relatius al Pla Mirall. Les noves inversions estan pendents del plans d'excel·lència, encara pendents de decidir per part de l'Estat. Pel demés moltes paraules i sobretot pocs recursos econòmics. És important la promoció, però també és important el producte a promocionar. Sense recursos no es pot millorar l'oferta.

El pressupost de la secció 17, perdó, de la secció 12, està dividit en dos grans blocs, en dos grans programes, el 751B, adequació, millora i promoció de l'oferta turística de les Illes Balears, que té el pressupost més alt de la secció, 18.860.639,95 euros; la partida de transferències més important del pressupost és la que va a ENTURIB, 16.203.081,95 euros. I per fer què? Segons la memòria s'han de fer programa de vacances de turisme interior sènior, grans esdeveniments esportius, entre ells un *open* de golf, olimpíada d'escacs, volta ciclista -la *Challenge*-, activitats culturals com el Festival Chopin, Festival de Pollença, Un hivern a Mallorca, un festival de cinema... Vaja, grans novetats, diria jo. Tan sols apuntar que alguns d'aquests esdeveniments que segons la memòria, i cit textualment, "exerciran un efecte multiplicador i mostren l'ampli ventall de possibilitats que les Illes Balears ofereixen als visitants", alguns d'aquests grans esdeveniments tenen més de 20 anys d'antiguitat. Bé, vaja, noves idees, grans idees, grans iniciatives, propostes fresques i innovadores. Què més? Bé, assistència a fires acompanyats de l'icona del Govern, que li ha costat molts de doblers a canvi de la compra de Costa Nord. També es dedicaran recursos a atenció de periodistes, agències de viatges...; molt positiu, tot això és molt positiu.

Aquest programa ha de salvar el turisme de les Illes Balears i ho pretenen fer amb 5 milions d'euros més que l'any passat. Bé, no seré negativa i no criticaré aquest augment, perquè trob

que està molt bé. Però què passa amb l'altre programa principal de la conselleria? El programa 751B, ordenació del sector i redefinició del model turístic, 17.049.570 euros. Els objectius, grans objectius, alguns dedicats a l'entorn com poden ser millores de l'entorn ambiental i patrimonial, millora d'infraestructures i equipaments turístics, entorns de qualitat total, embelliment d'entorn de mobilitat, desenvolupament d'una xarxa de rutes de patrimoni...; altres objectius que també tenen com objecte millorar el producte: s'ha de fer normativa nova, plans de qualitat, impuls de marques desestacionalitzadores, serveis, innovació, inspecció..., i tot això amb un pressupost de poc més de 17 milions d'euros, ni més ni manco que 22.800.000 euros menys que l'any 2003.

L'excusa quina és? Que ara ja no tenim ecotaxa. Bé, i què?, no deien vostès que no la necessiten?, no havien afirmat que no era necessària l'ecotaxa? On són els recursos per fer les inversions necessàries a les quals vostès s'han compromès per millorar el producte? Què és el que promocionaran?, més del mateix? Nosaltres ens temem que sí. Amb aquests pressuposts l'únic que s'aconseguirà és continuar comptant turistes, la quantitat sobre la qualitat. No hi ha fórmules que permetin superar l'estacionalitat.

El turisme és un gran consumidor de recursos naturals i s'hauria d'ajustar el desenvolupament turístic a la capacitat de les Illes per conservar i salvaguardar el medi ambient, els recursos, la nostra pròpia personalitat i la nostra cultura. Tot el que hem sentit fins ara han estat discursos de crítica a la gestió de la passada legislatura, però a l'hora de concretar accions sembla que tot està pendent d'altres decisions, com per exemple la creació de la famosa Fundació per al desenvolupament turístic de la qual, a hores d'ara, ben poques coses sabem. Els plans d'excel·lència turística també estan pendents d'aprovació per l'Estat i creim que el resultat de l'execució d'aquest pressupost només serà rebre a l'estiu més milions de turistes a baix preu. No hi ha solucions ni propostes que permetin regular l'oferta i treballar per reconvertir l'actual model de turisme massiu en un altre model que es mantengui dinàmic, competitiu i rendible, que no suposi més ocupació del territori ni cap destrossa ambiental afegida.

És per tots aquests arguments, Sr. Conseller, que nosaltres hem presentat aquesta esmena a la totalitat, perquè creim que de cap manera no responen a les necessitats de la indústria turística, que avui en dia en té moltes i no precisament tendran resposta en els pressuposts que vostès presenten.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell.

Finalment es passa a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista a les seccions incloses en el present debat. Té la paraula el Sr. Celestí Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats, efectivament els portaveus que han parlat abans han centrat la qüestió en el que jo crec que és el tema essencial d'aquests pressuposts.

Aquests pressuposts, segons ens informava el conseller, baixen un 28,7% en relació al pressupost de l'any passat. De totes maneres jo voldria fer una puntualització en el sentit que si miram bé els pressuposts veim que hi ha dues partides, una que és concretament un conveni amb l'Ajuntament d'Eivissa d'1,5 milions d'euros, i el conveni amb el Consell Insular de Menorca, que és de 2.900.000 euros, que són recursos que vénen de l'ecotaxa. És a dir, que en definitiva estan aquí dins com a ingressos i jo no sé si hi haurien d'estar com a ingressos. Si sumam aquestes partides veim que el pressupost no baixa un 28,7%, sinó que baixaria devers un 36,4%, és a dir, que l'esforç que fa la conselleria en matèria de turisme és un terç inferior a l'esforç que feia el govern anterior. En aquest sentit jo crec que aquests pressuposts no poden il·lusionar ningú. Es parlava d'il·lusió i indubtablement un pressupost d'una conselleria de Turisme que baixa més d'un 30% no crec que pugui il·lusionar ningú.

L'altre aspecte que crida l'atenció és el pressupost de promoció. Dic que crida l'atenció perquè aquí va centrar moltíssim la seva intervenció el conseller a la comissió, i jo avui a la premsa mateix venien unes paraules del secretari general de Turisme de l'Estat espanyol, el Sr. Germán Porras, que deia que *"hay buscar alternativas ante los grandes cambios que se están produciendo en la industria turística europea"*. És a dir, jo crec que és el que essencialment s'ha de fer en aquests moments en matèria de turisme. En matèria de turisme estan canviant les situacions, el que eren aquelles condicions que nosaltres ens vàrem fer forts en un moment determinat de tenir uns costos de producció més baixos, de no tenir competidors dins la zona de la Mediterrània, de poder utilitzar les devaluacions com a instrument competitiu, en aquests moments ja no existeixen i per tant, en un moment en què realment el que creix és el turisme individual i el turisme independent, nosaltres hauríem de fer, com a comunitat líder, uns pressuposts adequats a aquestes noves circumstàncies.

I efectivament el conseller ens deia que havia crescut un 133% el pressupost de promoció. Jo li vull rectificar perquè no ho degué sumar bé, jo ja li ho vaig demanar aquell dia, perquè el pressupost actual de promoció són 16.979.000 euros que vénen de dues partides de la Direcció General de Promoció. El pressupost del 2003 eren 15.096.000 euros que venien de partides de la Secretaria General de la conselleria i d'Ordenació. En tot cas si vol després podem parlar exactament de quines partides eren. En definitiva el pressupost no augmenta un 133% sinó que augmenta un 11% en temes de promoció. Però també és cert que quan començam l'any en promoció mai no sabem exactament el que ens gastarem, i sempre hi ha més necessitats, i jo avui he d'agrair moltíssim una filtració i unes declaracions del director general Eduard Gamero, que va fer el dia 25 d'agost, en què ens acusava d'haver vulnerat la Llei d'estabilitat pressupostària, i deia que aquí on nosaltres teníem

pressupostats 8,4 milions d'euros per a campanyes, n'havíem contractat o en teníem prevists 14,7 milions d'euros. En definitiva, aquests pressuposts amb la partida de promoció no són capaços ni de consolidar les previsions que teníem l'any 2003.

En definitiva jo crec que són uns pressuposts raquífics, uns pressuposts que des del punt de vista de promoció no són suficientment clars ni suficientment abundants per poder afrontar les noves decisions, i sobretot hi ha un aspecte que crida moltíssim l'atenció, que és que no hi ha partida de campanyes. El conseller tot d'una que va arribar al Govern va dir que farien campanyes a Alemanya, que farien campanyes a Espanya, que en definitiva es farien diferents campanyes a tot Europa, campanyes necessàries per captar el turisme individual i el turisme independent. En canvi en aquest pressupost no hi ha partida de campanyes. Per tant jo crec que des del punt de vista de promoció, com deia, són uns pressuposts dèbils i uns pressuposts insuficients.

L'altre aspecte important de la política turística és afrontar les necessitats de millora la qualitat del nostre producte turístic, de millorar la nostra diversitat del producte turístic, en definitiva aquelles inversions que van dirigides a crear nous productes. Si miram els pressuposts només hi ha una sola inversió nova, una inversió que seria la que fa referència a un pla d'excel·lència que s'ha aprovat posteriorment, que és el de Portocristo, i no hi ha més partida pressupostària. Les altres partides d'inversions són unes que fan referència al Pla Mirall, que segurament són projectes que la majoria d'ells ja estan acabats, o projectes que fan referència a l'ecotaxa. En definitiva, aquests pressuposts des del punt de vista d'inversions en nous projectes viuen de rendes, viuen de les rendes d'un pla Mirall o viuen de les rendes de l'ecotaxa.

No existeix ni hi ha una sola referència a tots els projectes o promeses que ha fet el Govern durant aquests mesos: no hi ha referència al fons mediambiental, no hi ha referència a la Fundació de desenvolupament sostenible, no hi ha referència a targeta verda, en definitiva, no hi ha referència a res de tot allò que ha servit de propaganda durant aquests mesos per part del Govern. És a dir, aquests pressuposts des del punt de vista d'inversions en nous projectes no donen resposta als objectius ni a les necessitats que tenen les Illes Balears com a destí turístic líder.

Un altre aspecte que destacava el conseller a la seva intervenció a la comissió era tot allò que feia referència als sistemes de qualitat, que són absolutament necessaris per donar suport a les nostres empreses, per donar suport a les nostres petites i mitjanes empreses davant aquesta tendència creixent del turisme individual i del turisme independent, totes aquelles inversions que permeten ajudar les nostres empreses a generar un associacionisme a través de formes de comercialització noves, en definitiva, allò que ens ha de fer forts i que ens permet aprofitar una circumstància nova, que és l'aparició de noves tecnologies que ens duren o ens conduiran a una independència dels canals tradicionals de comercialització.

Enguany dins el pressupost hi ha 725.000 euros a l'IPQT, ens deia que s'augmentaria uns 800 i busques de mils d'euros, però jo li dic que repassi el pressupost de l'any anterior i veurà que les diferents partides que hi havia en el pressupost anterior sumaven exactament 1.943.000 euros, és a dir, que els pressuposts d'enguany dedicats a l'ajuda i a incentivar les empreses de les Illes Balears per accedir a aquest segment de turisme independent i individual, que és el segment que creix més en aquests moments dins el mercat turístic, baixa un 63,7%.

Per tant jo crec que aquests pressuposts, només per aquestes qüestions o per aquests quatre punts que jo he marcat, són pressuposts que són absolutament insuficients, són pressuposts absolutament dèbils, són pressuposts que en definitiva no responen a les necessitats que tenen les Illes Balears com a destí turístic.

També hi ha una esmena a la totalitat a Diversitat 21. A mi em va preocupar moltíssim el que va dir el conseller a la seva compareixença: va parlar de Diversitat 21, va dir que tenia 15 milions d'euros, 15 milions d'euros que he d'entendre que són recursos de l'ecotaxa, la qual cosa vol dir que quan el Govern deia que havíem gastat més del que havíem ingressat no era vera, no era vera que haguéssim gastat més del que havíem ingressat, és a dir, hi ha recursos, 15 milions dins Diversitat 21, 4 milions més, com dèiem, als projectes de Menorca i als projectes d'Eivissa, i altres recursos que segurament trobaríem per les conselleries de Medi Ambient i Agricultura. Per tant aquesta..., i ens deia el conseller que el que tenia previst, per exemple, era fer un pla de neteja de platges. Em pareix molt correcte que es faci un pla de neteja de platges, però que ho faci aquell a qui correspon; no eren els recursos de l'ecotaxa els que s'havien d'utilitzar per a aquest pla. Per tant en aquest sentit ens preocupa molt el que es pugui fer amb aquests 15 milions d'euros que hi ha a Diversitat 21 i per tant també esmenam la totalitat d'aquesta secció.

En definitiva, jo diria que són uns pressuposts insuficients, que vostè quan va presentar aquests pressuposts a la Comissió de Turisme va ser de forma involuntària inexacte, va comparar quantitats de forma poc rigorosa, que aquests pressuposts no contemplen els compromisos que el mateix govern havia anunciat durant aquests mesos, que no existeixen campanyes de promoció per anar al turisme individual i al turisme independent, que més aviat quan miram els pressuposts d'ENTURIB o IBATUR pareixen més una repartidora que no uns pressuposts per a promoció, i en definitiva jo crec que vostè darrera aquests pressuposts intenta amagar una sèrie de qüestions, que a nosaltres no ens preocupa la seva debilitat, no ens preocupa la seva inconsistència, tenguí això ben clar, per tant no faci esforços per amagar aquesta inconsistència i aquesta debilitat, sinó que el que ens preocupa és tenir uns pressuposts per a una conselleria que creim que ha de ser puntera i sobretot en aquests moments ha de tenir suficients recursos per poder afrontar les necessitats del mercat.

En aquest sentit no s'amagui, Sr. Flaquer, no amagui la seva debilitat, és a dir, exposi quina és la realitat i nosaltres segurament si és així també li podrem donar suport, però no

podem donar suport en aquests moments a aquest pressupost, ni de Diversitat 21, ni de la conselleria.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervenció del Govern, obrim qüestió incidental. Té la paraula el conseller de Turisme, l'Hble. Sr. Joan Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo crec que la contestació a aquestes tres esmenes a la totalitat les podem fer de manera conjunta perquè jo crec que totes coincideixen en un tema que per altra banda no em sorprèn i que és la disminució real, que el Govern no ha amagat, del pressupost de la Conselleria de Turisme. Efectivament els pressuposts de l'any 2004 en relació a l'any 2003 contenen una disminució, però no s'enganin, ni pretenguin enganar a ningú. Diuen que amb això hem enganat a la gent, amb allò que nosaltres diríem que faríem. Bé jo crec que si hi havia una cosa clara dia 25 de maig i els mesos abans i els mesos després s'ha confirmat, és que nosaltres llevaríem un impost. Jo crec que amb això no hem enganat a ningú.

Per tant, jo vull destacar el fet de què efectivament aquí hi ha una disminució del pressupost en relació a l'any passat, però just a continuació voldria fer-los veure una cosa. Si descomptam l'import de l'impost turístic el pressupost del 2003, el seu darrer pressupost, era de 27.448.737 euros. Aquest era el pressupost de la Conselleria de Turisme l'any 2003, insistesc, sense l'impost. El pressupost del 2004, també sense aquest impost, és de 41.557.193 euros. Ho podran pintar i ho podran vestir com vulguin, però hi ha un increment del pressupost, llevat l'impost, del 51,40%. Per tant, si descomptam aquest fet estrany que és el de l'impost, el que és cert és que aquests pressuposts del Govern de les Illes Balears per a l'any 2004 són els que representen un major esforç en la història d'aquesta comunitat autònoma en matèria turística.

Després podrem entrar en el debat de l'impost, del qual jo no en vull fugir, del que segurament haurien de fugir vostès, perquè nosaltres no el vàrem tenir a aquest impost, és cert, ni el volem i a posta l'hem llevat. Vostès sí el volgueren i supòs que l'haguessin continuat. I a mi m'agradaria que en política ens acostuméssim a fer balanços i ens acostuméssim a comparar, on estàvem sense impost, on estava la nostra comunitat autònoma en matèria turística sense l'impost i on ens va conduir la política del pacte de progrés amb l'impost. I és molt senzill, l'any 99 en el moment en què el pacte de progrés governa aquesta comunitat autònoma el creixement del PIB i el turisme representa el 80% d'aquest PIB, creixia el 7,1% en aquesta comunitat autònoma, sense impost turístic. Per tant, sense aquests grans pressuposts que vostès em reclamen avui aquí a través d'un impost. L'any 2003, darrer any d'exercici del

pacte de progrés, el creixement del PIB és imperceptible, per no dir negatiu. Hem perdut 7 punts de creixement en el PIB.

Despesa turística, segurament el component més important i que hauríem de ser capaços de valorar tots els polítics avui aquí, no quants de turistes vénen sinó què és allò que arribam a guanyar amb turisme aquí, a les Illes Balears. L'any 99, darrer any de Govern del Partit Popular, sense impost turístic, el creixement de la despesa turística era del 8%. Va créixer la despesa turística l'any 99 en relació al 98 un 8%. A partir del 2001, Govern del pacte de progrés amb impost turístic, comença la disminució de la despesa turística. Arribam a l'any 2002, el Sr. Alomar no es va atrevir a publicar aquestes dades, avui ja les coneixem, la disminució de la despesa turística l'any 2002 amb impost turístic era del 13%, 13% de disminució de la despesa turística. L'any 99 un 66,1% dels establiments turístics estaven oberts durant tot l'any, la mitjana d'establiments oberts era d'un 66,1% l'any 99. En el moment en què el pacte abandona el Govern d'aquestes Illes la mitjana d'establiments oberts és del 59,6%. Es perden 7 punts en la mitjana d'establiments hotelers oberts, sense impost en un cas, amb impost en l'altre.

L'ocupació mitjana en els establiments oberts l'any 99 era del 83,7%, sense impost turístic. L'any 2002, a finals del 2002, amb impost turístic, del 72,2%. Es perden 11 punts d'ocupació a les Illes Balears. I finalment per dir segurament, jo crec, la dada més dramàtica de totes, la pèrdua de llocs de feina en aquesta comunitat autònoma amb impost turístic i sense impost turístic. La comunitat autònoma de les Illes Balears l'any 99 estava per damunt la mitjana, no només espanyola també europea, en creació de llocs de feina i a finals de l'any 2002 les Illes Balears perdien més llocs de feina que la mitjana comunitària i que la mitjana europea.

Per tant, vostès han d'entendre que quan parlem de pressuposts i quan parlem de les xifres globals d'un pressupost realment estam confrontant dos models econòmics distints, el seu model efectivament, el que tot ho fia als pressuposts públics, els que tot ho fia a veure quants de doblers tenim enguany per manejar des de l'Administració. I un altre model distint, contraposat que és el nostre, el que pensa que la recuperació d'una economia, que el model econòmic d'una societat no només es basa amb el pressupost públic. I les esmenes a la totalitat, siguin favorables o desfavorables a un pressupost no només es poden basar en les xifres fredes d'allò que són les quantitats pressupostàries, perquè ja li dic, si només ens fiéssim d'això i anéssim després als balanços del compte de resultats d'aquesta política de les Illes Balears en matèria turística, jo crec que no hi hauria color, com ha quedat ben demostrat en l'explicació de les xifres que jo he donat.

Per tant, mirin nosaltres estam absolutament convençuts que els doblers que deixarà d'ingressar la Conselleria de Turisme a través d'aquest impost turístic els ingressarà i això és molt més important, no sé si vostès ho entenen, no sé si vostès ho comparteixen, és el nostre ideari i és la nostra filosofia, tots aquests recursos seran ingressats per la societat en el seu conjunt, millorant l'economia, millorant la qualitat d'aquestes Illes, millorant els llocs de feina i millorant en definitiva el nostre turisme. Per tant, aquesta és una aposta nostra de futur,

comprenc que vostès no la comparteixin, ho comprenc perfectament, però estam convençuts de què nosaltres anam pel bon camí.

Per tant, nosaltres no cercam, Sra. Rosselló, alternatives a aquest impost. Seria inútil cercar alternatives a un fet que ens ha perjudicat, seria absolutament incongruent que nosaltres cerquessim una alternativa a un instrument que ens ha produït més inconvenients que beneficis. I per tant, no esperi d'aquest conseller alternatives a aquest impost. Aquest Govern és conscient de les necessitats mediambientals d'aquestes Illes, jo crec que hi ha un esforç considerable del Govern d'aquestes Illes en matèria d'inversions mediambientals i el seguirem fent, com el vàrem fer durant els 16 anys que vàrem governar. I crearem instruments que permetin conscienciar, sensibilitzar i mentalitzar per aquest camí, però mai des de la coacció, mai des de la imposició, mai des de l'obligació, mai. Sempre, com li he dit abans, des de la sensibilitat, des de la consciència que creim que és el camí adequat i no el camí que vostès varen voler començar.

Per tant, jo crec que avui aquesta esmena a la totalitat és molt gràfica i molt il·lustrativa d'allò que són dos models distints, però a més dos models contrastats amb les dades i les xifres. I que no pensin vostès que tot s'arregla amb els pressuposts públics perquè això efectivament ho pensen, opcions ideològiques molt respectables, però que naturalment nosaltres no compartim. Per a nosaltres el més important és que la societat, l'economia funcioni, que hi hagi dinamisme, que hi hagi una classe emprenedora que creï llocs de feina i això és allò que pretenem en aquests pressuposts. Un pressupost que per altra banda compleixen els objectius que ens hem marcat com a Govern des del primer moment. Hi ha partides destinades a la millora del producte, del nostre producte turístic, tenim l'Institut per a la Qualitat Turística que rep enguany un increment del 334,45%, malgrat el Sr. Alomar ho vulgui disfressar. L'assignació pressupostària l'any passat per a l'Institut per a la Qualitat Turística era de 166.866 euros, la d'enguany, la del 2004 serà de 896.000 euros. Per tant, un increment com els deia del 334,45% i això suposa millorar el producte, apostar per la qualitat de les nostres empreses.

També hi ha partides per millorar el nostre entorn turístic, els plans mirall, els plans d'excel·lència i el Pla de neteja integral i del qual voldria fer algun comentari al Sr. Alomar. Clar quan es parla de què nosaltres ens aprofitam de coses de l'anterior Govern del Pla Mirall, home i un també pensa i no serà que vostès també se n'aprofitaren de les que va posar en marxa el Govern anterior que és el que realment va començar de bon de veres el Pla Mirall, perquè clar si començam a fer-nos aquests retrets no acabarem mai. Per tant, la política d'embelliment i la política del Pla Mirall jo crec que no és una política del PP, ni del PSOE, ni de ningú, és una política del Govern, que afortunadament ha continuat durant aquests anys i per tant, benvinguda sigui, tan que vostès la continuessin aquests darrers 4 anys, com que nosaltres també la continuem ara.

Ara clar, jo no coincidesc i ho ha d'entendre Sr. Alomar, amb vostè quan em parla del tema de per què gastam doblers de l'ecotaxa amb el Pla de neteja. Bé comprendrà que la gent

entengui molt millor que ho gastem en neteja i no en publicitat als diaris. I comprendrà que la gent entengui millor, perquè vostè va gastar els mateixos doblers que nosaltres gastarem en aquest Pla de neteja integral, és a dir, prop de 3 milions d'euros, vostè en va gastar més, però és igual, posarem que estam empatats. Vostè encara en va gastar més en publicitat als diaris. Vostè comprendrà que quan el ciutadà hagi de comparar a veure amb que s'estima més que s'inverteixin els doblers de l'ecotaxa, supòs que tindrà molt fàcil triar que creu que ho fa de manera més correcte, no? Ja per no parlar-li de comprar cases..., bé en fi preferesc no continuar Sr. Alomar per un debat que ja està suficientment madurat. Per tant, jo crec que si vostè recapta doblers d'un turista i els empram per tenir el nostre litoral en condicions, jo crec Sr. Alomar que no hi haurà cap turista que ens ho pugui criticar, francament no ho crec.

Millora de l'ordenació i de la planificació, perquè la Sra. Vadell em deia que veu poca previsió de millorar l'ordenació i la planificació. I vostès què feren en ordenació i planificació? Vostès varen estar aquí 4 anys, no, no vostès varen estar aquí 4 anys i el seu partit també governant, vicepresident econòmic del Govern del Sr. Antich. I vostès què feren en ordenació i planificació turística? Jo estic cansant de dir sempre el mateix, però és que m'ho posen a punt perquè ho digui. Vostès no varen modificar ni un punt, ni una coma de l'ordenació turística dels darrers 16 anys, ni un punt, ni una coma, ni un. I vostè ve aquí i em diu que a la memòria dels pressuposts de la Conselleria de Turisme no troba res que parli de la modificació de l'ordenació turística. No escolti, nosaltres creim que l'ordenació turística que vàrem deixar l'any 99 i que vostès corroboraren, creim senzillament que compleix les expectatives que senzillament es varen generar sobre elles. I que per altra banda és un model avui copiat i imitat a altres comunitats autònomes. Per tant, comprendrà que l'ordenació no és que la toquem, és que creim que està en aquests moments en condicions.

(Remor de veus)

No sé si la veu en *off* del Sr. Diéguez vol afegir alguna cosa d'allò que estic dient, però...

EL SR. PRESIDENT:

Continuï per favor Sr. Conseller i guardin silenci...

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Si quieres hablar puedes hablar un ratito ¿eh?

EL SR. PRESIDENT:

Per favor Sr. Conseller, segueixi i per favor, Sr. Diéguez, no interrompi el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, a més està convidat a sortir quan vulgui, sense cap problema.

La seva única novetat en matèria d'ordenació quina va ser? L'única que vostès varen fer, una llei i que la varen entrar en el Parlament el mes d'octubre de l'any 99, que va quedar embussada dins el Parlament un any i mig i que la varen haver de retirar l'any 2001. Això va ser l'única cosa que varen fer i em demana vostè després de sis mesos que jo vengui aquí amb novetats en matèria d'ordenació? Francament, avui jo crec que no són necessàries.

Pressuposts que també serveixen i vostès no n'han parlat, per continuar amb la millora de la formació, formació tan important en el sector turístic. I no només amb l'Escola d'Hoteleria a Mallorca, sinó també amb la inauguració que ja hem fet a Eivissa i la més que probable, el més aviat que puguem, a Menorca i vostès no n'han parlat i és un tema important el de la formació dins aquest sector.

I en temes d'investigació que el Sr. Alomar em parla de que si el CITTIB i que hem de potenciar el turisme independent l'hem de potenciar i l'hem de... Nosaltres tenim partides importants, les mateixes lleugerament superiors a les seves per a l'any que ve en el CITTIB i que ens permetran aprofundir en aquest tema de la millora de la comercialització directe del turisme individual, del turisme que fuig del paquet organitzat, sense que això representi i aquí també supòs que ens separarem vostès i nosaltres, sense que això representi renunciar a la importància que creim que encara tenen avui en dia els majoristes de viatges en el mercat turístic.

Promoció, els números canten Sr. Alomar. Miri, vostè l'any passat va destinar 7,9 milions d'euros a l'IBATUR, 7,9 milions d'euros estan en els pressuposts, els pressuposts no menteixen. Nosaltres enguany en destinam 13. Vostè em diu que el Sr. Gamero li va posar molt fàcil perquè li va dir que vostè havia gastat per damunt del pressupost, cert i se'n sent orgullós. Vostè es sent orgullós de poder venir aquí a replicar-me el meu argument de què pujam el pressupost dient que vostè ha incomplert la Llei d'estabilitat pressupostària? Que vostè tenia pressupostats 8 milions d'euros i m'ha deixat un desfasament i un desequilibri de 6 milions d'euros, vostè se'n sent orgullós realment d'això? Jo no m'hi sentiria. Jo crec que el Sr. Gamero va fer allò que havia de fer, denunciar una situació. Vostè no tenia previsió pressupostària, clar era un any electoral i vostè em parla a mi de la repartidora, Sr. Alomar, vostè em parla a mi de la repartidora, vol que entrem de veritat en aquest debat? Vol que entrem de veritat en el debat de la repartidora, del qui jo de moment he fugit? Estaré encantant de fer-ho.

Miri, li posaré el primer exemple, el primer me'n queden molts. Li donaré el primer avui, principis de gener de l'any 2003, aquest magnífic pressupost que vostè diu de 7,9 i que després el va desfesar i el va desequilibrar, a principi de gener del 2003 vostè transfereix una partida de 900.000 euros, 150 milions de pessetes, sap a on? Se'n recorda? Li ho he de recordar? Sí, al Sr. Bayona, a la Direcció General de Comunicació per a publicitat genèrica institucional del Govern. Això és promoció turística? O és una repartidora. Per tant, jo crec que aquest debat Sr. Alomar, francament crec que li convé deixar-lo de costat i passar-ne de puntetes.

I en promoció tenim per primera vegada un important esforç d'un Govern, 13 milions d'euros, perquè vull anar a allò que és positiu, vull explicar aquests pressuposts. Un pressupost que per primera vegada pensa i creu de bon de veres en la promoció turística. Em parlen de què no s'especifiquen les campanyes. Escolti, a cap pressupost de l'IBATUR s'han especificat les campanyes, però és que a més vostè sap que el món del turisme és un món que necessita agilitat i flexibilitat. Jo no puc saber avui, puc tenir una previsió pressupostària de 13 milions d'euros de conjunt i no passar-me d'ella com va fer vostè i com ha reconegut avui aquí, però jo he de tenir una flexibilitat per saber si aquesta campanya la necessit fer-la en el mercat britànic, o en el nacional, o a l'italià, o al francès, el mes de febrer, el mes de març, en el mes de maig. Jo crec que això ho entén qualsevol, és normal que jo no li pinti en els pressuposts totes les campanyes de publicitat que jo faig comptes fer, és normal, ni li ho faré ni l'any que ve, ni l'altre, ni l'altre perquè no el més propi ni el més normal. Són uns pressuposts que ens permetran a més, jugar en col·laboració amb altres institucions, des de Turespaña, passant pels majoristes de viatges i multiplicar aquesta capacitat pressupostària.

Un pressupost que a més, contestant a la Sra. Vadell, fan un esment molt especial a l'estacionalitat, perquè si hi ha una cosa allà on hem retrocedit aquests darrers anys és precisament aquesta, l'estacionalitat. Vostè ho sap, vostès ho saben, l'any 99 el mes de febrer la temporada començava i durava fins el novembre. El 2003 va començar el mes de maig, el mes de maig va començar la temporada i ha acabat setembre-octubre. Això és estacionalitat, però no em donaran la culpa d'això a mi, supòs de moment? D'aquí un parell d'anys la vull assumir, ara supòs que entenen que és un poc prest. Per tant, sí que hi ha compromisos en aquest pressupost per lluitar contra l'estacionalitat i és un dels nostres compromisos, amb el foment, sense discriminar, sense castigar ningú, sense castigar aquelles veus crítiques al Govern, com es va fer l'anterior legislatura, farem i dotarem d'activitat a les distintes zones turístiques.

Però a més els he de dir per acabar i per no estendre-me més, dir-los que no només vegin l'esforç del Govern en la millora del turisme, des de la Conselleria de Turisme. Mirin, jo em sent tant orgullós o més de veure com pugen pressuposts d'altres conselleries inversores d'infraestructures, com puguin ser Obres Públiques i Medi Ambient perquè sé que si són capaços d'invertir en aquestes infraestructures, si són capaços de millorar aquest medi ambient, en definitiva millorarà el turisme, encara que el seu pressupost no sigui tan elevat que qualsevol polític, supòs, que vol. Per tant, jo els he de dir que comprenent que políticament vostès fan el seu joc mitjançant aquesta esmena a la totalitat, els he de dir que no compartesc en absolut cap ni una de les seves justificacions, ni dels seus raonaments. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Miquel Rosselló del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Flaquer, tanta sort que vostè no havia de parlar de l'ecotaxa. Miri, jo crec que en aquestes alçades que encara hi hagi algú que vengui en aquesta tribuna i ens comenci a donar xifres del 99 i del 2003 i que la conclusió d'aquestes xifres sigui l'ecotaxa, que no s'ho creu ni vostè, que no s'ho creu ningú seriós, que obvia tots els plantejaments d'anàlisi conjunturals i econòmics que tothom sap que existeixen, que a més, quan parla fins i tot de pèrdua de llocs de feina i de creació de llocs de feina, confon els termes de creació de llocs de feina i pèrdua. Vostè dóna xifres del 99 de què puja la creació de llocs de feina i després el 2003 que es destrueixen llocs de feina, no és veritat, no és el mateix, no creix igual, creix menys. En definitiva en aquestes alçades jo crec que hauria d'haver arribat l'hora de què poguéssim parlar d'aquestes coses sense simplificar, sense plantejar-nos d'una forma tan mimètica, tan electoralista i tan poc seriosa en un debat d'aquestes característiques.

Però a més, si és veritat, que és veritat, que hi ha una sèrie de dades econòmiques en aquest moment pitjors de les que hi havia fa uns anys, és veritat, jo no neg les xifres que vostè dóna, jo allò que neg són les causes que vostè planteja, o la parcialitat en la que planteja les causes. Però sí és veritat que ens trobam en un moment de major dificultat de la que teníem el 99, o de la que teníem en altres èpoques, en vendran més de moments com aquests, vostè sap la situació que en aquest moment hi ha a Anglaterra amb la lliura i el que això pot significar en el futur, ho sabem tots. Vendran moments difícils també en el mercat anglès que ningú desitja i que s'ha de fer tot el possible per evitar-ho, però vendran perquè aquí estam. Si estam dins aquesta situació allò que no s'entén és que la conclusió sigui que baixin el pressupost de turisme un 28 o un 30%. La conclusió que vostès haurien de treure és, dir bé, ho han fet molt malament, per culpa de l'ecotaxa tot ara és un desastre i nosaltres ens veim forçats a pujar un 20% per cobrir tot allò que va malament i tot allò que hem d'arreglar, no baixar un 30%.

Clar vostè té la solució, quan els pressuposts baixen ens diu que no resolen tots els problemes a través dels pressuposts públics, també de la societat, de l'economia de la societat. Quan pugem ja s'encarreguen de dir que això és mèrit de l'Administració, home! seguem un poc seriosos. Quan baixen els pressuposts un 28 o un 30% és que baixen un 28 o un 30%. I quan jo vaig referència a alternatives a l'ecotaxa, no estic dient si fos jo el que governés no necessitaria cercar alternatives, tornaria a posar l'ecotaxa. I jo no li deman a vostè que posi una ecotaxa o un altre impost, perquè sé que vostè no creu en això, conec perfectament la seva filosofia, no necessit que m'ho expliqui, la conec. Per tant, no li deman això, allò que li deman és que el nivell d'ingressos, vinguin d'on vinguin no a través d'un impost, ni a través d'una fórmula en la qual vostè no hi creu. Però allò que és evident és que es necessiten els doblers, la despesa adequada per cobrir les tasques que s'han de cobrir

i allò que s'ha buidat per un cantó s'haurà d'omplir per un altre cantó, amb la seva filosofia, amb les seves receptes i amb els seus mètodes, però mentre no ho faci, el que queda és un 30% menys li agradi o no li agradi. I el problema no és que a vostè no li agradi l'ecotaxa i a mi m'agradi, el problema és que aquesta comunitat ara té un 30% menys de doblers per invertir en allò que representa el turisme.

Sr. Flaquer, no n'aprendrà mai. Això és la meva preocupació i vostè quan estigui aquí expliqui la seva i ja està. Però jo tenc tot el dret del món a explicar la meva preocupació i per suposat estic parlant d'aquest tema, no li explico totes les meves preocupacions, ni totes les preocupacions que hi ha, si vol un dia anam a prendre unes copes i li explico totes les meves preocupacions. Ara parlem del pressupost, de la secció 712 i li dic que ho adorni com ho adorni, vostès en un moment en què la situació del mercat turístic està pitjor de com estava abans, han baixat un 30% els pressuposts. Si això ho aconseguïem explicar-ho, ho expliquin i a veure qui els creu.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica la Sra. Maria Antònia Vadell del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Conseller ha començat la seva intervenció fent una afirmació dient que el pressuposts no resolen els problemes i que són una simple declaració d'intencions. En aquest cas quasi, si fossin només una declaració d'intencions, o que no serveixen per resoldre els problemes i que no ens fixem en les xifres, quasi bastaria mirar la primera pàgina del pressupost de la comunitat i fer unes xifres globals. I ens estalviaríem tots aquests debats, no caldria dividir per conselleries, ni caldria fer aquests tres dies d'esforç, que segons hem pogut veure és innecessari, segons el Sr. Conseller de Turisme.

Nosaltres hem partit del seu pressupost, no hem partit d'un pressupost anterior. Hem fet un recordatori i tampoc no voldria que es pensés que volem fer un recordatori nostàlgic de l'ecotaxa perquè és un impost en el qual nosaltres hi creïem, tal vegada era millorable com ja hem afirmat distints portaveus del meu grup parlamentari, la seva gestió o la seva recaptació era millorable, però sí que implicava uns recursos externs que estalviaven uns recursos propis, un esforç dels ciutadans de les Illes Balears per tenir uns beneficis tan del sector turístic com de tota la societat. Per tant, si vostè no vol posar l'ecotaxa, que ja ho ha dit mil vegades, no la posi, però allò que sí hem de constatar és que aquests pressuposts disminueixen hi hagi ecotaxa o no hi hagi ecotaxa. I vostès allò que no han fet ha estat donar les solucions pressupostàries als problemes tan grans que vostès han dit que hi havia.

A més, quan vostè ha fet aquest ball de xifres, està recorrent a una cançoneta de sempre, que els ha anat molt bé, l'ecotaxa els ha anat molt bé, reconec que ha estat un gran instrument

que els ha donat moltes oportunitats a vostès per poder atacar el pacte de progrés, però tot s'ha centrat en l'ecotaxa. I vostès no tenen en compte allò que fa un moment deia el Sr. Rosselló, que m'ha precedit, d'allò que s'anomena efecte papallona, això a vostès no els importa i no tenen en compte la conjuntura econòmica internacional quant a la crisi, o la baixada del PIB de les Illes Balears.

Jo crec que vostè ha fet el discurs de sempre, tan a la presentació del pressuposts, com a altres discursos que ens sol fer a les comissions, fa un discurs molt difús i sempre torna enrera i ens diuen les excel·lències de la seva política turística, però segueix sense concretar gaire coses.

Quan vostè em retreu que en ordenació del sector i redefinició del model turístic. Bé s'ha fet el que s'ha fet, però jo m'estic basant en els seus pressuposts, no em fix en allò que s'ha fet anteriorment. Si vostès opinaren la passada legislatura que hi havia moltes mancances i que vostès ho arreglarien tot, són vostès que tenen la responsabilitat ara d'arreglar-ho i de donar les solucions que vostès creguin oportunes. Aquí als objectius copiats de la seva memòria, allà on diu millora de l'entorn ambiental i patrimonial, millora d'infraestructures i equipaments turístics, entorn amb qualitat total, embelliment (...) de mobilitat, desenvolupament d'una xarxa de rutes del patrimoni. Tot això ho diu la seva memòria, però les xifres no corresponen, no podrà fer tantes coses, no ens ho creim que pugui fer tot això que diu que farà.

Per tant, aquests pressuposts no són creïbles, com vostè mateix ha reconegut. Per tant, qui enganya a la societat és vostè i el seu Govern i no som nosaltres que simplement estam intentant llevar-los la màscara que duen posada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Celestí Alomar, del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Flaquer, vostè, una vegada més escapa al debat. Jo crec que el que discutim avui és el pressupost de l'any 2004, i això és el que realment discutim. I aquest pressupost jo mantenc que no afronten la nova situació, no l'afronten, no afronten una nova situació i no hi ha ni una sola partida que vagi dirigida a afrontar una nova situació. Però comencem pel que vostè deia.

Si els ciutadans comparen, el que veuran és que la legislatura anterior hi havia uns ingressos anuals de 45 milions d'euros per fer projectes, en aquest moment no hi ha aquestes inversions, dins el seu pressupost no hi ha ni una sola referència a les mesures que vostès plantejaven per afrontar la millora de la qualitat mediambiental turística, no hi ha fons de rehabilitació, no hi ha la targeta verda, no hi ha res. És més, quan vostè parlava que el fons de rehabilitació havia de tenir un 50% o un 25% d'aportacions de l'Estat, la pregunta al

Congrés dels Diputats diu: "*Se indica que no se dispone de información en relación con la creación del mencionado fondo*"; és a dir, l'Estat no sap res del fons que vostès varen prometre al diari que hi posaria recursos, vostès ens enganen una vegada més, als ciutadans i a aquest parlament, no tenen notícies de les seves rodes de premsa, del president i seves, dient que hi hauria un fons i que l'Estat hi posaria recursos. No hi és. Una pregunta al Congrés dels Diputats.

Pinti-ho com vulgui, això és el que vostè deia, però el cert és que vostè té un 36% menys de recursos que l'any passat. Ja hi pot fer voltes, i el que demostra és debilitat d'una conselleria de Turisme que en aquest moment és absolutament necessari que sigui més forta que mai. Vostè hauria de ser un conseller que hauria de demostrar força i, en canvi, el que demostra és debilitat, i la debilitat es demostra en coses molt concretes: un 36% de recursos menys.

Jo no he entrat en el debat de l'ecotaxa, no hi he entrat, però sí li diré que si hi ha hagut algun impost gravós en aquesta comunitat, algun impost mediambiental gravós en aquesta comunitat ha estat un que es deia ISIQUEMA, que li va costar 20.000 milions de pessetes als ciutadans d'aquesta comunitat, i el posaren vostès, vostès varen posar aquest impost, i aquest impost continua costant 20.000 milions de pessetes a aquesta comunitat. Aquest sí que realment és un impost gravós. D'aquest sí que podem quantificar el que s'ha gravat.

M'ha fet un ball de xifres, jo no hi entraré, però el mateix informe o la mateixa empresa que feia l'informe que la despesa turística havia baixat un 12% l'any 2002, el mateix informe o l'informe posterior que vostè també té a la conselleria, deia que els quatre primers mesos de temporada baixa, de l'any 2003, la despesa turística havia pujat el 15%, per què no ho diu també quan puja aquí?, només utilitza les xifres que li interessa utilitzar. Per tant, no entrarem en aquesta guerra de xifres. Vostè té aquest informe perquè jo li vaig deixar damunt la taula amb una còpia que, a més, tenc allà damunt si vostè la vol.

Què ens trobam fins ara? Jo no sé la situació anterior, ni hi vull entrar en la situació anterior. Jo el que vull veure és la situació actual amb què ens trobam en aquests moments, des que vostès han arribat al Govern només hi ha una cançó a tots els diaris, només hi ha unes paraules amb boca de tots els majoristes de viatges, només hi ha una paraula en tots els agents turístics que és baixar preus, i les estadístiques de l'Institut Nacional diuen que les Balears, digui el contrari vostè o no, l'Institut Nacional d'Estadística diu que el mes d'octubre i el mes de setembre les Illes Balears, en preus hotelers, són els que més han baixat i som l'única comunitat que ha baixat, tant si li agrada com si no. Aquesta és la seva cançó i això és el que es demostra amb la seva política, que és una política d'una imatge dèbil i que no afronta les situacions.

Promoció. I si enguany li fan falta campanyes de promoció, que no són dins els pressuposts, perquè també tenc una resposta seva, la 2478/03, on diu que no ha fet cap campanya, esper que en faci enguany, però no les té pressupostades en el pressupost del 2004, no anirà al fons de contingència, vostè?, no anirà al fons de contingència per fer campanyes necessàries

dins el mercat o es negarà a anar a aquest fons de contingència? Li record les paraules del seu company de pupitre, el conseller d'Hisenda, va trobar 86 milions d'euros d'ingressos per damunt del que havíem pressupostat; aquests 86 milions d'euros, entre d'altres coses, havien de servir per cobrir aquestes necessitats de promoció que nosaltres vàrem contractar per damunt del que teníem pressupostat, perquè eren absolutament necessaris. En definitiva, vostè, li agradi o no, té uns pressuposts més baixos, no hi té campanyes, no hi té cap proposta concreta per a la millora de la qualitat turística i, a més, no afronta la necessitat que li plantegen els agents del sector.

En definitiva, són uns pressuposts que no són vàlids i uns pressuposts que crec que són mereixedors de tornar enrera.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alomar. Per tancar la qüestió, té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Jo crec que ha estat un poquet repetició de la primera intervenció per part dels tres portaveus, entestats en el fet que aquests pressuposts han disminuït, i jo crec que això és una evidència que ningú no ha negat. El que hem negat, el que hem discutit i el que intent debatre aquí és que no creim nosaltres que els problemes del turisme, els problemes que en aquest moment pugui tenir el turisme a la nostra comunitat autònoma, s'arreglin només recorrent als pressuposts públics.

El Sr. Rosselló començava dient que semblava que jo havia volgut fer responsable l'ecotaxa dels mals i d'aquestes xifres que he explicat. Bé, idò, he intentat dur-li una mica aquest debat a l'ecotaxa perquè vostè me'l volia traslladar al pressupost; vostè me'l trasllada al pressupost i jo li trasllato a l'ecotaxa; però miri, del que estic segur és que ningú, ningú no hagués, amb aquests moments difícils que vostès mateixos diuen que hi havia, 11 de setembre, crisi econòmica internacional, creixement dels destins competidors, a més dins aquesta situació difícil, posar un impost al visitant. Que jo sàpiga no ho va fer ni Andalusia, on també hi havia el PSOE, ni Catalunya, amb Convergència i Unió, ni Canària, amb Coalició Canària, ningú no ho va fer. Per què vostès varen ser els únics que en un context que vostès reconeixen que era desfavorable varen crear aquest impost?, per pura cosmètica política. Sí, Sr. Rosselló, a vostès els era igual el turisme, els llocs de feina i l'economia, vostès varen encetar una guerra, una guerra a mort de la qual pensaven que treurien un profit electoral, però el sentit comú i el seny de la gent d'aquestes illes va ser molt superior al que vostès pensaven. Però l'impost va ser una guerra política duta a terme pel pacte, que a ningú no se li hagués ocorregut. A qui se li ocorria posar un impost, un càstig als visitants en un context de recessió dels mercats? Creim que va ser un error.

I necessitam molt de pressupost, ha davallat el 30%, i vostè necessita molt de pressupost per arreglar les coses, ... Miri, no continuem contribuint al que feren durant quatre anys, "tenim un greu problema a les Illes Balears i l'hem d'arreglar", això no ho diuen els altres, els canaris, els andalusos, els catalans, els valencians no ho diuen, creuen en el seu producte i en el seu destí. I si vostè va una volta i es passeja per aquests destins, veurà com, a més, estan bastant pitjor que nosaltres, bastant pitjor. I vostès s'aferrin a aquesta taula de la balearització constantment, un concepte desafortunadíssim que el crearen els nostres competidors i que, lamentablement, gent d'aquí s'ha encarregat de bufar, bufar i bufar i fer-lo gros, i vostès els primers. No veuen el mal que ens fan amb tot això?, quin problema tenim aquí, a les Illes Balears, quin problema tenim aquí que no tenguim qualsevol altra destinació turística?, quin? Haurien d'explicar aquest problema tan gros que tenim pel qual necessitam tantíssims i tantíssims de milions de doblers a la Conselleria de Turisme.

La Conselleria de Turisme el que necessita ara és refer la imatge que vostès han deixat. La Conselleria de Turisme el que necessita és, amb un producte i un destí que jo crec que són competitiu, millorables però competitiu, el que necessita és millorar la seva imatge, el que necessita és deixar de llançar aquests missatges negatius, és que aquí ens oblidam de les coses molt fàcilment i em diuen que me'n vaig sempre al passat, però el que vostès deien feia molt de mal. Una diputada que avui seu aquí del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida deia -era consellera- que no en volíem més, que no venguessin, clar, és molt bo de fer riure, és molt bo de fer riure, Sra. Rosselló, però vostè ho deia, i és això el que hem de corregir, i a posta, a posta, a posta aquests pressuposts fan un esforç molt important en la millora de la promoció turística. Fan un esforç molt important en retornar aquest missatge de benvinguda als mercats emissors, perquè creim que el destí i el producte, essent millorables i havent d'invertir, per suposat, en medi ambient i en la millora del producte i en la millora de l'entorn, el producte és bo i és competitiu. El producte és bo i és competitiu. El que hem de millorar és la sensació i la imatge que tenen de nosaltres a fora, i sobretot, i això és apellar el sentit comú i al sentit de la responsabilitat de tots vostès, no continuar contribuint a traslladar una imatge d'aquestes illes com si tenguéssim greus problemes mediambientals que ens fan tancar demà mateix les nostres illes als visitants. Perquè no és així, no és així i, si no, passegin-se un poc perquè de vegades deixar de mirar-se tan el llombrígol i sortir un poquet per enmig obre molt els ulls, les perspectives, i ens fa a tots ser un poquet més ..., jo diria que almenys més racionals amb els nostres plantejaments.

El Sr. Alomar diu que jo fuig del debat d'enguany, no és que fugi del debat d'enguany, és que vostès han centrat el debat d'enguany en la comparació amb els pressuposts de l'any passat i, per tant, jo he d'intentar contraposar el perquè d'un pressupost amb l'altre.

Em diu que jo he amagat una xifra de la despesa turística que els primers quatre mesos del 2003 pujava un 15%. Miri, això encara em demostra molt més la poca fiabilitat que deu tenir això, perquè si els quatre primers mesos del 2003, Sr. Alomar, que les ocupacions han estat les pitjors, les pitjors dels darrers

quinze anys d'història de les Illes Balears en matèria turística, si resulta que en els quatre pitjors mesos d'ocupació de la història hem tengut un 15% d'increment de la despesa turística, jo crec que això encara el que fa és reforçar més l'opinió que teníem en el seu dia de no entendre massa bé perquè se li va llevar aquests estudis a la universitat que, per altra banda, tenia una trajectòria i una relació d'estadístiques i d'enquestes fetes durant els darrers deu anys aquí, a les Illes Balears.

Baixar preus, que ara estam en una estratègia de baixar preus. Miri, el Govern no té estratègies comercials, i vostè ho sap, el Govern no posi ni lleva, ni puja ni davalla els preus, els preus els apuja, els davalla el mercat i la negociació entre els interlocutors econòmics, entre els hotelers i els majoristes. Ara, jo el que crec que vostè hauria de fer és posar-se davant el mirall i mirar a veure vostè quina responsabilitat en pot tenir, de tot això, i si hem arribat a una situació de debilitat amb els preus davant els nostres clients, pensar a veure on era vostè els darrers quatre anys, o era assegut a casa seva, vostè?, o aquesta situació de debilitat on estam avui de preus, vostè creu que hi ha algú que cregui que és d'aquest govern? Vostè creu que no hi ha molta gent que pensi que si estam en una situació de debilitat a l'estratègia comercial, alguna responsabilitat deu tenir també vostè? Jo crec que seria el raonable.

Campanyes de promoció que no estan pressupostades. Miri, no estan pressupostades, el pressupost d'IBATUR té partides de campanyes als mercats emissors, pot fer així tot el que vulgui, té partides de campanyes als mercats emissors, que no estan precisades, que no estan definides, d'acord, perquè hem de ser àgils i flexibles, però ser àgils i flexibles dins els pressuposts que tu maneges i que tens no és arribar als desfasaments i als desequilibris pressupostaris a què vostè va arribar, per cert, per cert, vostè diu que hi havia un fons de contingència i tot el que vulgui, perfecte, també hi havia aquest fons de contingència per passar els 900.000 euros que vostè no m'ha dit per què els va passar al Sr. Bayona. A la Direcció General de Comunicació, també estaven al fons de contingència? Expliqui'm vostè, el proper pic que pugui aquí, expliqui als ciutadans d'aquestes illes per què, essent tan greu la situació que després vostè va haver d'anar a fer un desequilibri pressupostari a l'IBATUR -ho ha reconegut, la situació era difícil, complicada, "vaig haver d'anar a fer un desequilibri al fons de contingència"- expliqui als ciutadans d'aquestes illes, que tendran molt d'interès a saber-ho, per què va agafar 900.000 euros, 150 milions de pessetes, de l'IBATUR i els va passar al Sr. Jordi Bayona, a la Direcció General de Comunicació, per fer publicitat aquí dins. Fins que no expliqui això aquí, Sr. Alomar, fins que no expliqui aquestes coses, Sr. Alomar, en pujar aquí, vostè, no tindrà la més mínima credibilitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. En torn en contra, té la paraula el Sr. Antoni Marí, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Poc puc afegir després de la intervenció del conseller per defensar aquesta secció 12 dels pressuposts, i concretament les esmenes a la totalitat, tant a la Conselleria de Turisme com a les empreses públiques o societats anònimes públiques que en depenen.

Vull recordar la intervenció del conseller, amb el qual, com és natural, coincidim plenament, i ho vull fer des d'un sentit positiu també. Crec que, a pesar del que s'ha dit aquí, de totes les actuacions que havia tengut el Govern i tot el que s'ha debatut aquí en torn a l'ecotaxa que tant fonamenten en les seves actuacions, crec que aquí es tracten dues visions diferents del que és la política o la filosofia política, una feta des de la subvenció o des d'un sentit economista, només, de solucionar els problemes turístics des del punt de vista dels pressuposts, i l'altra és des de la conselleria o des del Govern transmetre a la societat una nova il·lusió i una nova confiança basada en el coneixement que es té del negoci turístic i, per una altra banda, basada també en la confiança que es té amb tots els actors que conformen aquest món turístic, des dels hotelers, dels des majoristes i des de tots aquests -repetesc- sectors que intervenen en aquest món turístic.

El turisme de l'any 2004 se'ns presenta, efectivament, amb una situació estructural heretada i donada per tot el que s'ha explicat aquí també pel conseller, d'una crisi econòmica a Alemanya, d'unes repercussions de l'11 de setembre, d'una implantació de l'euro, de la recessió econòmica, de la major competència que hi ha en tots els nous destins de sol i platja que van sortint i també, sense cap dubte, amb una situació heretada de l'ecotaxa que havia creat dins aquest negoci turístic -repetesc- una situació de falta d'il·lusió a tot el que era aquest camí.

Per un altre costat, i a la banda del que és l'ecotaxa, he de dir que no hem vist cap proposta positiva per part dels grups de l'oposició per a la millora d'aquesta situació i per part dels diferents grups polítics, PSM, Els Verds, Esquerra Unida o el PSOE; que han intervingut amb anterioritat. Els diferents grups polítics, almenys en la comissió i aquí també, en el ple, han fet incidència a les diverses inversions amb càrrec al fons de contingència, quan tots sabem que aquest fons no té un destí finalista i és una necessitat, com ha dit la companya Misericòrdia Sugrañes, estructural d'herència rebuda, imposada per la llei d'equilibri del pressupost i que, sobretot, tècnicament no és possible disposar de fons, com s'ha dit aquí, d'una partida que no està creada i podrà carregar-se als fons d'aquesta partida una vegada sigui aprovat el pressupost, però no es pot pretendre, amb les esmenes, que es carreguin càrrecs a aquesta partida, quan aquesta no ha estat creada actualment.

En els pressuposts d'aquesta secció es contemplen d'una manera clara i concreta, amb càrrec als capítols 6 i 7, els compromisos adquirits davant l'anterior legislatura, i això és una cosa que el Govern, amb un esforç també es fa i es fa amb aquelles inversions, les tenc aquí enumerades, a Eivissa amb la plaça de Bous, 1.500.000 de pessetes amb càrrec a l'ecotaxa, a Menorca igualment, actuacions que es fan de 4 milions i

busques amb el Pla Mirall, plans d'excel·lència a Palma, Sant Lluís i també a Eivissa, Sant Josep i Sant Antoni. I tots sabem que la Comissió Interdepartamental de Turisme ha estat la que ha aprovat els diferents projectes a finançar amb càrrec a l'ecotaxa, que encara és un fons que ens ve donat amb aquests pressuposts, amb una delimitació prèvia de la Comissió Assessora de Turisme.

Amb les darreres comissions interdepartamentals s'han modificat projectes i pressuposts, i derogat i aprovat nous projectes, atès que hi ha projectes que tenen caràcter plurianual, com és la Diversitat 21, que és l'encarregada de dur-los a terme i de finalitzar-los, i els projectes a finançar amb l'ecotaxa es realitzen, com també se sap, amb diverses conselleries, això ens dona el que ha dit també el conseller, que no només hi ha el propi pressupost de la Conselleria de Turisme, sinó que també incideixen en el turisme, en la millora del que són infraestructures i millores de medi ambient, pressuposts que figuren a altres conselleries, com la de Turisme, la de Presidència, la d'Agricultura i Pesca; i amb càrrec al pressupost, amb el subconcepte 6400, té com a prioritat posar en marxa el catàleg d'hostaleria, que se n'ha parlat abans, amb totes les mesures de seguretat i amb totes les dades estadística i tota la informació de cada expedient, cosa que, desgraciadament, fins ara no succeïa.

Amb aquest pressupost, igualment, està previst el manteniment dels plans d'excel·lència, com he dit, de Palma, de Sant Lluís, de Sant Josep, amb 1,2 milions d'euros més 600.000 euros, compromès per al 2004, igual que el Pla Mirall, compromès amb quasi 5 milions d'euros, i nous plans d'excel·lència que també s'han esmentat aquí.

Actualment s'ha parlat molt per part del diputat Sr. Alomar del tema de promoció turística, i cal dir que amb les campanyes de promoció turística, amb aquests pressuposts que es presenten avui, hi ha un increment de 133,09%, i si l'any 2003 hi havia per a IBATUR 7,9 milions d'euros, per a l'any 2004 se n'han previst 13,18, és a dir, es manifesta en xifres i de forma clara la voluntat de la conselleria de fer una millor promoció de les nostres illes i estic segur que aquesta promoció, el conseller també, es farà respectant les peculiaritats i les necessitats de cada illa i mitjançant convenis amb els consells insulars, tal com ha fet fa uns dies entre la Conselleria de Turisme i el Foment a l'illa de Menorca, amb un import de 600 i busques mil euros.

Els pressuposts -ja ho he dit abans- contempen d'una manera clara totes aquestes inversions de la conselleria quant a continuar amb les inversions de l'ecotaxa que estaven previstes abans i que respecten, i en resum, per part del Partit Popular, es dona un total suport al que és aquesta política que té el conseller i aquests pressuposts que es presenten aquí i es fan d'una manera clara, no només perquè el Partit Popular creu en les xifres, en les fredes xifres, sinó que també creu en la capacitat de la política i, en aquest cas, del conseller de Turisme per dur endavant tota una política turística que s'anirà desenvolupant al llarg d'aquests mesos de l'any i també en la confiança de la seva capacitat demostrada en anteriors legislatures i sobretot en la confiança que es veu que tots els elements que intervenen en el turisme confien en ell.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, Sr. President. Sr. Marí, la veritat és que a mesura que els vaig escoltant, no acab d'entendre on anam, perquè si hi ha dues formes d'entendre la política turística, com vostè diu, una és basant-se exclusivament en els pressuposts, molt economicista, molt pensant en doblers, i una altra que és donar confiança a tot el sector, que vostès no només creuen en les xifres, vostès creuen en no sé què, en no sé què més, ... al final resultarà que no sé per què discutim tres dies de pressuposts, al final semblarà que ens sobren duros per tot, home!, si està absolutament assumit a tots els fòrums del món que en aquests moments la indústria turística està necessitada de reconversions, de canvis, d'introduir elements i a les nostres illes estam cansats d'escoltar la mateixa patronal, sectors hotelers importantíssims, l'altre dia a la fira de Londres, l'altre dia al sopar del Foment, etc., etc.; i si no fan falta doblers per a res i sobren doblers i aquí l'únic que fa falta és inflar confiança, com es faran els esponjaments, com es farà la reforma de la planta hotelera obsoleta, com es faran tot un llarg etcètera, que vostè, Sr. Marí, perquè és una persona més vinculada a aquest món que no jo, que he hagut d'aprendre d'aquests temes en funció de la meua dedicació política, sap molt més que jo, sap molt més que jo.

No ridiculitzem el debat a un nivell que sembla que aquí, com que ara es tracta que han baixat els pressuposts, hem de dir que no ens fan falta duros, ens en sobren. No senyor, tenim un problema gros en aquesta comunitat, i evidentment a altres, com el tenien a les zones on hi havia drassanes quan s'havien de canviar models, formes i adequar-se a un nou moment, com es té quan hi ha moments històrics com el que vivim. I davant aquest moment, desgraciadament avui hem tornat a fer un debat sobre turisme com estam acostumats a fer a la comissió i en aquest plenari, on senzillament ens limitam a tirar-nos a la cara que si el Pla Mirall, que si l'ecotaxa, que si es va fer, que si no es va fer, en lloc d'acceptar entre tots que aquí hi ha problemes seriosos, que els hem d'afrontar entre tots, que els hem de discutir seriosament i que quan s'elimina un ingrés se n'ha de cercar un altre perquè els doblers ens faran falta. Se n'ha de cercar un altre, un altre que no té per què ser un impost. Perquè, si no, arribarem a la conclusió que podem abaixar els pressuposts d'aquesta comunitat autònoma, clar, idò així anam abaixant cada any en lloc d'apujar, quan evidentment les necessitats són òbvies i no se solucionen d'una altra forma i no es dona confiança al sector ni es dona confiança a ningú si senzillament es fan discursos, si darrera no es va i es diu "això és el que hi ha" per tenir en compte aquest tema.

I a nivell estatal ja ho hem vist, hi ha un pla d'excel·lència, un, no, quatre o cinc, que jo també comprenc que s'han de cobrir totes les zones. Això ho va explicar vostè a la darrera comissió que va venir, o no? I, a més, no em torni a dir que no

sé el que dic, Sr. President, ... digui'm que no està d'acord amb el que dic.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

I, a més, digui-ho quan li toca.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poquet de silenci. Per favor, un poquet de silenci. Té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Molt breument i per cortesia parlamentària respondré el representant del Grup del Partit Popular. Ha dit que creu en els pressuposts, però que també creu en el conseller, la qual cosa vol dir que no creu en els pressuposts perquè el Sr. Conseller no hi creu. Per tant, aquí hi haurà una disfunció que ens hauran d'explicar.

Jo crec que la nostra proposta o la nostra esmena a la totalitat es pot resumir en una sola frase: aquest pressupost presenta un desequilibri. Un desequilibri entre el pressupost que es dedica a la promoció i el pressupost que es dedica a la millora de l'oferta. Nosaltres tenim un producte de primera qualitat,estic contenta que ho reconeguim, a la fi, perquè durant aquests quatre anys passats no ho reconeixien, ara sí que reconeixen, ara que vostès governen, que tenim un producte de primera qualitat; per tant, això vol dir també que no hi ha tanta crisi, ara ja no n'hi ha tant, de crisi, però, no obstant això, hem de promocionar.

Si vostès promocionen i no milloren l'oferta, no milloren el producte, resultarà que decebran els visitants, per tant, el que nosaltres reclamam és que es facin inversions, en primer lloc, per dignificar allò i per arreglar el que ha de menester arreglar, i, per altra banda, per no acabar de destrossar el poc que ens queda, que sembla ser que vostès, des de diferents conselleries, intenten.

Nosaltres mantenim que aquest pressupost no respon a la necessitat del turisme actual i que no té unes dotacions pressupostàries suficients com per poder equilibrar aquesta disfunció que hi ha entre el que destinen a la promoció i el que destinen a l'oferta. Si no milloren el producte, haurem d'estar sempre sotmesos a la pressió dels majoristes de viatges, que fins aquí l'únic que hem sentit, des d'aquests cinc mesos passats, l'únic que volen és baixar preus, i això és el que no ens convé a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Té la paraula el Sr. Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Diputat, vostè ha parlat de confiança, i realment és important donar confiança, i jo em deman quina confiança poden donar, avui parlem de pressuposts, no parlem d'una altra qüestió, parlem d'una qüestió molt concreta, que són els pressuposts del 2004, determinants per al que serà la política turística el proper any, des d'aquesta perspectiva jo em deman, quina confiança poden donar uns pressuposts que baixen el 36,4% en relació amb l'any anterior? Quina confiança poden donar uns pressuposts on no hi ha ni un sol projecte, ni una sola referència a tots aquells projectes que durant sis mesos el Govern ha estat anunciant, no només aquí sinó essencialment a Alemanya, a Anglaterra? Quina confiança poden donar a aquests mercats, quan arribi l'hora de la veritat, i no hi ha ni una sola concreció dels projectes que el president del Govern i el conseller de Turisme i d'altres consellers han estat explicant en els mercats emissors, a Berlín, a altres ciutats d'Alemanya, a Londres, etcètera; quina confiança poden donar aquests pressuposts? Quina confiança poden donar aquests pressuposts que, en matèria de promoció, augmenten un 11,9%, evidentment, però que en canvi el conseller aquí es tanca a dir-nos que augment i unes diferències i no sé quantes, quina confiança ens poden donar uns pressuposts que no són clars o que quan ens els intenten explicar ens intenten amagar la realitat? Aquí tenc les partides dels pressuposts d'enguany i de l'any que ve, li deman, li passaré, perquè vostè els estudiï i sàpiga exactament quina confiança i quina és la diferència entre els recursos a promoció que hi ha enguany i els que hi havia l'any passat.

Parlam d'una situació nova, no parlem de si el passat o no passat o sí que la situació, és a dir, la situació és radicalment nova; dins el mercat, a Anglaterra, el 50% de paquets turístics passaran a vendre's com a turisme individual i com a turisme independent, i abans es venien a través de majoristes de viatges. Parlam d'un creixement d'unes companyies de baix cost que posen en el mercat cadires de vol, exclusivament a baixa i que, per tant, hi ha uns clients que les utilitzaran, parlem d'aquesta nova situació, no parlem d'una altra situació. I a aquesta nova situació, aquests pressuposts no li donen sortida, no l'afronten, entre d'altres coses perquè no hi ha campanyes de publicitat que vagin a aquests clients; no es veu una aliança diferent a l'aliança tradicional amb els majoristes de viatges. L'única aliança que hi ha aquí, és l'únic que veim, i les mateixes contestes que ens fa el conseller, és que s'ha reunit amb els majoristes de viatges, però nosaltres voldríem saber exactament quins altres esforços es faran per captar aquest segment de mercat. I aquest segment de mercat indubtablement implica campanyes i no hi ha ni una partida de campanyes, no està consignada la partida de campanyes.

Per tant, en aquest sentit aquests pressuposts no donen confiança, perquè no hi ha cap partida, ni l'estructura del pressupost afronta el que és la realitat, viuen de cara al passat,

viuen de cara a haver de pagar uns favors que s'han fet, i això és el que són aquests pressuposts. En definitiva, aquests pressuposts ens donen una imatge de debilitat en anar al mercat exterior a explicar coses que es faran i llavors, quan vas al pressupost, resulta que no existeixen, això és debilitat; voler enganyar la gent és transmetre debilitat, i això és el que nosaltres deim, no afrontem aquesta situació. I això és el problema que tenen aquests pressuposts.

I per tant, en aquest sentit aquests pressupost no es poden aprovar, aquests pressuposts s'han de tornar enrer perquè no afrontem aquesta realitat. I a més, com a destí, ja no, jo al Govern si el fa dèbil o no el fa dèbil és una altra qüestió, a mi em preocupa que el que ens fa dèbil és a nosaltres com a destí, i aquesta és la gran preocupació. Reflexionin, pensin, la realitat és distinta, hem d'afrontar aquesta realitat i davant aquesta realitat hem de seguir tenint l'orgull que teníem abans, la mateixa dignitat que teníem abans i hem de ser igual de forts que érem abans, no hem de ser uns dèbils, que és el que som en aquests moments.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alomar. En torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Antoni Marí.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Lament que en aquest pressupost no hi hagi romanents econòmics que puguin fer front a més partides, però també lament que hi hagi romanents, Sr. Rosselló, de crispació, i esper que al llarg d'aquesta legislatura ens puguem posar tots a to i no ens posem d'aquesta manera, que ni és la meua intenció tampoc d'haver-lo fet crispar. I amb la mateixa confiança que tenc en el conseller de Turisme i en el pressupost de turisme, esper que de veritat amb vostè durem la cosa als seus justs termes.

Sra. Vadell, no m'emboliqui, no m'emboliqui, de veritat, jo crec en el pressupost perquè l'ha fet el conseller i crec en ell i en els pressuposts perquè responen a la necessitat d'aquest consell, no em faci jocs de paraules, jo ho he dit i ho he dit abans que crec que de veritat en el conseller i en aquests pressuposts.

I el Sr. Alomar, la confiança, de veritat, la confiança l'adquirirem i s'està adquirint a base de la feina que estan fent per part de la conselleria. I dir-li que aquests pressuposts, si llevam l'ecotaxa, com s'ha llevat i com ha dit el conseller abans, augmenten i augmenten en el capítol d'inversions en una part important i per posar en marxa moltes d'aquestes qüestions que vostè ha enumerat, com pot ser la fundació, no es necessita aquest pressupost; i de la targeta verda, hi ha partides de millora d'espai que s'integraran a la targeta, igual que hi ha productes de marca verda que no necessiten cap aportació per part dels pressuposts de turisme i que la fundació que vostè diu, i dubta de la seva funcionalitat, comptarà amb recursos inicials per part dels seus patrons.

Vull dir, crec que aquests pressuposts, de veritat, responen a les necessitats que ens ha plantejat o que planteja aquest món turístic i responen sobretot a la confiança d'un equip de govern i responen a la confiança demostrada per tots els electors a aquestes darreres eleccions; i que, indubtablement, aquest conseller de Turisme ha col·laborat i ha estat part important en aquesta victòria que va tenir, la qual cosa demostra la confiança del poble de les Illes Balears en la política turística.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Passam, senyores i senyors diputats, al debat número 4, de globalitat, resta d'esmenes del debat número 3 i entitat de dret públic 81, Entitat del Turisme de les Illes Balears. En primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el present debat.

Té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument, per presentar, relatar pràcticament, les tres esmenes que presentam des del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds a aquest projecte, a aquests pressuposts de la secció 12.

En primer lloc, l'esmena 4248 que té com a objectiu dotar el Pla de rehabilitació d'espais turístics i que va en línia amb un dels elements de l'argumentació de fons que he utilitzat en el debat anterior, en el debat de totalitat. Lògicament, si nosaltres creim que aquesta és una necessitat a seguir cobrint, ens plantejam a través d'una esmena dotar de fons suficients aquest pla, aquest fons de rehabilitació d'espais turístics.

L'esmena 4246, que tendria com a objectiu especificar i concretar el tema de les campanyes, en lloc de deixar-lo obert, com s'ha deduït del debat anterior. Durant tot el debat anterior s'ha fet referència que existien doblers suficients, fons suficients per a campanyes, però no hem aconseguit aclarir on estaven, quins eren, de quina forma es podien concretar, i per tant quedava molt a l'arbitri del funcionament de la conselleria a cada moment. Jo crec que, sense cap dubte, parlant del món turístic de vegades surten necessitats en temes de campanyes i de promoció que no es poden preveure amb antelació i per tant hi ha d'haver un marge clar de flexibilitat per poder *echar mano* a un moment determinat i cobrir; ara bé, no tant com es preveu, crec que és un element de filosofia que sorgirà a altres seccions, que es té molta tendència en els pressuposts que discutim enguany, el 2004, a introduir partides importants a fons on no, a capítols que no queden clarament definides quina és la funció i que van bastant a l'arbitri de l'administració i de la conselleria en qüestió.

I per últim, l'esmena 4247, que tendria com a objectiu, doncs, evidentment en contradicció amb un dels debats que hem tengut en aquesta cambra i a les comissions moltes

vegades, ja durant aquest temps, que el valor o no valor que tenen els estudis i les anàlisis en profunditat, per detectar diagnòstic de situacions i preveure, per tant, línies de solució, proposa una partida que aniria destinada a fer un estudi en profunditat damunt el que significa el tot inclòs en el nostre mercat turístic en aquests moments, que ens ajudaria a fer un diagnòstic damunt el que tenim entre mans i a començar a cercar línies de solució. La veritat és que aquesta esmena té dos objectius concrets: un, plantejar-se aquest tema concret de l'estudi en concret damunt el tot inclòs, però també revitalitzar, mantenir el que va ser a una etapa anterior la comissió d'experts, que nosaltres consideram que és una eina que seria molt útil mantenir i continuar-la endavant.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. En segon lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, a les seccions incloses en el present debat. Té la paraula la Sra. Maria Antònia Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari PSM hem presentat tres esmenes a la secció 12 i una a ENTURIB. Aquestes esmenes tenen un denominador comú, que és cercar complicitats. Entenem que la Conselleria de Turisme tota sola pot fer moltes coses, però, evidentment, necessita també de municipis i societat civil per poder millorar aquella oferta que pot afavorir que l'estança de clients sigui més agradable i sobretot d'estirar també nous visitants.

L'esmena 3995, al programa 751B, adequació i millora i promoció de l'oferta turística, proposam crear una línia de subvencions destinades a donar suport a activitats promocionades als municipis. Els ajuntaments, normalment, convoquen diferents activitats culturals i esportives i hi havia hagut una tradició que la Conselleria de Turisme, a èpoques anteriors, a diferents ajuntaments, i nosaltres entenem que ara ha de continuar en aquesta línia. El que proposam és dedicar recursos per ajudar els ajuntaments a promocionar el seu propi municipi. Els municipis, els ajuntaments, els responsables municipals són els que millor coneixen el seu entorn i que poden fer aquestes propostes que són més atractives per fer aquestes visites culturals o socials i esportives.

L'esmena 3992, que afecta el programa 751A, direcció i serveis generals de turisme, proposam que es destinin uns 700.000 euros per a la millora d'oficines turístiques municipals. Molts de municipis ja tenen les seves pròpies oficines, però no les tenen tots els nuclis turístics, que encara tenen aquesta manca d'oficines d'informació. Però creim que necessiten millorar molt perquè aquestes oficines es converteixin en vertaders centres d'interpretació, que no es limitin a donar els fulletons que editen els consells insulars, sinó que es converteixin en vertaders centres d'interpretació del municipi i que tinguin els recursos tècnics i humans necessaris per poder desenvolupar aquesta tasca amb eficàcia i dignitat.

Una altra esmena que hem proposat també és la 3991, d'ordenació del sector i ordenació i planificació, en què també proposam dotar de fons la partida de transferències de capital del capítol 7 a ajuntaments. Nosaltres volem que els ajuntaments s'impliquin amb la millora de l'entorn ambiental i patrimonial; és per això que creim que la Conselleria de Turisme ha d'ajudar els ajuntaments a millorar els seus entorns. Hi ha molts d'edificis, molts d'ells, que tal vegada no són edificis històrics o de gran envergadura, sinó que són elements més petits, però que ajuden a fer aquests itineraris turístics pels municipis i que els ajuntaments necessiten aquesta adequació i aquesta restauració per fer més atractiu el seu municipi a possibles visitants.

I després hem fet una altra esmena a ENTURIB, ja que aquesta empresa, mitjançant IBATUR, té aquesta tradició d'ajudar i donar suport a associacions sense ànim de lucre, organitzar esdeveniments culturals i esportius, que continuï en aquesta línia; que habiliti una partida per donar ajuda i per patrocinar activitats culturals i esportives a associacions sense ànim de lucre i també a empreses perquè organitzin activitats atractives per al turisme.

En definitiva, el que he dit al principi, del que es tracta és d'implicar la societat civil i de cercar complicitats per a la millora de l'oferta turística que tots desitjam.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Finalment, es passa a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista a les seccions incloses en el present debat. Té la paraula el Sr. Celestí Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat 27 esmenes al pressupost d'aquesta secció. Essencialment, van dirigides a un tema que ens preocupa molt que és la falta de recursos per invertir a les nostres zones turístiques, per a la millora de la qualitat del producte turístic i per a la seva diversificació.

Hi ha tres esmenes que van dirigides a rehabilitar o a tornar a posar en aquest pressupost el fons de rehabilitació d'espais turístics i naturals, que existia, que està creat per l'article 20 de la Llei d'acompanyament de l'any 2000 i que, si realment hi ha voluntat per part del Govern d'invertir a través d'un fons, aquí té el fons ja creat i per tant no té perquè haver de fer altres creacions o creació de nous fons.

També ens preocupa moltíssim, a pesar que durant tot el debat d'avui ha estat constant la referència a l'ecotaxa, ens preocupa moltíssim tota una sèrie de projectes que creim que són importantíssim per a les zones turístiques, que estaven garantits per l'ecotaxa i que, en canvi, en aquests moments no estan garantits. Hi ha esmenes, 14 concretament, que van en

aquesta direcció: unes a Menorca, a Cala Mesquida, sa Closa, Canutells, Camí de Cavalls, es Grau, San Diego, Son Bou, Robadones; a Mallorca: Son Real, Randa, Llubí i Capdepera; i dos plans d'excel·lència que varen quedar fora, que creim que seria important que se'ls donàs suport: un, Eivissa Patrimoni de la Humanitat, i un altre que es va aprovar fa pocs dies a l'Ajuntament de Puigpunyent. En aquest sentit, serien 14 esmenes, 14 projectes que ajudarien a millorar aquesta qualitat del nostre producte turístic.

Per una altra part, ens preocupa també, com ja dèiem, que les nostres empreses no tinguin capacitat per accedir a aquest mercat de turisme individual i turisme independent, que creix, és el segment que creix més en aquest moment, com també ja havíem marcat, i que, per tant, creim que s'hauria de reforçar tant el Pla de marques com el sistema d'implantació de qualitat, com un sistema de qualitat que és Qualitat Destí Menorca. A pesar del que se'ns ha dit, mantenim que els recursos pel que són marques i qualitat són menors que l'any passat i que per tant s'haurien de reforçar en aquest sentit i amb aquests projectes concrets que he relacionat abans.

En temes de promoció, ens preocupa, una vegada més ho deim, la inexistència d'una partida de campanyes, per tant hi ha una esmena que fa referència que 7 milions d'euros d'ENTURIB passin a campanyes, a nivell europeu i també a nivell de l'Estat espanyol. I que llavors també ens preocupa que aquesta distribució dels recursos de promoció a les diferents illes, com a productes turístics diferents, quedi únicament en paraules; ens preocupa perquè pareix que ha quedat que no hi haurà cap transferència de promoció als consells insulars, però en canvi sí que creim que s'haurien d'assignar recursos a cada una de les illes. Concretament, hi ha una esmena a Menorca en què s'assignen el 25% de recursos de promoció a aquesta illa.

Ens preocupa posar en marxa l'escola d'Eivissa i de Menorca; no hi ha recursos o no hem vist recursos per a aquestes propostes i per tant hi ha dues esmenes en aquest sentit.

Quant a turisme cultural, hem estat escoltant de forma reiterada que el turisme cultural s'havia deixat de mans, jo crec que no és cert, s'havien fet esforços tant a través de l'impost turístic, com pugui ser els circuits, com de generar activitats a través de la fundació Balears 21 i algunes d'aquestes activitats s'han mostrat de molt èxit. Una d'elles, la que per ventura ha tengut més èxit i que es feia a totes les illes, va ser la Balear 03; Balear 03, jo record que era l'exposició de Miquel Barceló que es va fer a sa Llonja, es va fer a Formentera, a Eivissa i a Menorca. Creim que seria important mantenir aquesta activitat cultural a cada una de les illes, perquè havia aconseguit un èxit important en el seu inici i per tant creim que l'hauríem de continuar. L'hauríem de continuar igualment que hauríem de rectificar en aquest pressupost, igualar la possibilitat que els nostres ciutadans puguin, a través del turisme sènior, amb el mateix cost es puguin desplaçar a diferents illes. I que els de les illes menors no es vegin perjudicats per estar a una d'aquestes illes quant a traslladar-se a una altra illa, també menor. En aquest sentit, feim una proposta que el turisme sènior sigui suportat, Eivissa, Formentera i Menorca siguin compensades

en el sentit que els seus ciutadans tinguin les mateixes oportunitats de viatjar que els ciutadans (...) de Menorca.

En definitiva, aquestes són les esmenes que posam i que estan en concordança amb el que hem dit al debat de l'esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alomar. Fixació de posicions pels grups que no hagin intervengut. Té la paraula, per part del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Antoni Marí.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, atès el nombre d'esmenes que hi ha, contestaré globalment una mica totes les esmenes, tant al Grup d'Esquerra Unida com al PSM com al Partit Socialista. I fent un repàs de les esmenes i fent un resum, doncs hi ha moltes esmenes que es refereixen a crear partides amb càrrec a fer dotacions de fons de rehabilitació d'espais turístics i aquestes es fan amb càrrecs moltes vegades a l'ecotaxa, que ja no té raó de ser la dotació de fons o rehabilitació d'espais turístics, atès que estava dotat amb un impost recentment derogat. I cal tenir en compte que es tracta d'un recurs per finançar necessitats imprevistes.

I respecte al mateix, de dotació de fons de rehabilitació d'espais turístics té la mateixa contesta. I una altra del Partit Socialista, exactament el mateix, el que fan és canviar de partides d'un costat a l'altre, o fer càrrecs a diferents partides del pressupost i té la mateixa contesta en aquest aspecte.

Una del Grup Parlamentari Socialista, de la creació i millora d'oficines turístiques, dir que ja s'han fet convenis amb els diferents consells insulars i es venen fent i que per a l'any 2003 el catàleg està pressupostat en 500.000 euros i no s'hi ha fet res, de fet, amb aquests diners, que estaven pressupostats per a l'any 2003, i en aquest moment el catàleg és una de les prioritats de la conselleria i és un dels programes informàtics que no tenguim problemes i que es pugui treballar dins la conselleria amb seguretat.

Per Esquerra Unida, dotar el Pla de rehabilitació d'espais turístics; doncs dir que s'ha contemplat ja en els plans d'excel·lència que estaven compromesos per a l'any 2004 i que són els que ja s'han dit abans: a Palma, a Sant Lluís, a Sant Josep i a Sant Antoni. Dins el Pla Mirall es pressuposten per al 2004, 4 milions i busques d'euros, i per als nous plans d'excel·lència exactament el mateix.

D'Esquerra Unida també, per a campanyes de promoció turística, que per a l'IBATUR l'any passat hi havia prevists, per al 2003, 7 milions i busques d'euros, i que per a aquest any n'hi ha 13 i busques, el que suposa un augment del 33%, una altra cosa és que aquestes promocions es facin en el sentit que li agradaria al partit comunista, Esquerra Unida, o aquells criteris que tinguin per part de la Conselleria. Per part del PSM també

hi ha una convocatòria per a ajuts, per donar als ajuntaments, que ha explicat abans la Sra. Vadell, d'activitats promocionals per a aquestes zones turístiques, que aquests diners ja estava previst passar-los, via modificació de crèdit de l'ENTURIB, hi passaran. De totes formes, es pot dir que està previst per dur a terme actuacions de caire promocional directament des de la Conselleria i no amb càrrec a les altres societats.

Dir que per part del Partit Socialista, el tema de l'accés econòmic als viatgers de Menorca i Eivissa, dir que per part dels consells insulars ja es ve contemplant aquesta subvenció en aquestes viatges. I es demana també el 25% de promoció turística, que quedi afectada a les decisions i criteris de l'illa de Menorca. Dir que han tenir present que ja va sortir fa uns dies, a la premsa de Menorca, que s'havia fet aquest conveni entre el Consell i el Foment de Turisme, i a mi m'agradaria també que dins els pressuposts es parla també de la resta d'illes i no només de l'illa de Menorca, i apunta, amb això, que jo trob una mica en falta que dins aquestes esmenes que ha presentat el Partit Socialista, la majoria d'actuacions es dirigeixin a l'illa de Menorca i que, per part del Partit Socialista d'Eivissa, no s'hagi presentat cap proposta d'actuació a l'illa d'Eivissa amb cap esmena que hi ha al llarg de tot el nombre que ha presentat el Partit Socialista. Com a eivissenc, per suposat me sap greu i m'hagués agradat que hi hagués alguna inquietud per part del Partit Socialista cap a les millores d'Eivissa.

En resum, es fa un repàs, després una sèrie d'actuacions que es demanen per a l'illa de Menorca, és a dir que per part de la Conselleria doncs s'ha trobat que moltes de les adquisicions que s'havien fet d'edificis i d'altres indrets que necessiten, per poder-los millorar, fortes inversions, per posar-les en vàlua a aquests nous edificis i aquestes partides aniran destinades a completar aquelles activitats o aquelles actuacions que s'havien fet amb anterioritat.

Per part del PSM, també hi ha una millora ambiental i patrimonial de les zones turístiques. Ja he dit abans que s'havia tengut present, Diversitat 21 realitzarà diferents actuacions de millora ambiental.

El Partit Socialista, quant a l'Escola d'Hostaleria de Menorca, dir que a l'any 2003 no hi havia ni una sola partida, no hi havia res i que per a l'any 2004 almenys hi ha 60.000 euros. Dir que a l'Escola d'Hostaleria d'Eivissa també s'estan fent, hi ha diversos cursos que també es demanen, no es fan en la direcció que vostès demanen, sinó que es fan en aquell sentit d'aquella demanda que hi ha per part del sector turístic d'Eivissa i Formentera i que són uns cursos de cuina i de *sommeliers* i d'altres coses que demanda el negoci turístic d'Eivissa.

Dins el Pla d'excel·lència de Dalt Vila, com a ciutat del Patrimoni de la Humanitat, dir que, com a tal, no n'hi ha, però que es preveuen 1 milió i mig d'euros per a la Plaça de Bous, vull dir que és una quantitat important a invertir.

I com que veig que se m'acaba el temps, dir que tot va a continuació del que ja vàrem discutir a la comissió, però estiguin tranquils que les inversions i les millores que vostès

demanen es compliran en la mesura de la idea que té la Conselleria de Turisme i aquest Govern per dur endavant i donar la confiança que tantes vegades hem repetit aquí, que estic segur que tindrà tot el món turístic.

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. I passam al debat número 5, de totalitat, secció 13, Conselleria d'Educació i Cultura, i secció 71, Institut d'Estudis Baleàrics. En primer lloc, passam a la defensa de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el present debat. Per la qual cosa, té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Idò, precisament, el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds presentam una esmena a la totalitat de la Conselleria d'Educació a aquesta secció, sobretot per la nostra disconformitat respecte dels dos components bàsics d'aquesta secció: per una part, perquè no compartim ni la política educativa, ni la política lingüística, ni tampoc la política cultural que signifiquen aquests pressuposts.

Podem començar per la política lingüística, perquè, al nostre entendre, es posa de manifest, en els pressuposts es veu, una concepció del país que no només és la nostra, sinó que suposa una fractura respecte del consens que varen significar l'Estatut i la Llei de normalització lingüística. La política lingüística d'aquest Govern, en general, i no específicament només de la Conselleria de Cultura, és la que es deriva del discurs que ara fa una setmana pronunciava el Sr. Matas, en el club Siglo XXI, la que nega l'herència catalana a la nostra història i ens declara súbdits lleials d'Isabel la Catòlica -això és el que deia el Sr. Matas a la conferència.

La retallada del COFUC, la desaparició i la tancada de fa uns dies de Som Ràdio i, en general, la davallada de tot el que fa el pressupost destinat a política lingüística i per tant a normalització lingüística, són, per a nosaltres, allà es concreten aquestes polítiques que corresponen al Govern d'un president que se'n va a Madrid a advertir dels suposats perills de l'imperialisme catalanista. Mentrestant, i a una altra secció del pressupost que no és aquesta, apareix una partida per a una televisió pública que no es comprometrà amb la promoció del català.

Nosaltres entenem, per ventura només nosaltres, que la llengua que necessita protecció pública, sobretot en el món educatiu i en el món cultural per evitar un procés de retrocés que en aquest moment ja és palès i tothom ho sap, no és nou, és òbviament el català, és la nostra llengua, i evidentment en aquest sentit qui creu el contrari evidentment jo crec que no fa una anàlisi objectiva de quina és la realitat de les nostres illes.

Per tant, amb aquesta retallada en la política lingüística que fa Educació, on les inversions baixen més d'1 milió en política lingüística, on es fa, ja he dit, una retallada respecte al COFUC important, nosaltres realment hem de manifestar, igual que vàrem fer en comissió, i ho sap perfectament el conseller, la nostra preocupació per un tema que per a nosaltres és fonamental i precisament per evitar una confrontació lingüística que nosaltres creim que no hauria d'existir. Precisament dins una societat madura, dins una societat on es parla castellà, es parla català i moltes altres llengües, idò evidentment aquí de l'únic que parlem és del fet que la llengua catalana, la llengua pròpia nostra, tenguí dins el món de l'educació i dins el món de la cultura una tasca no només de protegir-la sinó sobretot de fer-la més extensiva i més utilitzada, i per tant que el seu ús sigui més normalitzat.

Respecte a la política educativa les nostres esmenes en general -ja parlarem després de les esmenes que presentam a nivell concret- tenen un sentit molt semblant a altres de l'oposició i posen de manifest les diferències de concepció, unes diferències que també es fan presents quan els responsables de la conselleria fan declaracions, i només declaracions, sinó que de fet està ben instal·lat dins l'estructura de la Conselleria d'Educació, sobre incrementar els concerts educatius i estendre'ls al batxillerat o, precisament, quan veim que també es fa una sèrie d'actuacions respecte als temes educatius que nosaltres veim amb preocupació.

Per una part a la memòria de la presentació dels pressupostos veim intencions que després no es concreten en partides pressupostàries. Es dona molta importància als projectes d'informàtica educativa i al desplegament de nous productes tecnològics, però no veim cap augment de pressuposts que realment es destini a aquestes actuacions. També veim que entre els principals objectius de la memòria hi ha potenciar l'oferta de serveis i activitats complementàries. Nosaltres entenem que és un element fonamental perquè dona una oferta complementària a l'escola pública, bàsicament, amb la qual cosa la fa atractiva i fa que hi hagi una escola pública de més qualitat i evidentment per a tots els ciutadans, o també fa referència al memòria a la implantació del cicle de 0 a 3 anys, entre altres aspectes que consideren que són objectius importants a treballar. Ara bé, a l'hora dels pressupostos no veim on es veuen concretades aquestes polítiques.

El programa d'innovació i de serveis complementaris es manté sense cap augment, cert, ho hem dit també a comissió, però no veim cap decisió clara i ferma per millorar aquests pressupostos i fer més atractiva l'oferta pública o de l'escola pública envers aquests serveis. En canvi sí que veim, com he dit abans, una clara decisió en la concertació de l'escola concertada i privada respecte al batxillerat.

També ens preocupa que al programa de formació professional baixen les despeses corrents i les transferències. Ens preocupa, ja que entenem que millorar el currículum i la planificació de la formació professional esdevé un aspecte fonamental per millorar la formació dels i de les joves per anar al mercat laboral amb una formació adequada; a més jo vull recordar que precisament el Grup Parlamentari del Partit Popular

en aquesta cambra durant l'anterior legislatura en moltes ocasions va demanar més esforç pressupostari de cara a la formació professional i nosaltres veim o tenim una preocupació de no veure que realment hi ha una tasca important envers aquesta etapa educativa que nosaltres entenem com a bàsica.

Tampoc no es fa cap esforç amb la partida pressupostària de beques i ajuts. Baixa la partida de suport a activitats escolars, això també ho hem dit, i ens genera també una forta preocupació perquè cada vegada, evidentment, el fet que hi hagi menys beques o que sigui una qüestió menor tindrà una repercussió de cara als sectors més desfavorits d'infants i joves per poder optar a estudis i per tant amb una preparació idònia per a aquesta societat que tenim.

Per tant l'educació, i ja per..., a una societat on creix cada vegada més la distància entre els rics i els més desfavorits, on el mercat laboral a més en aquestes illes és precari, molt precari, jo crec que tampoc no importa dir-ho, on hi ha moltes famílies monoparentals, on els centres es veuen desbordats, han sortit notícies no fa molt per les necessitats especials que planteja l'alumnat immigrant, etc., per determinades problemàtiques socials, nosaltres entenem que hauríem d'intentar apostar més per millorar aquesta escola, aquesta oferta educativa que al nostre entendre no es veu reflectida en aquests pressupostos.

He de dir també que voldríem sobretot uns pressupostos que pensassin en un ensenyament públic de qualitat, generador d'igualtat d'oportunitats en lloc d'anar a cercar o a fer inversions en altres esferes. Per tant nosaltres creim que l'educació és un element cabdal per al present i el futur de la nostra societat i creim que és allà on s'hauria d'adreçar una part important o s'haurien de redreçar els pressupostos d'aquesta conselleria, però sobretot que hi hauria d'haver més doblers per a educació, perquè entenem que és aquí on realment es faria una bona feina per a les persones, perquè fossin millors i més preparades.

Ja per acabar i pel que fa a la política cultural, com he dit nosaltres tampoc... presentam una esmena per tant, a la totalitat perquè no estam conformes amb el criteri del Govern de retallar el pressupost envers aquesta política. Fer un pressupost evidentment sempre significa prioritzar i triar la política cultural perquè sigui retallada, a nosaltres ens sembla que és un empobriment del nostre país, de les nostres Illes i sobretot dels valors que nosaltres entenem com a fonamentals i que és garantir la cultura pròpia i sobretot, els valors de preservació d'un patrimoni nostre i no només nostre sinó també obert evidentment a tots. No?

Dels tres programes que tenia l'any passat la Direcció General de Cultura n'hi ha dos que baixen, el de museus i el de promoció i difusió i servei de la cultura. I un tercer el de les arts escèniques que veim que té també una dificultat perquè veim que hi ha una retallada important. Creim per tant, que és necessari un compromís més important en la cultura i sobretot allò que nosaltres plantejarem i hem plantejat, també ho hem fet en comissió, que invertir doblers en aquest sí que nosaltres és important, enlloc d'obres i fer tantes d'obres, si s'invertís en educació i en sanitat seria molt millor per a aquesta societat que

vivim, és la millor fórmula per invertir en valors de tolerància, de democràcia, de participació, de coneixement i de superació com a persones i com a societat.

Invertir en educació evidentment significa apostar per persones millors i sobretot per un país millor i per tant, per un món millor. Nosaltres apostaríem evidentment perquè aquest Govern en general es replantegés determinades qüestions que nosaltres veim innecessàries perquè es possessin més doblers per fer més educació i per tant, més cultura del nostre país.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Passam a la defensa de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a les seccions incloses en el present debat. Per la qual cosa té la paraula per un temps de 10 minuts el Sr. Riudavets i Florit.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En educació hi ha un axioma que qualsevol que coneix aquest món els subscriuria sense dubtar-ho un moment, en educació si no s'avança es retrocedeix. I aquest és el motiu fonamental pel qual el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat aquesta esmena a la totalitat del pressuposts de la secció que correspon a la Conselleria d'Educació i Cultura. Si no s'avança es retrocedeix, en educació no és possible mantenir una situació estàtica, no és possible deixar les coses com estan, s'ha de millorar per no empitjorar.

I en aquest sentit estam convençuts que aquests pressuposts són uns pressuposts regressius i no pels objectius que fixen damunt el paper. De fet els objectius són similars als de l'any anterior i en alguns casos calcats, literalment calcats. Són regressius perquè no aposten per una millora constant del sistema educatiu, perquè no aporten cap innovació, cap línia nova de treball i açò no ho dic content. Jo crec que en educació caldrien esforços comuns i caminar en una mateixa direcció. Per cert, què ha passat amb el famós pacte per l'educació que va anunciar el Sr. Jaume Matas i que vostè no ha desmentit i que no se n'ha rallat mai més, així com el pacte de la sanitat? És només una pregunta.

A l'anterior legislatura, o fins i tot, des de què vàrem rebre les competències en educació, any rera any, exercici rera exercici s'havien donat passes en el bon sentit, s'havien obert projectes nous, s'havien proposat avanços, millores. Aquests pressuposts, en el nostre parer, frenen en sec el procés iniciat el 98, ja que tenen com a única ambició, és la nostra lectura naturalment, una lectura des de l'experiència, tenen com a única ambició mantenir les coses com estan. Jo crec que l'únic que pretenen és cobrir l'expedient. És a dir, que les aules obrin i que els mestres cobrin, crec que res més. Però com he dit abans, si no s'avança es retrocedeix.

Aquests pressuposts per tant, són l'anunci d'un progressiu deteriorament que el veurem, el palparem i en parlarem en aquesta cambra any rera any, un progressiu deteriorament del sistema educatiu de les Illes. I és que bàsicament aquests pressuposts no afronten els reptes que té l'educació avui i quin són aquests reptes? El primer, en el meu parer, és l'atenció a la diversitat. Les nostres Illes, com ja vaig dir l'altre dia, han estat sempre terra d'acollida, en aquests moments, tots ho sabem i a tots ens preocupa rebre gran nombre d'immigrants i ens preocupa perquè volem acollir-los, integrar-los, fer-los nostres i que no hi hagi problemàtica. A les nostres aules hi són presents alumnes d'arreu del món, si parlen llengües molt diverses, hi ha cultures molt diferents, tradicions d'arreu del planeta. Açò és una riquesa, si ho sabem integrar. Però la convivència i la integració serena i solidària dels nousvinguts és un repte molt gros.

Llavors com responen aquests pressuposts a aquest repte que és fonamental? Caldria pensar, voldria pensar, tothom pensaria que mitjançant esforços extraordinaris, o amb noves i imaginatives línies d'actuació. Açò és allò que s'esperaria de qualsevol govern que fos sensible amb el tema i actués amb responsabilitat. Idò no, al contrari. Aquests pressuposts retallen la despesa que l'any anterior s'havia dedicat a l'atenció a la diversitat, no la congelen, que ja seria greu, la retallen. I açò és molt greu perquè posen en seriós perill la futura convivència a les nostres Illes. Però té més reptes el nostre sistema educatiu, molts més, alumnes amb necessitats educatives especials. Des de la posada en marxa de la LOGSE hi ha hagut una constant feina, constant, per integrar dins les aules i dins els centres l'alumnat amb dificultats comunicatives, sensorials o motrius.

Els esforços també han estat enormes, esforços econòmics, de dotació de professorat, de formació, de material didàctic, grans esforços. Estam convençuts que hauríem de seguir pel camí iniciat, que n'hi falta molt per concloure, que açò hauria de ser una prioritat d'aquest Govern i de qualsevol altre. Entre altres coses, perquè hauríem de ser solidaris amb les dificultats i angoixes que pateixen les famílies dels alumnes que necessiten un suport especial. Però també es retallen els programes adreçats a la integració d'alumnes amb necessitats educatives especials. Un altre repte que no s'afronta i la llista continua desgraciadament. Es retalla la despesa també la despesa per la col·laboració amb entitats locals, la qual cosa fa perillar greument programes molt nous, amb molt d'èxit i em referesc per exemple, als programes d'innovació educativa que donaven suport a les aules externes per a alumnes amb risc d'exclusió escolar.

La conflictivitat en els centres, especialment de Secundària, ens preocupa a tots. Va ser airejada i exagerada, tendenciosament en meu parer, pel Partit Popular durant l'anterior legislatura, ho vaig patir. Però aquest mateix partit retalla la dotació econòmica que feia possible experiències per donar solució a aquests problemes. I cregui'm no és el mateix cridar aquí hi ha foc, que apagar-lo eh? No és el mateix fer alarmisme que portar solucions i en aquests pressuposts s'ofeguen les solucions ja existents.

I seguim, conciliació de la vida laboral amb la familiar. Una gran frase en la qual tots hi estam d'acord. Veim com es concreta, és una assignatura que encara hi queda molt per fer. En comissió el Partit Popular ha rebutjat esmenes del nostre grup per avançar en aquest aspecte, però és que no només rebutgen esmenes de millora, és que a més retallen també les línies de treball ja existents i es retallen les partides destinades a transport escolar, menjadors escolars, escola matineria, etcètera, eines que jo crec que són bàsiques per ajudar a les famílies a conciliar la vida familiar amb el treball. No volen noves partides en aquest sentit, però retallen les existents.

I podria seguir més, però ho faré molt breument en quatre pinzellades perquè també vull rallar de cultura. Es retalla la despesa destinada al Pla de l'ordenació de l'educació infantil 0-3 anys. És a dir, menys ajuts del Govern per als ajuntaments per mantenir i incrementar l'oferta educativa 0-3 anys, molt necessària i encara molt deficitària. Es retalla la despesa destinada a mediadors culturals, per a nosaltres açò és un altre embat contra la política d'atenció a la diversitat. Es retalla de facto, ja que només es manté i la vida puja, l'ajut econòmic a les famílies més desfavorides per a l'adquisició de material escolar. Es retalla la partida destinada a la dotació econòmica als centres, la qual cosa obliga als centres educatius a no poder dur a terme projectes propis. És a dir, en definitiva un retall a la pròpia autonomia dels centres.

I es retallen també les partides destinades a subvencions a associacions de pares i mares. Quan arreu del món es coincideix en la importància de la participació dels pares ara es retalla la partida. Podria seguir en educació, però també vull rallar de cultura i llengua. Una reflexió final damunt educació. Jo no ho entenc, una de dues, o bé i esper que no, volen desmuntar el sistema educatiu, o bé la ignorància de les necessitats del món educatiu que tenen és absoluta. Una de dues, no hi ha més interpretacions.

I passem ara a parlar de cultura. Senyores i senyors diputats, tots vostès deuen saber que la compareixença en Comissió d'Hisenda el Sr. Conseller d'Educació i Cultura ens va explicar més les futures esmenes que presentaria el Partit Popular als pressuposts, que no els pressuposts que venia a presentar, açò és insòlit però va ser així. Ja vaig dir que era una cosa molt grossa i em varen dir, en veuràs de més grosses en el Parlament, potser, però aquesta li vaig trobar molt. Se'm va anunciar que reflexionarien i rectificarien, supòs que el ressò negatiu que hi va haver damunt la premsa els va obligar a reflexionar. Bé han reflexionat, cert, han rectificat, cert, però la llàstima a l'inrevés del dit, ni rectificat encerten. Ni amb els increments que la reflexió els ha obligat a fer compleixen els mínims, les despeses segueixen sense bastar, el bon funcionament dels serveis no es garanteixen i segueix sense ser possible una política cultura amb un mínim d'efectivitat i projecció.

Tan a museus, a arxius, com a biblioteques segueixen amb uns pressuposts molt minvats, que si bé han augmentat fruit d'aquesta obligatòria o espontània reflexió, només aconsegueixen en el millor dels casos i no en tots, la mateixa quantitat que l'exercici anterior. Però és que jo em deman, és

que no augmenten les necessitats? És que no ha pujat el cost de la vida? És que no cal millorar? És un altre intent de fossilitzar els problemes reals. Però és que a sobre i per acabar-ho d'adobar, per acabar-ho d'aclarir es retalla molt substancialment el programa destinat a promoció, difusió i serveis culturals. No hem d'oblidar en allò que fa referència a projecció exterior de la nostra cultura i a la cultura dins l'àmbit interinsular entre illes és competència del Govern de les Illes, no dels consells insulars. Açò per a mi és una renúncia, per al nostre grup és una renúncia a projecte a l'exterior la nostra cultura. Es renuncia a coordinar projectes entre les 4 illes i es renuncia a tirar endavant la tasca de prestigiar i difondre la nostra cultura.

Un Govern que està orgullós de la seva cultura seria normal i tendria com a prioritat donar-la a conèixer, promocionar-la, enfortir-la i treure-la fora amb quants més doblers millor. Açò seria la normalitat... i m'estranya tant que aquest Govern no ho assumeixi així, però és així. Els pressuposts no ho permeten.

I per acabar parlem de política lingüística. En el debat sobre interpellació que el Grup del PSM-Entesa Nacionalista va presentar sobre el tema, ja vàrem exposar en gran part les nostres opinions. No hi volem afegir molt més. Però Sr. Conseller, vostè en aquell debat em va acusar de futurisme perquè havia dit que la futura televisió autonòmica seria bilingüe. Jo l'única cosa que havia fet era reproduir unes declaracions...

(Remor de veus)

Esperi. Vostè em va acusar de futurisme i es va demostrar que no. Ara també és cert que vostè allà va fer futurisme, em va dir, "només parlareu de política lingüística". Fins ara no n'hem parlat, ja hi ha prou desastres hi ha a l'altra part, sense entrar en política lingüística, que hi entram ara. Hem parlat de més coses perquè tenim més motius i més amples reflexions.

Bé, en el nostre parer en política lingüística han mantingut l'aparença sense substància. Han mantingut la Direcció General de Política Lingüística que va crear el Govern anterior, açò és cert, però amb un pressupost tan minvat que no pot fer política, ni lingüística ni de cap altra. S'ha de dir que la reflexió, rectificació del Govern, aquesta reflexió espontània i obligatòria que és obligat autoesmenar-se també ha arribat a aquest camp, ha arribat a la política lingüística. Han fet una esmena que afegeix unes miquetes a la Direcció General de Política Lingüística. Però no hem d'oblidar que abans d'afegir-hi aquestes miquetes li han arrabassat tota la molla i només li han deixat el crostó. I açò és la realitat.

L'enumeració de les retallades en política lingüística seria molt llarga. Es retallen tots els capítols, un no, és cert vull ser just, el de la transferència a l'Institut Ramon Llull. I açò suposa ben clarament que des dels ajuts a la premsa en català, els centres d'autoaprenentatge, els serveis d'assessoria lingüística, els cursos de català per a estrangers, des de les ajudes de retolació en català, el suport de la producció audiovisual en llengua catalana, tot està en perill. I com que les

coses que estan en perill en aquesta terra i en aquest Govern fa molta por que hi estiguin, parlem de Som Ràdio...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat):

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Riudavets per favor.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Acabaré tot d'una. Tancada en el nostre parer injustament. Creim que en definitiva podríem fer com a reflexió final, que aquest Govern ha renunciat a millorar l'educació. Ha abdicat, com ja vaig dir en el seu moment, de la seva funció promotora de la nostra cultura. I en política lingüística ha decidit desentendre-se de la seva obligació en normalització de la nostra llengua.

Per a nosaltres són uns pressuposts esquifits, grisos, ròncecs i que no responen a les necessitats reals de la nostra societat. Però a més, uns pressuposts que encara rebran el darrer cop. En el febrer aquests pressuposts seran retallats en un 2% per contribuir al fons de contingència. Un pressuposts esquifits, pobres, que no basten, que es reconeix universalment, perquè dins la cambra tots acceptam que no basten i que hem de demanar a Madrid més doblers, seran retallats en un 2%.

Jo no sé què pretenen, el que sí sé és allò que no faran, no milloraran les coses que és el seu deure.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Finalment es passa a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista a les seccions incloses en el present debat. Té la paraula la Sra. Aina Calvo.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Socialista presentam aquesta esmena a la totalitat als pressuposts corresponents a la secció 13, la Conselleria d'Educació i Cultura perquè entenem que no donen resposta a les necessitats socioeducatives de la nostra comunitat autònoma. Aquesta motivació general està fonamentada en raons més específiques, canalitzades una a una donen compte del nostre desacord amb el pressuposts que se'ns presenta per fer front a un dels majors reptes de qualsevol societat que aspiri a millor l'educació i a una de les inversions més valuoses d'una societat que es vulgui dir avançada, la cultura.

No podem deslligar l'estudi de totes aquestes xifres que acompanyen els objectius que el Govern vol assolir, no podem deslligar aquestes xifres del context, ni tampoc del moment en el qual se'ns presenta. En definitiva, no podem estudiar-les sense una mirada profunda i responsable cap a la nostra realitat

educativa, malgrat les limitacions temporals inevitables ens obliguin a fer que sigui una mirada ràpida. No crec agosarat dir que existeix consens a l'hora d'explicar la nostra realitat educativa a partir de tres grans trets. El primer és l'impacte de l'alumnat nouvingut d'altres indrets, especialment de més enllà de les nostres fronteres. El segon és el baix nivell de formació de la població juvenil de les Illes Balears. I el tercer fa referència a les elevades taxes de fracàs escolar. Aquesta visió sintètica, però no per això simplista enfoca els que són gairebé els grans reptes de l'educació a la nostra comunitat autònoma.

Creo que sobren les evidències que ens trobam en un moment de màxima intensitat pel que fa a l'arribada nouvingut d'altres països a les nostres aules, els darrers estudis sobre la nostra comunitat autònoma deixen constància de l'augment espectacular d'alumnes estrangers durant els darrers 5 anys. Per il·lustrar la situació basta dir que el nombre d'estrangers a Primària a les Illes Balears per cada 1.000 estudiants i això segur que el Govern ho sap millor que jo, és el segon més elevat de la resta de comunitats autònomes, només superada per Madrid. Per cert Madrid, una comunitat autònoma allà on vostès també governen i a la qual em referiré més tard.

El segon és el baix nivell de formació de la població juvenil de les Illes Balears, també els darrers estudis publicats demostren que els indicadors del nivell de formació de la població segueixen sent extraordinàriament baixos per a una economia com la nostra, tot i que l'escolarització obligatòria fins els 16 anys ha permès incrementar el nivell de formació de la població, en la formació superior i en la formació anterior a aquesta encara som molt enfora de la mitjana estatal i enfora també de les comunitats autònomes amb nivells de renda semblants a la nostra. A més a més seguim sent una comunitat autònoma amb una mitjana extraordinàriament baixa d'alumnes que finalitzen l'educació primària als 12 anys i amb un 45% dels estudiants de Secundària que han acumulat retards abans de finalitzar quart d'ESO. Per completar el dibuix de la realitat educativa s'han d'afegir els símptomes clars que la inversió, tot i l'esforç dels darrers anys, és clarament insuficient.

Gairebé tots estariem d'acord amb aquestes qüestions a l'hora de descriure la realitat. Com també tots afirmariem i així s'ha fet que les infraestructures i el seu manteniment són una prioritat, en molts de casos la primera de totes. Per això estam expectants davant les promeses realitzades pel Govern a l'hora de fer inversions en infraestructures. L'acord tendeix a desaparèixer quan plantejam les formes de fer front a les demandes socioeducatives actuals. El fenomen de la immigració a les nostres aules ens col·loca en una situació molt delicada, hem de triar entre fer de les nostres aules un espai per a la integració real d'aquests infants i joves i a través d'ells i de les seves famílies o fer de la immigració la justificació de mesures segregadores, insolidàries, insensibles a les noves formes creixent d'exclusió social. Així mateix la política educativa d'una comunitat com la nostra no pot renunciar a un desafiament que requereix respostes contundents i immediates, la necessitat d'incrementar la nostra productivitat i per aconseguir això cal fer esforços importants d'inversió en capital humà. Necessitam, dit d'una altra manera, que les persones que s'incorporen en el mercat laboral estiguin més formades.

Des de les files socialistes creim que l'esforç per aconseguir que més joves estiguin més formats és una obligació per al Govern d'una comunitat amb elevats nivells de renda i taxes de creixement com la nostra. Només incrementat els nivells de formació de la població millorarà la capacitat dels ciutadans i ciutadanes de comprendre un món que canvia a una velocitat creixent i els agents econòmics disposaran de majors oportunitats d'inserció productiva. Però res de tot això es resol amb un increment de capítol 1, el capítol de personal, si no existeixen línies d'intervenció sòlides i menys encara, si com succeeix en aquest pressupost, minven o no creixen la majoria dels programes d'actuació. Creim que és urgent recuperar la dimensió integral de la tasca educativa per poder fer front a les taxes de fracàs escolar que malauradament caracteritzen el nostre entorn. Hem d'obrir les aules a la comunitat educativa, hem de cercar la complicitat de les famílies i gairebé res de tot això serà possible si per exemple les ajudes a les famílies o les ajudes per a la participació de la comunitat educativa en l'educació no es veuen reforçades.

De la mateixa forma poca cosa arribarem a consolidar pel que fa a la formació superior, si no disposam d'una universitat suficientment dotada, com és el cas, per fer front als nous reptes derivats del procés de convergència europea. Ja sabem, som ben conscients, que partim d'un model molt diferent. No obstant això, la lectura d'aquest pressupost, des dels seus propis compromisos, des dels propis compromisos del Partit Popular amb la ciutadania, des dels compromisos que apareixen en el seu programa electoral, la lectura d'aquest pressupost des dels seus propis compromisos em suggereix o em provoca seriosos dubtes. N'apuntaré només dos i la lliure elecció de centre per quan? Puc afirmar que les famílies de Balears amb aquest pressupost no podran triar centre educatiu en els termes en què vostès els varen prometre a l'hora d'arribar al poder. I la segona pregunta, i l'ordinador per a cada dos alumnes? Per quan? També puc afirmar davant aquesta cambra que amb aquest pressupost no serà tampoc l'any 2004.

Vostès han jugat la carta de l'educació com a moneda de canvi electoral i ho han fet i em sap greu haver-ho de dir, amb irresponsabilitat, perquè tot indica que quan varen prometre no sabien ben bé de què parlaven. Han volgut fer creure a la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma que vostès tenien solucions a mida i jo puc assegurar a totes les famílies de les Illes Balears que enguany, amb aquest pressupost, res del que varen prometre serà cert. No tenc capacitat per preveure el futur i desconec, tots desconexim si les promeses de millora de la inversió seran un fet. Ara bé, insistesc, puc assegurar que amb aquest pressupost d'enguany, durant l'any 2004 serà impossible que les seves promeses electorals s'acompleixin. Tampoc no tenc capacitat per predir amb exactitud quina serà la realitat educativa que tendrem d'aquí a un any, supòs que tendrem ocasió de comentar-la, però sí tenc indicis que m'assenyalen cap a un camí que em desagrada. Fa un moment parlava de la política educativa que s'ha duit a terme a la comunitat autònoma de Madrid, governada pel Partit Popular, aquesta setmana es coneixia el retrat de la situació educativa d'un dels barris més populars de Madrid, els centres públics del barri, sis, es buiden, poc a poc, i a les seves aules van quedant els alumnes que arriben de fora, els que fracassen, els que

pateixen més problemes d'exclusió social, etcètera. Dels sis centres públics, quatre tenen un percentatge d'immigrants superior al 70%. Els 17 centres concertats del mateix barri tenen unes ràtios de dimensions alarmants il·legals. Deu ser que a Madrid passa com aquí, com va afirmar un director general de la Conselleria d'Educació i Cultura, que els centres públics tenen més recursos que els concertats. I no serà que la seva política educativa, que la política educativa del Partit Popular entén l'escola pública com l'escola de segona? Ho sabrem d'aquí a un any.

Finalment, vull fer referència a dos aspectes més de la política educativa que reflecteixen aquests pressuposts. En primer lloc, vull deixar constància que no donam suport a la idea que la Conselleria d'Educació i Cultura renunciï a liderar el Pla de guarderies o escoles, que encara no hem aclarit què són, que el Govern de les Illes Balears ha anunciat. Creim que no ostentar el lideratge d'aquesta iniciativa és símptoma que el que es pensa fer és més prop de l'assistencialitat que no de l'educació. I considerem que això suposa una passa enrera importantíssima en un país que tant ha lluitat per l'ampliació de la intervenció educativa a la primera infància.

I acabaré anunciant i denunciant, amb tristesa en aquesta cambra, que la cultura, el món de la cultura en aquesta comunitat autònoma també n'arribarà a aprendre molt d'equipaments de primera i de segona, i ho dic amb la legitimitat que em dóna contemplar l'espectacle de la compra d'un equipament cultural com Costa Nord.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Calvo. Té la paraula el conseller d'Educació i Cultura Sr. Francesc Fiol.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Intentaré donar resposta a algunes de les coses que s'han dit i amb les que naturalment no estic d'acord, no compartesc, encara que podria compartir alguns aspectes molt rellevants dels diagnòstics que s'han fet aquí, molt especialment el de la diputada del PSOE, amb la qual compartiria, quasi al cent per cent, el diagnòstic de la situació; només que afegiria que el diagnòstic no és el diagnòstic d'avui, és el diagnòstic d'avui, de l'any passat i de fa dos anys, i els remeis potser s'havien de començar a posar fa més temps. Però això només és una forma de subratllar que aquesta no és una situació que comparegui avui i amb la qual ens trobem avui. Aquesta situació, que jo assumesc i de la qual em responsabilitz en la mesura que hem de trobar respostes, però, efectivament, patim un impacte de població estrangera molt elevat, pròxim a un 9%; tenim un creixement d'un 4% respecte de les nostres pròpies necessitats; és a dir, el nostre propi creixement de població escolar, i això fa que el sistema es torni, d'una manera molt clara, mal de sostenir.

Clar, la majoria d'intervinents han fet una triple divisió entre el que seria llengua, educació i cultura, i jo intentaré per donar resposta cenyir-me també a aquest esquema.

Respecte de les consideracions que s'han fet per part de la Sra. Rosselló en el tema de llengua i de retall del COFUC i de Som Ràdio, que també són extensibles a alguns comentaris que han fet altres intervenents, voldria tornar manifestar clarament -ho he fet moltes vegades en aquesta cambra, però ho faré totes les vegades siguin necessàries- que el retall que hi ha hagut en el COFUC obeeix a unes justificacions que hem donat i que tenen molt a veure amb una política de subvencions que nosaltres no compartim; una política de subvencions que ens pareix extraordinàriament desencertada i discutible. És ver que alguns dels projectes són rellevants, per això el COFUC es mantindrà i seguirà duent a terme aquests projectes que nosaltres creim rellevants, però me creguin que, i no vull tornar entrar en els detalls d'algunes subvencions i d'algunes ajudes que s'han donat, perquè, a més, esgotaríem massa temps per explicar-ho, eren, des del nostre mode de veure i amb tots els respectes pel que va fer el meu antecessor, absolutament insostenibles.

Jo li vull dir que la conferència del Sr. Matas en el club Siglo XXI a mi me va parèixer una conferència molt rellevant i amb molt de sentit; no, però vostè fa una lectura, ridiculitza o intenta ridiculitzar la conferència i a mi me pareix important dir que me va parèixer, a mi me va parèixer, personalment, una conferència interessant on es varen dir coses de molt de fons autonòmic i de molt de fons de país, per qui les vulgui entendre i escoltar; naturalment, el més fàcil és extreure dues línies concretes i fer-ne d'això una qüestió general.

Naturalment, nosaltres no estam, i torn al tema de Som Ràdio, que també és extensiu a qualque altre comentari, d'acord que es pogués sostenir Som Ràdio. El Govern no pot ser propietari d'una ràdio il·legal, no al·legal, il·legal, és a dir, una cosa al·legal és aquella que no està regularitzada i que no hi ha una normativa respecte d'ella; una cosa il·legal és la que vulnera la normativa vigent. I en aquest cas, el Govern era propietari d'una ràdio pirata que enviaïa unes freqüències que no tenien titularitat per utilitzar; i això, a més, és una situació irreversible en els termes de legalitzar-ho. Altra cosa és que es pretengui que si es concedeix una freqüència a la comunitat autònoma pugui tenir uns components de participació de determinats programats, però no me diguin més vegades, per favor, perquè estarem sempre fent aquest frontó, és a dir, el Govern del qual form part no vol tenir i no vol ser propietari d'una ràdio il·legal, això me pareix molt important dir-ho.

(Remor de veus)

Sí, il·legalitats n'hi ha a totes les èpoques i algunes, Sr. Sampol, molt especialment perseguides, perquè Ràdio Marratxí sí que va ser tancada i clausurada pel Govern anterior, mentre sostenia una ràdio il·legal, que això sí que és mal d'entendre, perquè això és un esforç d'hipocresia; és a dir, un govern, al mateix temps, persegueix una ràdio il·legal fins tancar-la, però sosté al mateix temps la titularitat d'una ràdio per la qual no té permís per utilitzar unes freqüències. Això sí que me pareix fort,

això sí que me pareix terrible, però bé, cadascú que suporti les seves responsabilitats.

Sra. Rosselló, veu coses en els pressuposts que fins i tot a mi m'agradaria veure, però que no veig; és a dir, enguany no s'incrementarà la concertació amb el batxillerat. Jo no sé on ha vist vostè en el pressupost que hi hagi els increments de concertació amb el batxillerat, perquè no hi són; és a dir, això és un compromís o un plantejament que nosaltres feim, però ho feim a més llarg termini, ho feim per al pròxim any o per l'altre, si és possible, però no enguany, enguany no s'ha fet ni una sola referència a la concertació del batxillerat, per tant no sé d'on s'ha tret vostè aquesta idea.

I respecte del tema dels increments corrents i totes aquestes coses, li he de recordar, una vegada més que són vostès els que feren un acord, que són vostès, el Govern del qual vostè formava part, per cert els que varen fer un acord amb el sector concertat per fer l'equiparació retributiva dels salaris, però llavors no el varen fer efectiu, així és molt fàcil arribar a acords, és molt fàcil seure-se a una taula de negociació i firmar acords, però llavors, a l'hora de pagar, no, això, pagar és una altra qüestió, fins aquí hem arribat, només és un acord de cara a la galeria, llavors no es va poder pagar. Ja veurem com ho arreglarem això.

Recursos en informàtica, me diu; hi ha una esmena dirigida a incloure-nos al projecte RETES, pel qual captarem 800.000 euros per millorar la informatització, que és un recurs necessari, que és un recurs amb el qual s'ha fet molta feina, i jo reconec aquí que el meu antecessor va fer molta feina amb l'extensió d'aquests projectes, i això s'ha de dir, i no és suficient i s'ha de fer més, però no me digui que es retallen aquestes partides, perquè això és senzillament incert.

I diu que, perquè aquest és un discurs un poquet general, que no s'incrementen els esforços en l'escola pública; fins i tot, la Sra. Calvo arriba a dir que l'escola pública és de segona i que, de qualque manera, no ho diu així, però es dóna a entendre que hi ha una similitud amb altres comunitats i que aquí el que es pretén és fer desaparèixer l'escola pública i limitar l'escola pública i llevar-li potència a l'escola pública. Miri, nosaltres duim, s'ha aprovat avui de matí la Llei d'acompanyament que habilita la creació d'una empresa que la seva principal missió és crear escola pública, tota l'escola pública que vostès no feren i que està per fer.

(Remor de veus)

Perquè clar, no, ja en poden fer de gestos, miri, no es pot imaginar la sorpresa que genera veure l'estat de determinats centres i les mancances de determinades situacions. I alguns que havien callat com a morts durant quatre anys, ara estan en plena rebel·lia; s'hauria d'escoltar els pares de Ses Fabas d'Eivissa i Formentera, per exemple, que és sorprenent que hagin pogut resistir aquests quatre anys, patint el que han patit i que es posi ara de manifest tot el que hi ha, d'una forma tan violenta. Però, no es preocupi que ho resoldrem aquest tema, aquest tema el resoldrem per a disgust de vostès, perquè vostès els quatre anys que foren allà en aquesta qüestió no

feren -anava a dir res i seria una mentida-, feren coses importants, però no feren el necessari. Hi ha molt per fer, hi ha molt de cos per córrer. Home, és que clar, llavors vostès aquí, no record quin dels grups, per tant faré una acusació general, plantegen esmenes perquè es construeixi l'escola de no sé on, l'institut de més enllà. Sí, efectivament, com a esmena no pot entrar, perquè si realment cream una empresa al marge del pressupost ordinari per generar aquests recursos, doncs naturalment anirà per un altre camí. Però no passin pena que nosaltres treballam molt seriosament amb el llançament d'un pla d'infraestructures que amb pocs anys pugui aixecar la planta que falta per completar, no vull dir que no s'hagi fet, que falta per completar.

I llavors, no voldria jo entrar a molts de detalls de partides concretes, però respecte a temes com beques i ajudes, vull dir que se sostenen i que les de l'Estat s'han incrementat i que podríem demostrar de quina manera s'han incrementat les beques d'ajuda als estudiants per part de l'Estat els darrers vuit anys d'una forma molt rellevant. Respecte de les necessitats especials, vull dir que s'han incrementat els recursos humans, perquè aquí de vegades parlam de no hi ha un programa més del que ja es feia, però hi ha més mestres, hi ha més docents, hi ha més gent dedicada a aquests esforços. Si hi ha més gent dedicada a aquests objectius, s'estan fent més esforços pressupostaris, no deixem de banda l'esforç humà del capítol 1, que és molt important, que és el principal actiu, a més, del món educatiu, no el deixem de banda, per favor.

Diu, Sr. Riudavets, que si no s'avança es retrocedeix, pot ser que això sigui ver, i que no hi ha cap innovació. Jo me vull tornar referir, com a mínim, al que explicava fa un moment, que nosaltres pretenem aixecar tots uns recursos que ens treguin a determinades escoles i a determinades situacions, i torn pensar en Eivissa, de la indigència, de la indigència, i no parlem de responsabilitats i culpes perquè són històries que venen de molt enrera i no es tracta de responsabilitats. Hem de treure aquestes escoles de la indigència i posam en marxa els mecanismes jurídics que ens permetin posar en marxa aquests recursos.

Jo crec que efectivament s'han de fer grans esforços en el món educatiu. Jo visc preocupat, ningú n'ha parlat, però jo en vull fer dos cèntims, jo visc molt preocupat de veure que l'elit cultural i educativa de la societat a la UIB, hi ha persones que siguin capaces de moure's amb la violència i amb l'odi que vérem ahir a la Universitat i que hem vist a les imatges de televisió, i que esper que tinguin una condemna del conjunt dels partits d'aquest Parlament; perquè a mi me produïren, sincerament, pena i dolor, sincerament, pena i dolor veure que la gent...

(Remor de veus)

M'imagín que són rumors que estan d'acord. Escoltin, molts de vostès, segurament que tenen més anys que jo, han lluitat perquè aquest fos un país on hi ha llibertat i on tothom pot dir el que troba, i jo crec que això és el que hem de pretendre. El que no pot ser és que la violència i la intolerància s'installin entre nosaltres, i això és aplicable al president Sr. Matas o al

president Sr. Antich o a qualsevol president que hi hagi en aquesta comunitat; amb aquest tema hem de ser intransigents, tothom pot dir el que trobi, naturalment, tothom pot pensar el que trobi, tothom pot fer el que vulgui; però el que no es pot fer és actuar d'una forma intolerant, violenta, com hem vist aquests dies, ahir mateix, a la televisió, on una sèrie de persones que, suposadament, pertanyen a l'elit intel·lectual d'aquest país, d'una forma lamentable i grossera, impedièn o intentaven impedir, d'una forma lamentable, que el president d'aquest Govern explicàs un projecte i explicàs unes idees. Això, me creguin que ens convida i ens hauria de convidar a tots a una reflexió. El valor més important que hi ha en aquesta comunitat, al meu mode de veure, és la tolerància; això només se sap quan es perd, som una comunitat autònoma on tothom pot dir el que trobi i on tothom es respecta, en el moment que es perd aquest valor entram dins una dinàmica negativa.

Vull fer també referència a un tema que s'ha ressaltat per algun dels intervinents, Sr. Riudavets, Sra. Calvo, tema de la diversitat. Crec que efectivament, i coincidiria amb el Sr. Riudavets, la interculturalitat suposa una riquesa, suposa la possibilitat que la nostra gent s'interrelacioni, accepti principis culturals d'altres bandes i enriqueixi la gent que arriba amb els nostres principis i amb la nostra manera de ser, amb la nostra cultura i amb la nostra llengua i aquest és un procés complex, que no només és atribuïble a l'escola, sinó que també té a veure amb el comportament i els hàbits socials. Jo vull dir que, potser no s'hagin incrementat els programes ja existents, però també vull dir que s'han incrementat tant les persones dedicades a l'atenció a la diversitat com els professors dedicats a l'educació especial, contràriament al que vostè ha dit o jo he entès que deia.

Efectivament, el tema de la conflictivitat en els centres, doncs a mi me preocupa, com preocupa, m'imagín, que a tothom. I jo no sé si s'han fet acusacions més greus per part d'uns o més greus per part d'altres, però el que sí és cert és que hem d'intentar que la violència sigui un factor a desterrar a les nostres aules, que és l'única manera que aconseguim una societat menys violenta.

Respecte a les ajudes de 0 a 3 anys, vull dir que aquestes ajudes de 0 a 3 anys tenen a veure també amb altres departaments i per tant s'hauria de fer una suma de recursos que es dediquen des de benestar social a aquestes qüestions, amb independència que, com la Sra. Calvo demana, doncs educació tinguin un paper rellevant en el disseny del que ha de ser l'educació de 0 a 3 anys, i jo esper que així sigui. Hi ha una comissió interdepartamental que treballa damunt aquesta qüestió, com vostè sap molt bé, i en aquests moments estan a punt d'elaborar-se conclusions, amb independència que el raonable sigui que quan puguem captar recursos públics els captem des de la conselleria que sigui. Per tant, crec que benestar social ha tengut l'habilitat i la capacitat negociadora de captar recursos per a aquestes qüestions i molt hàbilment els ha captat i ja discutiran el dia o el moment que discuteixin amb la Conselleria de Benestar Social, però hi ha un augment d'aquests recursos clarament.

Respecte que no bastin els recursos de cultura, he de dir que els recursos de cultura, llevat del que és la participació de cultura en el COFUC, que això li reconec que efectivament decreix, la resta iguala el que hi havia l'any passat. I s'ha fet a través d'una esmena, que vostè ha qualificat ja qualque vegada en aquesta cambra de cosa extraordinàriament estranya, però no és tan estrany que el propi Govern, a través del grup que li dóna suport, entri esmenes dins el tràmit parlamentari, a mi me pareix una cosa absolutament acceptable i absolutament respectable.

Voldria dir també que determinats aspectes, que vostè té certa tendència, a més, a plantejar com una cosa de perill i de gran risc, i ja ho va fer el dia de la interpel·lació, i avui torna pel mateix camí; jo no tenc aquesta preocupació, nosaltres no ens hem desentès del món de la cultura, no ens hem desentès del món de la llengua. Efectivament, alguns que rebien molt notables subvencions per fer coses que costen molt menys, doncs per ventura estan molestos i disgustats, jo ho lament moltíssim i pens exactament amb els cursos d'autoaprenentatge, per exemple. Però se seguiran fent moltes de les coses que es venien fent i no crec que puguem parlar i m'agradaria que no parlàssim de retrocés.

Respecte del repte que feia, me pareix que era la Sra. Calvo, al final, i acabaré, Sr. President, per no allargar-me més del que és just i raonable, llavors a una segona intervenció ja entrariem a més detalls, de què serà de la lliure elecció de centre, per a quan i dels ordinadors per a cada dos alumnes, si no serà enguany i que hem jugat, no sé si he pres nota bé, la carta de la demagògia, i bé, que amb aquests pressuposts no serà possible complir les promeses electorals. Vull dir-li dues coses, miri: nosaltres el programa electoral, naturalment, no el feim per complir-lo enguany, nosaltres feim un programa electoral per desenvolupar durant quatre anys, per tant, en fi, naturalment pot dir el que vulgui, però el judici global de la nostra actuació esper que es faci quan acabi la legislatura. I me cregui que s'haurà avançat molt, perquè s'avançarà en distintes línies, perquè no tot és dir tothom pot anar on vulgui, sinó facilitar un escenari on sigui possible que tothom triï, però on tothom estigui molt content amb el que té. Perquè de vegades ens hem de demanar si la lliure elecció de centre no és una moneda que té dues cares, una cara de concertació i una cara de pública. Si nosaltres aixecam escoles en condicions, si donam recursos públics en condicions no tendrem una especial situació conflictiva. Tenim coses de detall a llocs concrets, a Palma, a llocs concrets; a Eivissa capital i a Maó, la resta més o menys està bastant compensat. És a dir que no és un objectiu tan mal de complir.

I respecte del tema dels ordinadors, es ver que s'haurà de fer un esforç i que a través del projecte RETES jo esper que puguem fer un esforç; veurem amb quins terminis, veurem amb quins termes, però globalment sí que li vull dir que creim, i amb això continuam un procés obert ja anys i continuat molt notablement pel meu antecessor, de cablejat, d'informatització, de dotar les escoles de recursos, perquè és ver que aquests instruments són els que al final ens permetran que els nostres allots estudiïn amb millors condicions i tinguin un millor accés

i un millor coneixement de les noves tecnologies. Per tant, aquesta és una línia de continuïtat que impulsarem.

Però me cregui que no hi ha la percepció en aquest Govern que l'escola pública és una qüestió de segona categoria. Me cregui, no fem judicis de valors prematurs, parlem de coses reals, parlem de fets reals i veurem al final el que passa.

Jo he de dir, naturalment, que aquest és un pressupost ajustat a les possibilitats reals del conjunt del pressupost; és el pressupost que més creix en relació amb el conjunt del pressupost del Govern; és un pressupost que s'incrementa en 25 i busques milions d'euros respecte de l'any passat, i són uns pressuposts que tenen un cert creixement, un 5,8% ni més ni menys. I per tant, he de demanar a aquesta cambra que rebutgi aquestes mocions, aquestes esmenes a la totalitat de la secció i naturalment doni suport a aquesta secció en el moment de la votació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Bé, molt breument dir que respecte, i per seguir els aspectes que també ha esmentat el conseller, referent a llengua i a educació i cultura, direm que en temes de llengua està clar que, al nostre entendre, si es considera que el COFUC té o donava unes subvencions que vostès creien que no eren les idònies, nosaltres el que li plantejam és que reordeni i reestructuri aquestes subvencions, però que no les llevi. És a dir, vull dir que vostè no vol subvencions no direm a qui, ens sembla que evidentment la faran vostès la presa de decisions respecte de quina política duran del que és fomentar la llengua catalana i la nostra llengua, el que passa és que nosaltres el que deim aquí és que hi ha un retall, senzillament una decisió de llevar-ho. Per tant, la decisió, a través d'aquests pressuposts la decisió política és llevar aquesta partida de política lingüística i per tant rebaixar el que són les actuacions en política lingüística, sigui per fer subvencions o sigui per fer altres actuacions de desenvolupament de la nostra llengua. I per dir-li, a més, una qüestió molt clara: l'administració té l'obligació de preservar, d'actuar davant una situació lingüística, que tenim aquí a les nostres illes, que evidentment no va ni molt manco per crear enfrontament, sinó tot el contrari, per crear integració i per respectar les distintes possibilitats lingüístiques que hi pugui haver.

Per altra banda, també, entrant al que diu que si consideren que Som Ràdio és il·legal, que ho ha dit molt vostè, fa molt de temps que es diu; bé idò, si hi ha molts d'altres mitjans que es troben en aquesta situació, si vostès, a més, creguessin, tenguessin voluntat política de considerar que tenim una ràdio

pròpia del Govern, la qual fa una difusió cultural i una difusió diríem, sí, de la música, de la cultura pròpia de les illes, i si no els agrada ho canvien el que s'emet des d'aquesta ràdio, idè la facin possible perquè sigui una realitat. Però vostès no fan això, vostès ho eliminen i ja està. Per tant, aquí queda molt clar què és el que es fa amb aquests pressuposts.

I ja un apunt molt breu, perquè no vull entrar en debat sobre aquest tema, Ràdio Marratxí, que tant els preocupa, tenia tres sentències del Tribunal Superior de Justícia i aposta el Govern, aplicant el que diuen els tribunals ho va tancar, igual que, evidentment, haguessin fet o els correspondria fer a vostès.

Per tant, per concloure amb aquest tema, des d'aquest pressupost en concret no hi ha una voluntat, diríem, i per tant no hi ha darrera pressupost adient per poder treballar per la nostra cultura i per tant també per la nostra llengua i per la diversitat, que, per a nosaltres, és un valor fonamental la diversitat, no el pensament únic i exclusiu dels que estan amb jo o contra jo, sinó precisament la possibilitat que les persones es puguin realitzar dins cultures diferents i dins sistemes diversos.

Per altra banda, el tema educatiu. Crec que ha quedat molt clar per part dels portaveus que m'han precedit, però dir-li una cosa molt clara: l'educació necessita més pressupost, així de clar. I nosaltres apostam clarament perquè hi hagi determinades partides pressupostàries que directament s'apliquin a temes d'educació, i n'hi puc dir un parell: entre elles, la televisió autonòmica per a nosaltres podria ser, precisament, una gran part de la despesa que es destinaria a aquesta qüestió és destinàs precisament a fomentar l'educació en aquesta diversitat i aquests valors democràtics que ja he dit i esmentat abans. Però el cert és que en aquest moment, respecte de l'escola o el que seria l'escola pública, per dir-ho d'alguna manera, els serveis complementaris, i vull fer referència als menjadors i al transport, es manté, en alguns casos el transport baixa, i nosaltres entenem que són serveis complementaris absolutament necessaris perquè l'escola pública tenguí aquesta qualitat també de serveis per oferir, i perquè també, com dic, les famílies, i també s'ha dit abans, puguin conciliar la vida professional amb evidentment que els seus fills estiguin ben atesos a les escoles; perquè si no acabaran duent els seus fills o les seves filles a escoles concertades. I precisament, si nosaltres volem revaloritzar l'escola pública, entre d'altres coses, s'ha d'apostar per això.

Per altra banda, i dit molt breument, nosaltres creim que l'element o l'escola és un element fonamental, però també fer programes. Crec que està molt bé que el capítol 1 sigui important, jo sempre he defensat que el capítol 1 en temes sanitaris, educatius i mediambientals és necessari, evidentment; però també hi ha d'haver programes que puguin cobrir les necessitats a una situació educativa, que jo crec que ja s'ha esmentat prou.

I ja per entrar en el tema de cultura, dir que evidentment vostès han rectificat, el Grup Parlamentari del Partit Popular ha presentat esmenes al que vostès, primer de tot, varen fer una retallada enorme a l'aspecte de cultura, però jo li dic que a

nosaltres no ens serveix que diguem bé, és igual que l'any passat, nosaltres voldríem avançar més, veure una voluntat més important per treballar de cara a la nostra cultura.

I ja per acabar, dir una qüestió molt breu a què vostè s'ha referit. Miri, crec que el que no s'ha de fer és demagogia d'un tema tan important o d'una qüestió que vostès parlen, que és la violència. Crec que es demostra amb l'allusió que s'ha fet al que era, o que s'havia fet violència, ahir per exemple, per manifestar-se un parell de persones envers o en contra d'unes determinades polítiques del Govern de les Illes Balears, si això vostè creu que és violència, crec que el que necessiten vostès és molta educació, i sobretot molta educació per entendre que s'ha de saber respectar la diferència de criteri i la diferència d'opinió. Com vàrem haver d'acceptar el Govern anterior, que vàrem tenir moltíssimes provocacions, absolutament violentes i que no vàrem tenir mai...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Consellera.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

... cap actuació per part del que eren les autoritats competents per actuar en contra d'això. I li parla una persona, la qual va tenir evidentment actuacions que no varen ser gens agradables; però, precisament per responsabilitat, vaig saber estar a l'alçada, vostès es veu que no.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica, té la paraula, pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo crec que vostè m'ha contestat poc, i ara tenc un problema, no sé si he de tornar repetir perquè me contesti després, o centrar-me en el que vostè ha dit. Me centraré en el que vostè ha dit, perquè no vull avorrir els meus companys a aquestes hores ja.

Miri, les dificultats en educació certament no són d'avui, els problemes, i jo ho he dit abans, no són d'avui; però els retalls pressupostaris sí, açò que quedi clar.

Una pinzellada, seguint el seu sistema de pinzellades puntuals als temes que van sorgint, jo també el seguiré, és un com un altre, COFUC. Miri, no entraré més en el COFUC, només li diré una cosa: si no volen destinar despesa als programes que no els agraden, no li destinin, la destinin a uns altres programes, però no retallin la despesa necessària a

normalització lingüística. Vostès han agafat els doblers que hi havia al COFUC i no sé on han anat a parar; si no els agraden els programes que allà es feien, tenen tot el dret, perquè estan legítimats naturalment per fer uns altres programes, però jo crec que la necessitat de la nostra llengua avui per avui fa que necessitin inversió, la que vostès vulguin, però inversió en normalització lingüística, i aquí hi ha hagut un absolut retall.

Ha dit una cosa que m'ha preocupat, encara que després, gairebé, gairebé només, ha intentat rectificar: hem de fer les escoles públiques que vostès no feren. Mai s'havien fet tantes escoles públiques ni tantes reformes com els quatre anys anteriors. I li vull fer dues preguntes, només dues: què van fer vostès des del 1993 al 1999, que des de Madrid o des d'aquí tenien responsabilitat en educació, el Partit Popular? Ni una, ni una, les podem comptar. I quant al mateix, segueix amb el mateix: quants centres ha inaugurat? Quants n'hi queden per inaugurar? Cada vegada que n'inauguri un digui: hem de fer les escoles públiques que ells no feren. No, digui inauguri l'escola pública que ells sí feren.

Ha parlat després d'Eivissa, de la situació desastrosa d'Eivissa, ha dit vostè amb aquestes mateixes paraules. Li reconec. Després ha dit: no vull parlar però del passat. Deu ser l'únic conseller que no en vol parlar. Però jo sí en vull parlar, perquè jo sé perfectament les dificultats que va tenir l'anterior conselleria per aconseguir un solar a Eivissa, dificultats enormes i a ajuntaments on, curiosament, governava el Partit Popular. També sé i perfectament que es negaven a signar convenis, que era la fórmula que vam escollir nosaltres com vostès han escollit la de l'empresa pública, tan legítima una com l'altra. Però la realitat és que hi havia consigna clara de no col·laborar amb la Conselleria d'Educació i Cultura, consigna clara i ho sabem. Per tant, no anomeni Eivissa perquè si els desastres que vostè diu que existeixen no s'han aclarit abans, gran part és culpa seva.

Deia un altre tema, violència. Miri, jo la violència no la vull ni a la UIB ni enlloc, no m'agrada la violència ni en aquesta universitat ni a la universitat que anava Felipe González quan el varen esbronar, ni una ni l'altra m'agrada. Però tampoc m'agrada la violència de Son Servera ni la tractorada, que vostès no han condemnat.

Un altre tema, no és un tema que hagi tret jo, l'ha tret vostè aquí damunt. Doncs seguim parlant de violència, miri, no entraré al debat que sí vostès van entrar de la violència a les aules, que el van emprar per esquitjar-nos, que no ho van aconseguir, però ho van intentar. La violència a les aules és un problema, havíem cercat mesures, intentàvem amb dificultats un problema difícil, s'ha intentat fer el possible per solucionar-ho, els experiments que es fan, els plans pilots, les feines que s'han fet vostès els retallen el pressupost, açò és una realitat. I açò me preocupa.

No li havia parlat del programa RETES, miri, perquè no tenia ganes d'entrar-hi. Li vull demanar una cosa, jo ja ho sé, però li deman: d'aquests 856.000 euros quants en posen vostès i estan pressupostats? Perquè un 40%, segons aquest programa, segons aquest conveni que va firmar l'anterior administració,

un 40% el posa el Govern central, no és així? Però el posa en espècie, t'envien els ordinadors, per tant a patrimoni, no a pressuposts. I un 30% més és, en principi, per aportació possible dels centres concertats si s'hi volen acollir. Per tant, me sembla que aquí hi ha molts doblers que després són vuits i nous i cartes que no lliguen.

Segueix, la multiculturalitat, la diversitat és una riquesa, però, i més riquesa serà si la sabem integrar amb normalitat. I el repte que tenim és aquest, integrar-ho; per açò els mesuradors culturals són importants i els programes específics. Vostès els retallen.

M'ha estranyat i m'ha espantat fins i tot que vostè, conseller d'Educació i Cultura digui: pla 0-3 anys, és que la consellera de Presidència ha sabut captar doblers; és vostè que ha de captar, és d'educació açò, és un fet educatiu; assistencial també, però educatiu principalment, almanco és el que nosaltres consideram. I si no, pugi aquí dalt i digui que no és un fet educatiu l'educació de 0 a 3 anys perquè en sentirem parlar. A més, hi ha molts d'ajuntaments que fien d'aquest pla, fien perquè és una eina que no tenien i han de tenir per donar sortida a una necessitat que no és responsabilitat seva tampoc, dels ajuntaments, no és responsabilitat seva. I crec que només es pot aconseguir a través de la col·laboració, els demanam que segueixin col·laborant amb els ajuntaments.

En cultura lingüística, en cultura i en llengua, les paraules textuals: "No s'han desentès del món de la cultura i de la llengua". Jo els voldria creure, però, miri, ara li parlaré en castellà "*obras son amores y no buenas razones*", i els pressuposts haurien de ser *obras* i només ens ha donat *buenas razones*.

Sr. Conseller, vostè no té uns bons pressuposts d'educació i cultura i a més estic convençut que vostè ho sap, però que té els pressuposts que li han deixat tenir. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula la representant del Grup Parlamentari Socialista, l'Hble. Aina Calvo.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, volia destacar i ja ho he destacat també en els debats que s'han produït en comissió, i el conseller, a més a més, ho sap, que en cap moment l'he culpabilitzat de la situació o de realitat educativa que vivim a la comunitat autònoma, evidentment; i vostè ho ha dit molt bé, la diferència ara és que és vostè qui té la responsabilitat d'intentar donar resposta. Nosaltres, el que presentam és una esmena a la totalitat perquè entenem, des de la nostra manera d'entendre o des del nostre model d'escola entenem que la proposta que vostè fa de distribució pressupostària no arribarà a donar resposta a les necessitats socioeducatives d'aquesta comunitat autònoma, amb les quals podríem arribar a estar d'acord. Però en cap cas l'he culpabilitzat. Ara bé, insistesc, vostè té aquesta responsabilitat.

I vull abandonar, per ventura, aquesta línia de demostració de les nostres grans discrepàncies en el model educatiu, insistesc, centrant-me a les seves propostes, a la seva pròpia concepció i a les seves pròpies ofertes i promeses electorals, en el seu propi programa electoral, programa que és el mateix que serveix per justificar o per tirar endavant la concertació del batxillerat, perquè també forma part del seu programa, o les autopistes, com és una altra de les actuacions d'aquest govern, insistesc, vostès no poden garantir la lliure elecció de centre durant l'any 2004. És evident que tenim tota la legislatura i que això ho podrem discutir, però no ho poden garantir.

I a més, li diré una altra cosa: crec que necessitam que ens clarifiqui la seva anàlisi de la situació, o jo no l'he entès bé. Per un costat, ens parla de la gran sorpresa, i jo ho sé que estan sorpresos per la realitat dels nostres centres, per la realitat de les infraestructures, per la realitat de la tasca educativa, tampoc no és culpa d'aquests quatre anys, s'ha governat durant molt de temps; els ajuntaments també han tengut responsabilitat. Vull dir, és una mica de responsabilitat de tots i és, a més a més, una necessitat imperiosa pels canvis socials, però vostè manifesta la seva sorpresa per les condicions del centre. I diu allò de: no es poden imaginar en quines condicions estan la majoria o molts dels centres d'aquesta comunitat autònoma; i a continuació ens diu: però no es preocupin, nosaltres garantirem la lliure elecció de centre, perquè en el fons es tracta de solucionar algunes qüestions puntuals d'alguns centres d'aquesta comunitat. Com quedam? O tenim un problema seriós, que crec que el tenim, i per tant és difícil garantir una promesa electoral com aquesta, i vostès han fet una promesa sobre la base del desconeixement d'una realitat i per tant és una promesa fonamentada en la irresponsabilitat, i això s'haurà d'assumir, en parlarem al final de legislatura; o potser, tots els professors, tota la comunitat educativa, tots els pares i mares, tots els allots que pateixen les condicions de determinats centres per ventura viuen una situació de ciència ficció.

M'alegra saber que també vostè, i en això també coincidim, creu que la tolerància és el millor valor o un dels millors valors que hem de treballar des del centre, que hem de treballar com a societat i hem d'aconseguir que els nostres joves o la nostra ciutadania sigui tolerant, m'alegra. Però, com creu vostè que es pot treballar això? També és una pregunta complexa, no l'hem de contestar ara; ara, jo li puc assegurar que disminuint els programes d'actuació o la dotació dels programes d'atenció a la diversitat cultural no; disminuint els programes d'ajudes a les famílies amb problemes o dificultats derivades de problemes d'exclusió social, no millorarem nivells de tolerància de la nostra població. Tot el contrari, tenim tendència, i insistesc en aquesta idea, a crear borses, veritables borses d'exclusió social en els nostres centres. I li diré perquè pens això: és ver que és una sospita, és ver que no tenim les dades damunt la taula, és ver que tenim tot un any per veure com funciona la seva política educativa amb aquests pressuposts, però amb aquests pressuposts vostè no podrà garantir l'atenció, insistesc, a la diversitat, no podrà garantir l'atenció a les dificultats socials de moltes i nombroses famílies d'aquesta comunitat autònoma.

I quan un s'asseu a analitzar la realitat i veu que vostè, o un director general del seu Govern, afirma: que els centres públics

acullen més alumnat immigrant, perquè tenen més recursos que els concertats, sincerament, primera, no ens ho creim; i segona, creim que és una afirmació agosarada. I a més a més, els que no s'ho creuen són evidentment els professors dels centres públics que han de fer front a aquesta situació. Unit a això, hem de mirar també el programa electoral del Partit Popular, amb una mesura estrella, una altra: la concertació del batxillerat. Quan, des del nostre punt de vista, aquesta concertació estaria bé com a instrument per poder contribuir a una millora de l'oferta educativa d'aquesta comunitat autònoma, però en cap cas, mai no ha estat pels socialistes la concertació l'objectiu de la nostra política educativa. I després d'això, miram cap a una comunitat autònoma governada pel Partit Popular i veim que, després de tota una sèrie anys de Govern, de la política educativa emmarcada dins el context d'un partit que lidera i que vostès han aprovat amb la majoria absoluta que els legitima, una llei com la LOCE, i ens trobam que els centres públics d'aquesta comunitat autònoma es buiden. Tots aquests indicadors ens fan pensar que d'aquí a un any, que d'aquí a dos, que d'aquí a tres, la xarxa pública d'aquesta comunitat autònoma es trobarà en condicions notòries d'inferioritat per fer front a la nostra realitat. I així creim que mai no arribarem a aconseguir els nivells de tolerància que a vostè tant li agradaria tenir. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Respondré algunes de les coses que s'han dit, no totes perquè tampoc no vull allargar-me més del que pugui ser recomanable. Passaré per alt la qüestió del COFUC, vaig dir un dia que si és necessari farem un monogràfic. Jo som partidari de passar pàgina, que accepti el que els dic, que s'hi dedicaven els recursos que no eren de promoció de la llengua, accepti el que els dic, que es dedicaven doblers a recursos pels quals no estava pensat el COFUC i deixem-ho estar, no en parlem més. I si volen, farem un monogràfic un dia i jo demanaré una compareixença en aquest plenari o en comissió i explicaré fil per randa, de la a a la zeta amb què gastaven els doblers del COFUC, i algunes coses molt rellevants que crec que s'han de continuar, i algunes coses importants que es feien i s'han de seguir fent; però no m'estirin la llengua amb aquesta qüestió.

Som Ràdio. Som Ràdio el mateix del mateix del mateix, un govern, una administració pública no pot ser titular d'una ràdio pirata, això no pot ser. En aquests moments vostès saben que el Govern ha sol·licitat la concessió d'una freqüència per tenir una ràdio pública, anem a parlar de les possibilitats i de la necessitat que aquesta ràdio serveixi també com a instrument de millora del coneixement de la nostra llengua. Però no me parlin, per favor, de Som Ràdio, no me'n parlin perquè aquest és un tema indefensable, encara que hi hagi hagut un poquet d'algarada i encara que s'hagi intentat moure un poc de renou, és un tema, en termes de Parlament, és a dir, amb termes de gent que treballa seriosament les coses, que coneix els temes a fons,

és un tema indefensable i jo els agrairia que no en parlassin més perquè no val la pena.

Els temes de menjadors i transports que me diu la Sra. Rosselló, doncs li dic que en termes generals es mantenen, com es manté una política de beques de caràcter general que ajuda naturalment les persones més desfavorides. No ens vulgui pensar el cartell que el Partit Popular perjudica la gent amb menys recursos econòmics, no ens vulgui penjar el cartell, perquè podríem dur aquí l'estadística de creixement de recursos públics a l'educació els darrers vuit anys, i la sorprendria el que hauria de veure; o els recursos en creixement d'ajuda a la gent més necessita i de beques per a formació, i la sorprendria el creixement que ha tengut els anys del Govern de José María Aznar. Per tant, aquest és un tema en què els fets, me sap greu dir-li, els desmenteixen.

Clar, vostè diu, s'han de fer més programes, s'han de fer més coses; ja m'agradaria a mi fer més coses, però és que vostès també alguna de les iniciatives, que, per cert, qualcú avui, amb un cert atreviment, presenta com a una esmena, diu que es faci el camp d'aprenentatge des Mercadal, del Cap Cavalleria, si no m'equivoc del nom, el Cap de Cavalleria. Molt bé, que es faci; nosaltres pensam que s'ha de fer, el problema és que sabem per què no s'ha fet aquest camp d'aprenentatge? Perquè el conveni per fer-lo fa quatre anys que està signat, el conveni entre l'Ajuntament des Mercadal i la consellera de Medi, exconsellera, no me digui que no, justament no el duc, però l'he tengut a les mans; què vol dir que no? I tant. I jo li vaig dir al Batle des Mercadal l'altre dia, no te preocupis, farem el camp d'aprenentatge, ja veuràs com farem el camp d'aprenentatge. Però no sé qui és l'agosarat que ho du a qualche esmena avui, perquè ho he vist fullejant i el convit que la retiri aquesta esmena, sincerament.

Clar, i del tema de la violència, amb tots els meus respectes cap a vostè, li he de mostrar, primer, la meva absoluta disconformitat del que ha dit i la meva absoluta fermesa en aquesta qüestió, respecte de la qual jo no faig comptes dimitir. Miri, jo personalment condemno totes les situacions de violència perquè me desagrada extraordinàriament la violència i me pareix injustificada; me pareix especialment injustificada a les persones que tenen una formació acadèmica elevada i me pareix molt injustificada a les persones cridades a ser la classe directiva de la nostra comunitat, la gent que té una formació superior, la gent que estudia a la Universitat i que, se suposa, té un nivell cultural i un nivell d'informació molt més gran que ningú. I naturalment, aquest acte d'ahir és un acte que a mi me va saber molt de greu; insistesc a dir-li que me va saber molt de greu i que me sabia molt de greu, fos qui fos qui la rebés. I naturalment, els personatges que promogueren això val més no parlar-ne, perquè la versió que donen a la seva pàgina web aquests incidents és extraordinària i els recoman que si tenen un moment hi entrin, jo hi he entrat avui de matí i m'he llegit el comunicat de premsa d'aquesta organització promotora de la protesta contra Jaume Matas, que es diu Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans, que naturalment no els llegiré ara però que els convit perquè és extraordinàriament divertit i maniqueu i és un exercici vertaderament lamentable de perversió dels fets i de perversió de la realitat.

Però crec que això no ho hem de sobredimensionar, efectivament, això és un indicador negatiu com tants d'altres que tenim a la nostra societat, és molt negatiu que la gent de la Universitat actuï amb violència i hagin de tirar baix una porta per entrar a insultar el president de la comunitat. Però bé, si a vostè això li pareix que el que ens falta a nosaltres és respecte cap els que no opinen com nosaltres, si a vostè li pareix que la situació de la qual parlava jo és una situació de respectar, escolti, jo no sé de què parlam vertaderament.

Sr. Riudavets, jo li vull dir una cosa: l'ocasió que he tengut d'inaugurar un recurs públic fet per l'anterior conseller d'Educació, be m'he preocupat i també es va preocupar el president de reconèixer la tasca, en aquest cas concret, que era l'Institut de Campos, de l'esforç fet per l'anterior Govern i l'anterior conseller. Escolti, i això ho faré quan inaugurem el de Sant Llorenç a Eivissa, certament, i qualcun altre que hi ha pendent i qualche escola que hi ha també pendent a Menorca, concretament, i algunes altres instal·lacions que són fruit naturalment de la gestió de l'anterior Govern, i a mi no *me duelen prendas* de dir-ho; i si he dit que no es va fer res, que crec que no ho he dit, doncs mal dit està. He dit que hi ha molt per fer i he dit que me sorprenia que els pares dels alumnes haguessin aguantat com han aguantat aquests quatre anys la situació d'Eivissa i no li doni la culpa als ajuntaments. Perquè si entram en aquesta dinàmica de donar la culpa als ajuntaments, jo me posaré a parlar de perquè l'únic ajuntament que no vol cedir o no cedeix un solar a la conselleria és l'Ajuntament de Vila, i entrarem dins una discussió de la qual no en sortirem. Per tant, crec que, nosaltres reconeixem les coses que s'han fet, naturalment, i recursos que s'han fet, com la Sra. Consellera que va ser de Sanitat, Salom, doncs va inaugurar recursos que l'anterior Govern, essent jo conseller de Sanitat, havíem fet; i va tenir l'amabilitat de convidar-me i jo hi vaig anar -sí, a dos en concret, me'n record molt bé i vostè va tenir l'amabilitat de convidar-me i jo hi vaig anar amb molt de gust-, i a mi me pareix que aquestes coses s'han de respectar, però això no me deixa de fer veure que hi ha, molt no, moltíssim per fer. I com ha dit la Sra. Calvo, jo no dic que sigui responsabilitat del Sr. Damià Pons, l'anterior Govern, segurament hi havia responsabilitats anteriors i anteriors i ens trobam una situació de dèficit que entre tots hem de corregir.

Jo el que vull és que vostès estiguin convençuts que la voluntat d'aquest govern és corregir aquesta situació, i vostès creuen que la voluntat d'aquest govern és impedir que els recursos públics estiguin a l'abast de la gent, perquè al final el que prevalgui sigui el concertat i en definitiva, bé, amb vinculacions naturalment religioses en molts de casos.

Vostè ha insistit, Sra. Calvo, en l'acompliment de les promeses que nosaltres hem plantejat, però vostè mateixa ha respost. Això és un tema global, que tenim quatre anys, esper, per poder desenvolupar i per tant es veurà què passa amb aquesta qüestió.

Vostè es demana com estan els centres. Els centres estan malament, perquè per ventura algunes coses es podrien fer i algunes no, però no hi ha ni un pla d'avaluació de riscos de les

escoles de les Illes Balears, no hi ha ni un pla d'avaluació de riscos. El primer que farem enguany en començar l'any.

I generar borses d'exclusió social. Escolti, hem de fer un esforç per efectivament impedir la creació, perquè aquest és el pitjor mal que ens podem trobar a l'escola; s'ha de fer un esforç d'integració, però no me negui, perquè no és ver que no s'hagin dedicat més recursos a atendre les necessitats, més recursos humans, vull dir, més persones, més professors. I si ha dit qualche director general això que vostè comenta, doncs és ver, però això és una cosa que és demostrable amb documents i amb estadístiques. Els recursos públics tenen més professors dedicats a aquestes qüestions d'integració en aquests moments, el que, per cert, obre el debat de la conveniència que financem també aquests mateixos recursos per al sector concertat perquè se situïn a peu d'igualtat. Crec que és una idea que hem de començar a impulsar i que me pareixeria raonable.

I per últim, la concertació del batxillerat. La concertació del batxillerat efectivament és un compromís electoral, però és un compromís que es pot veure des de la perspectiva de l'equitat. Crec que és una mesura justa, crec que és una mesura que implica que aquella persona que va a l'escola concertada pot mantenir la formació fins al final del batxillerat d'una forma gratuïta i no es veu obligat a abandonar aquella formació que ha triat per als seus fills i la qual té dret completament amb origen constitucional. Per tant, crec que és una mesura en el fons, és ver que ajudarà el sector concertat a tenir un poc de creixement, però és una mesura enormement equitativa, perquè el que farà és que la gent que s'aculli a un centre concertat pugui acabar el procés formatiu fins al final del batxillerat, d'una forma gratuïta. Per tant, crec que és una cosa amb la qual haurien d'estar vostès d'acord.

Hi ha moltes altres coses que s'han dit, altres que s'han insinuat, en fi, vull acabar dient que naturalment agraeix les seves intervencions i encara que no compartesc moltes de les coses que s'han dit, nosaltres intentarem, senyores i senyors diputats, aplicar aquests pressuposts amb els principis de racionalitat en la despesa; d'eficàcia en la gestió; de dedicació completa; de potenciació de les infraestructures; d'intentar captar més recursos quan s'obri la nova legislatura a Madrid, a partir de març, i naturalment demanem la comprensió i l'esforç de tota la cambra per dur endavant aquest gran projecte educatiu, que és el projecte de tota la comunitat, no és el projecte només del Partit Popular; és el projecte del Partit Popular en qüestions concretes, molt concretes i molt de matís, en qüestions estructurals crec que és un programa o un projecte que hauria de comprometre tothom. I esper que amb el temps així sigui, esper que amb el temps puguem anar avançant en compromisos i puguem anar llençant accions de forma concertada entre tots els partits d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. I en torn en contra, té la paraula el Sr. Gornés, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. He de dir, en primer lloc, que coincidim que l'educació és un sector de vital importància per a la nostra comunitat autònoma; tots els esforços són pocs, Sr. Conseller, i malauradament mai l'administració podrà arribar a cobrir totes les necessitats d'un cop, totes les mancances. Així i tot, entenem que l'esforç inversor de despesa i de mitjans que la Conselleria d'Educació disposa, a través d'aquests pressuposts, és molt apreciable. Com ha dit ja vostè, més de 460 milions d'euros, és a dir, quasi 25 milions d'euros més respecte de l'any 2003, són xifres considerables. Fins i tot, perquè suposa una pujada global de quasi el 6%, respecte també de l'any 2003, molt per damunt, per cert, de la pujada mitjana del pressupost global de tota la comunitat autònoma. El que assenyala la importància que el Govern dóna a l'educació i el pes de la seva conselleria en el conjunt de l'acció política del Partit Popular.

Queden així, al meu entendre, en evidència les crítiques que alguns grups han fet a la secció 13, Conselleria d'Educació i Cultura, no tant sols no es gasta manco, sinó que s'inverteix més, i açò és un fet. L'origen d'aquest fet, però, és, com poden suposar, l'aplicació d'un programa de govern pensat, planificat, aquell que varen manar a les darreres eleccions. És una satisfacció per a nosaltres poder-lo aplicar. Entenc que alguns partits, almanco per part del Partit Socialista hi hagi una sana enveja, entenc jo, que el nostre partit pugui desenvolupar aquell programa a través d'una acció de govern; jo entenc aquesta enveja perquè quan el PSOE governava amb aquesta coalició de partits, doncs el PSM no li va deixar desenvolupar el seu programa. I entenc també que és un exercici saludable l'intent que a través d'una esmena a la totalitat i de les diferents esmenes parcials, es vulgui de qualche forma exposar la seva idea del que ha de ser l'educació. Però bé, Sra. Diputada, ara ens toca a nosaltres, vostès van tenir la seva oportunitat, ja li he dit altres vegades i així ho farem.

Hem de dir, per altra banda, que entenem nosaltres que són uns pressuposts racionalitzats, que posen els peus a terra, com ja he dit, a reiterades ocasions. I que són uns pressuposts sobretot pragmàtics, que fugen de despesa supèrflua, de la despesa innecessària, però que no per açò deixen d'afrontar els problemes reials de la nostra comunitat autònoma. Hem de destacar les diferents accions que pretén desenvolupar la conselleria en temes d'infraestructures, que entenem nosaltres que és una idea innovadora la fórmula que es pretén aplicar. I també he de dir que coincidim que la presència de nouvinguts a la nostra comunitat autònoma crec que suposa un 9% de l'alumnat, segons tenc entès, evidentment suposa la necessària articulació de mesures i solucions per part de l'administració educativa, per acollir-los amb les millors condicions possibles. I quin dubte hi cap que suposa, entenc jo, Sr. Conseller, un repte engrescador a l'hora i al mateix temps de molta responsabilitat.

Hem escoltat, Sr. Conseller, una esmena, una mena, però, de profecia, articulada per alguns del partits, alguns dels portaveus representants de l'oposició, el PSM, el PSOE i un poc també Esquerra Unida, han fet una profecia on deien que en els propers anys venien temps de foscor, de retrocés en matèria educativa. Jo no crec en endevins, Sr. Conseller, no crec en endevins com Rapel, per exemple, ni en la bruixa Lola, no hi crec, sempre s'equivoquen i a més diuen els entesos que les solucions aporten a qui consulten els tarots telefònics, doncs evidentment són sempre gravats, mai no hi són en persona; un telefona a un tarot d'aquest tipus i tindrà un futur molt brillant, te casaràs amb un príncep, no sé què, històries d'aquestes, però sempre són gravats, és un cassette gravat. Doncs jo tenc aquesta sensació, Sr. Conseller, que estam escoltant un cassette gravat, repetitiu, reiteratiu per part de l'oposició, evidentment és molt respectable, però realment sorprèn que s'adoptin aquests clixés més que reiterats.

En definitiva, Sr. Conseller, la meua intervenció vol ser breu intencionadament, perquè crec que el protagonisme l'ha de tenir el Govern, que per açò presenta un projecte de pressuposts que ha defensat, entenc jo, més que meritòriament davant aquesta cambra. Nosaltres entenem que el projecte que ha presentat vostè és del màxim interès, que posa les bases d'una nova forma d'entendre la gestió i la potenciació de les polítiques d'educació a la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, la Sra. Rosselló.

(Remor de veus)

Té la paraula idò, el representant del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, seré molt breu. En una frase hi estic d'acord de tot el que ha dit, una, que mai no es podran cobrir les necessitats que hi ha en educació, és una feina constant en la qual he dit que s'ha d'avançar. Nosaltres, senzillament, creim que aquests pressuposts no avancen.

I ja serà un costum que la gent del Partit Popular me digui futurisme i que si ... A veure, un profeta no ho som, açò li assegure; jo no diré els noms amb qui ens ha comparat perquè no vull que per la meua boca surtin damunt el *Diari de Sessions* personatges de les revistes del cor, perquè no ens hem de rebaixar tant; però sí que li diré que no som un endeví però sí que tenc experiència en aquest món, conec el món de l'educació des de fa molts d'anys i aquests pressuposts ens aboquen a un deteriorament del sistema educatiu. És el meu convenciment i per açò l'expòs aquí, com és la meua obligació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula la representant del Grup Parlamentari Socialista? Té la paraula la Sra. Calvo.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Gornés, jo li puc garantir que no tenc cap enveja, no sent cap enveja, el que tenc és un profund maldecap a aquestes hores, a part del constipat que duc damunt i sobretot el que sent és una enorme, extraordinària perplexitat per les seves paraules. I d'on es pensava que nosaltres trauríem les nostres esmenes, més que de la concepció i del nostre model i de la nostra manera d'entendre el sistema educatiu i l'escola? Per suposat que ho treuríem aquí, és que jo ja li vaig explicar a la comissió, jo, a part de diputada novella, som una persona responsable, i crec que precisament si havíem de fer alguna cosa era estudiar-nos la proposta del Govern, analitzar els punts de coincidència i sobretot les discrepàncies per deixar constància en aquesta cambra i preparar aquelles esmenes que creïem que ajudaven a il·lustrar millor, com deia, vostè parlava d'algun programa de televisió, jo li parlaré d'un altre més antic, aquell programa de *Si yo fuera Presidente*. Doncs, exactament el mateix.

Respecte a aquest gran debat educatiu sobre els cassettes i les cartes de tarot, li recull el suggeriment. Per ventura els pares i mares d'aquesta comunitat autònoma poden fer cua per anar al tarot, a veure quin és el centre que els tocarà, mentre esperen que vostè solucioni la situació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Gornés, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Riudavets, molt breument també, és una qüestió de plantejaments, ja ens hem vist les cares i els arguments a la comissió i estic segur, i ara sí que faig un futurible, en aquests quatre anys que ens esperem per endavant en podem parlar detalladament dels diferents projectes d'educació i de cultura. Estic segur que tots dos tenim l'interès que la nostra comunitat autònoma progressi i millori en aquest sentit i el que passa és que, bé, que tenim un prisma diferent, tenim un focus, un punt de vista diferent, respectable el seu tant com el nostre.

Sra. Calvo, jo el que li he dit i m'haurà de permetre, jo som com som i si no pos un punt d'humor en alguna intervenció doncs bé me sembla que és com a fat. I m'ha d'entendre que amb tot el respecte li he fet aquesta comparativa, si vostè ho ha pres malament me sap molt de greu; no l'he volguda comparar en cap moment a la bruixa Lola, més aviat el contrari, o sigui que me sap molt de greu i ho retir si vostè s'ha sentit alludida.

El que li deia és que en els darrers quatre anys m'hagués agradat poder veure quines eren les iniciatives originals del Partit Socialista; el que li deia és que en aquests darrers quatre

anys hem vist l'acció de govern del PSM en matèria educativa i hem vist com el PSOE anava a la cua d'aquesta iniciativa, respectable dins el pacte que vostès tenien de compartiments estancs, de no interferir-se uns i els altres. El que jo li he volgut demostrar és que el Partit Popular té un altre concepte, és un govern unitari que presenta una acció global de govern i aquí hi ha la diferència.

Això és tot, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. I anam avançant i arribam al debat número 6, de globalitat, agrupació dels programes d'educació 421A, 421B, 421C, 421D, 421E, 421F, 421G, 421K, 422A, 422D, 422F, 422G, 423A, 423B i 423C. I en primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el present debat. Per la qual cosa, té la paraula per un temps de cinc minuts, la Sra. Diputada Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Les esmenes que presentam a aquesta secció van en tres direccions. Una és dins la línia del que ja he plantejat a l'esmena a la totalitat, consolidar una política pública de promoció i protecció de la llengua catalana, tal com entenem que és l'obligació del Govern de les Illes Balears. En segon lloc, prestar un servei educatiu públic de qualitat, que tenguí com a objectiu principal la creació d'igualtat d'oportunitats. I la tercera, una dotació pressupostària per a determinats equipaments culturals d'importància singular, especialment a Menorca i a Eivissa.

No hi és de més dir que en molts de casos la partida de baixa, és a dir, les esmenes que nosaltres feim són d'addició o de substitució, la partida de la qual nosaltres agafàrem la baixa o els doblers és la que el Govern preveu per a la futura televisió autonòmica. Nosaltres defensam una televisió pública de qualitat, però ja hem dit avui en el debat que hi ha hagut sobre la Llei d'acompanyament, i ara també fa una estona, en el debat d'esmena a la totalitat a la secció de la Conselleria d'Educació i Cultura, que entenem que aquesta ràdio i televisió autonòmica s'ha de fer a través d'una llei, amb el consens de tots, precisament perquè tenguí fins i tot una part important educativa, educativa dels valors democràtics, dels valors que defensam, dels valors d'una cultura millor per als nostres infants, joves i evidentment per a tota la ciutadania.

Per tant, i entrant ja al que són les esmenes concretes, dir que pel que fa a la política lingüística, presentam esmenes a favor de l'ús i del coneixement de la llengua catalana i en aquest sentit ampliam o, concretament, presentam esmenes a favor del manteniment de Som Ràdio i del COFUC, ja sé que no vol sentir parlar-ne el Govern, però evidentment nosaltres presentam aquestes esmenes, i tant una com l'altre han estat elements importants de promoció de la llengua catalana.

Pel que fa a la política educativa, pensam que cal un èmfasi més gran en aquells instruments que fan de l'educació un mitjà perquè tothom tenguí les mateixes oportunitats i també les mesures que facilitin la conciliació de la vida laboral i de la vida familiar. Demanam concretament un augment de 100.000 euros per a beques i ajuts per a famílies de baixos ingressos. Això no té res a veure amb les beques que dóna el Ministeri d'Educació, però demanam que hi hagi precisament en aquesta esmena consideram que seria important fer aquest augment; i demanam un augment del que es pressuposta per al servei de transport escolar i de menjador escolar, concretament també demanam millorar les dotacions perquè els menjadors i els transports als centres educatius públics idò estiguin molt més ben dotats i per tant hi hagi aquesta oferta complementària que posaria l'escola pública al mateix, o a un nivell molt similar a l'escola concertada, i per tant les famílies, a l'hora de poder triar, poguessin triar també tenint en compte aquests serveis que, ara per ara, tot i que s'ha fet una gran feina en aquests quatre anys darrers, falta encara feina per fer.

Per altra banda, presentam una esmena que, en la línia que consideram que l'etapa de 0 a 3 anys és una etapa fonamentalment educativa i per tant ha de ser la Conselleria d'Educació i Cultura que ha de liderar aquesta etapa educativa de 0 a 3 anys, demanam concretament a l'esmena que el centre Verge de Salut i Francesc de Borja Moll de Ciutadella que siguin transferits a la Conselleria d'Educació que ara es troben a la Conselleria de Benestar Social. Creim que seria la millor manera per iniciar tota una bona feina de cara a aquesta etapa de 0 a 3 anys.

Per altra banda, també, presentam una esmena en la línia de millorar els serveis universitaris de les illes, sobretot l'illa de Menorca, proposam una esmena d'afectació que s'especifiqui que es destinaran 300.000 euros per a la rehabilitació i manteniment de la seu de la UIB a Menorca, i per tant que aquesta illa pugui disposar d'una extensió universitària major de la que en aquest moment existeix.

I finalment presentam esmenes al programa 452B de cultura, que van destinades a garantir inversions en equipaments culturals a Menorca i a Eivissa. Proposam una transferència al Consell de Menorca per a una millor gestió de la Biblioteca de Maó i un considerable augment o un augment de les inversions en el recinte del Puig des Molins a Eivissa.

Aquestes són les esmenes que nosaltres plantejam en una línia molt clara, que és sobretot millorar que l'educació que faci o que dugui endavant el Govern de les Illes Balears sigui una educació per a tots, que estigui més ben dotada i que sobretot serveixi per millorar els serveis fonamentals.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En segon lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a les seccions incloses

en el present debat. Per la qual cosa té la paraula el diputat Sr. Riudavets, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Seré breu, el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat unes quantes esmenes als programes referits a educació de la secció 13. No podré, pel temps que hi ha, exposar-les detalladament, així que intentaré donar una visió global de les motivacions i dels objectius concrets que pretenem amb aquestes esmenes. M'estendré un poquet més, només un poquet més, amb l'esmena 4704, que demana senzillament que la secció 13, Conselleria d'Educació i Cultura, no es vegi afectada pel 2% del retall que passarà al fons de contingència.

Ja ha acceptat tothom que la dotació de les transferències educatives no basta. S'ha parlat, s'ha anunciat aquí, el conseller d'Hisenda ho va explicar aquí, que renegociarà amb Madrid la dotació d'aquesta transferència. Nosaltres ho havíem dit des del principi, fa molts d'anys que deim que aquests doblers no bastaven ni bastarien i estam contents que ara ja sigui una idea comuna. Però el que no entenem és la incoherència que suposa reconèixer que els diners no basten i després retallar-los un 2%, açò no s'entén. Jo crec que no hi hauria cap persona del nostre país ni d'un altre país que li diguessin: no te basten els doblers per pagar les teves despeses, per tant has de retallar un 2% pel que pugui passar, açò és un absurd. Un fa guardiola quan té per fer guardiola, no en tenim en el cas d'educació.

Però ja entrem a la resta d'esmenes parcials en matèria educativa, la majoria d'elles van adreçades, van dirigides a mantenir la continuïtat dels programes existents en diversos camps i que nosaltres consideram que són absolutament necessaris per la pervivència d'un model educatiu propi i que serveixi per fer front als reptes de la nostra societat. Demanam un increment de les partides destinades a programes d'atenció a la diversitat, perquè el nostre sistema, com ja he dit abans, no torni enrera amb la inserció social dels alumnes que venen d'arreu del món. També demanam a les nostres esmenes increments per als programes adreçats als alumnes amb necessitats educatives especials. No creim que sigui cosa de tornar enrera el procés d'integració d'aquest alumnat.

Volem incrementar la partida pressupostària de transferències (...) locals, per al manteniment i l'extensió del Pla 0 a 3 anys de suport als ajuntaments, que ja n'hem parlat aquí, per a escoletes infantils. Per l'assistència d'aules externes per a alumnes amb risc d'exclusió escolar i per a l'extensió d'aquestes aules. I per seguir mantenint i creixent el programa de mediadors culturals.

Volem també més inversió en serveis que afavoreixen la conciliació de la vida laboral i familiar: transport escolar, menjadors escolars, escola matineria, etcètera.

Més suport, també demana una altra de les nostres esmenes, a les associacions de pares i mares.

Però les esmenes del nostre grup no van només en la direcció de mantenir els avanços aconseguits, que aquests pressuposts, al nostre parer, fan perillar, sinó que, com he dit a la meua intervenció anterior, en educació si no s'avança és retrocedeix. Per açò també presentam esmenes adreçades a posar en marxa una sèrie de programes nous. Creació d'una partida destinada a donar suport econòmic a les sortides escolars dels centres educatius; vaig sentir, en resposta a una pregunta, que el Sr. Conseller deia que es comprometia a fer-ho, ara trob que és una bona ocasió per demostrar el seu compromís. Creació d'una altra nova partida destinada a l'obertura dels centres escolars en horari no lectiu, a fi d'afavorir amb realitats i no amb bones paraules la conciliació de la vida laboral i familiar. I suport econòmic a programes innovadors, com els espais familiars o l'educació infantil en el medi rural que es duen a terme, per cert, a la meua illa, Menorca.

Un seguit d'altres esmenes, fan referència a obres de millora d'infraestructures educatives. Sabem que s'ha de crear una empresa pública responsable d'aquestes obres i estam d'acord, molt d'acord que es creï, perquè el mal finançament del sistema ens hi obliga. Però també demanam al Govern de les Illes Balears un compromís concret en obres prioritàries, encara que sigui amb un euro, però amb compromís. L'anterior (...) educativa, hi ha un (...) hi ha una gran feina en aquest sentit, en construcció de nous centres i crec que s'ha de seguir, esperem que sí, gairebé estic segur que se seguirà, però volem compromís.

Demanam amb les nostres esmenes un compromís d'acceptar el Govern una dotzena d'obres absolutament prioritàries i necessàries i molt avançat el procés, en la majoria de casos, per dur-se a terme.

També destinam, des d'una altra perspectiva i en qüestió d'obres, destinar doblers a un pla de millora i adequació de les instal·lacions esportives dels centres educatius, amb una doble finalitat: per una part, condicionar millor aquestes instal·lacions per a la pràctica de l'esport escolar; i per l'altra, possibilitar l'ús d'aquestes instal·lacions fora de l'horari lectiu, per conciliar, com ja he dit, la vida laboral i vida familiar.

Veig que no me puc estendre gaire més, cinc minuts donen per poc, però vull deixar constància de tres esmenes puntuals, molt ràpidament, que consider de gran importància. Una esmena pretén mantenir la col·laboració de la Conselleria d'Educació i Cultura amb el Moviment de renovació pedagògica de Mallorca i de Menorca, facilitant-li els elements necessaris per al seu funcionament, tot reconeixent la seva tasca de formació del professorat, de participació i de motor de la renovació educativa a les nostres illes. Una altra esmena pretén incrementar els programes de garantia social en col·laboració amb els ajuntaments a fi i efecte d'oferir una iniciació professional als joves que eviti possibles focus de conflictivitat.

I ja, per no allargar-me molt més, només assenyalar que entre les altres esmenes, ara només les anunciï, increment pressupostari per garantir l'oferta educativa d'educació per a adults; ampliació de l'extensió (...) universitària de Menorca;

major dotació econòmica dels centres educatius, que es retalla; més suport a la normalització lingüística dels centres, etcètera.

Jo crec que si aquestes esmenes s'accepten, si més no millorarem els pressuposts que tenim ara, que si segueixen com estan un dia o l'altre ens passaran factura a tots, primer de tot al sistema educatiu i després a tota la societat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Finalment, es passa a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista a les seccions incloses en el present debat. Per la qual cosa té la paraula l'Hble. Sr. Bosch Mesquida, per cinc minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Una de les principals preocupacions manifestades pels diferents grups polítics és la construcció i equipaments d'escoles infantils, no obstant existeix una divergència respecte de la seva orientació i finalitat. Mentre el Grup Popular opta més pel vessant assistencial o de guarderia, el Grup Socialista aposta per donar preeminència al factor educatiu, per açò amb l'esmena 3684 proposam la creació d'un programa de construccions d'escoles infantils públiques a càrrec del fons de contingència i fixam les prioritats a Consell, Lloseta, s'Illot, Cales de Mallorca, Portocristo, Son Serra de Marina i l'ampliació de la xarxa de Palma.

En la mateixa línia d'afavorir l'educació infantil i aproximar-la als municipis, proposam amb l'esmena 3685 un programa nou, dotat amb 1 milió d'euros, per a transferències a les corporacions locals per al desplegament de la LOCE. Al programa de direcció i serveis generals d'educació, hi ha una partida global de poc més de 13 milions d'euros, sense establir cap tipus d'indicació en què es pensen invertir. El Grup Popular pensa que ha de revisar el mapa escolar, però el Grup Socialista coneixem necessitats i volem que es fixin les prioritats. No hi ha cap dubte que és l'illa d'Eivissa la que més necessitada està d'infraestructures, per açò fixam aquestes: una escola oficial d'idiomes, una escola d'adults, instituts d'ensenyament secundari a Sant Antoni, a Vila, a Santa Eulàlia, escoles de primària i col·legis a Cala de Bou, a Sant Josep, un nou centre a Vara de Rei a Santa Antoni, a Sant Josep, a Escandell, a Es Canar a Santa Eulàlia i a Jesús. I també a Mallorca: ampliació del centre d'adults de les escoles d'Artà; l'escola del Port d'Andratx, a Marratxí, a Sencelles; de primària i de secundària a Son Amonda a Inca, instituts a Bunyola i a Marratxí. Per a la majoria d'aquestes construccions es proposa una primera anualitat per continuar en anys successius.

És gairebé de tothom coneguda la tasca pedagògica i de formació que fa el Moviment de Renovació Pedagògica de Menorca organitzant ininterrompudament l'escola d'estiu, fent xerrades i conferències, publicant guies didàctiques, editant el butlletí Oratge, per tot açò és de justícia garantir en el

pressupost una partida per tal que es pugui garantir la seva tasca innovadora i de dinamització de l'educació.

En matèria universitària presentam una esmena per garantir l'ampliació de l'extensió universitària de Can Salord a Alaior, que dia a dia va augmentant la seva activitat i la demanda d'estudis.

Per a la convergència amb Europa farà falta dedicar-hi més recursos, tant per la posada en marxa de nous estudis, com per afavorir a través de beques la mobilitat entre universitaris de la Unió Europea. Per a la primera d'aquestes dues actuacions, es proposa crear un programa a partir del fons de contingència.

Ens preocupa que el Grup Popular no manifesti prou interès per la formació professional. Així, no només rebaixa el pressupost global respecte del 2003, sinó que, a més, amb una esmena que el propi grup presenta i sostreu 100 milions d'euros per dedicar-los a grans esdeveniments culturals. El Grup Socialista proposa un increment de la partida dedicada a formació, intercanvi i cursos per al professorat, per tal com reconeixem la importància de la formació de bons tècnics i professionals.

Una altra font de preocupació per als socialistes és el treball que es fa al programa, el retall que es fa al programa d'innovació educativa i especialment a un programa dedicat a les necessitats educatives especials dels alumnes, més d'1 milió d'euros desapareix de suport als ajuntaments. Per açò, es proposa sostreure del programa 126C, dedicat a comunicacions, una quantitat aproximada a la que desapareix, com a suport als ajuntaments per facilitar la plena integració escolar i social de l'alumnat, fent especial atenció als alumnes de secundària en situació de conflicte o absentisme escolar, garantint l'experiència de les anomenades aules externes que es fan a Menorca i fomentant experiències similars a altres indrets amb situacions paregudes.

Els ensenyaments artístics no han estat prou fomentats i no han merescut la importància que tenen, per açò es proposa un programa d'1 milió d'euros per a ajudes a corporacions locals per al foment de les arts.

La promoció de les tecnologies de la informació ha estat esmentada a més d'un discurs, però açò no té traducció a l'àmbit escolar. Aquest programa baixa prop de 900.000 euros respecte de l'any passat. I no és de rebut que el Grup Popular es faci una pròpia esmena per incrementar l'educació, si, com es veu, ho fa a costa, en part, de l'Escola d'Idiomes. Nosaltres proposam dues esmenes a càrrec del fons de contingència per a l'adquisició d'equips informàtics. També proposam amb dues esmenes que el repartiment d'equips es faci en un 70% per a centres públics i en un 30% per a centres concertats, com a mesura compensatòria.

La dotació per a beques i ajuts també és escassa, proposam un increment, així com també apujar la quantitat destinada a menjadors i transport, per un total de 108.903 euros.

Per acabar, cal també donar un major suport a les associacions de pares i mares d'alumnes. Proposam per aquest motiu un increment de 21.800 euros al programa de suport a altres activitats escolars.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per a fixació de posicions, per als grups que no hagin intervengut, té la paraula el Sr. Gornés i Hachero del Grup Parlamentari Popular, per un temps de cinc minuts.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En principi, com ja poden endevinar els portaveus de l'oposició, no donarem suport a cap de les esmenes que s'han presentat, més que res perquè, en principi, nosaltres entenem que la majoria d'elles estan contingudes ja tant en els objectius com en partides concretes contemplades en el projecte de pressuposts. Moltes de les esmenes, per altra banda, no les podem admetre, ja que fan baixes a altres seccions que nosaltres consideram molt importants i que si les acceptéssim quedarien de qualque forma minvades i impossibilitaria l'acció de govern que es vol desenvolupar a través d'elles.

Altres tipus d'esmenes, ja ho vaig anunciar a la corresponent Comissió d'Hisenda, no les acceptam perquè entren directament dins l'àmbit competencial propi d'altres administracions públiques que tenen actuació o àmbit territorial damunt aquestes matèries. És a dir, ens sorprèn que Esquerra Unida encara mantengui, d'una forma obcecada, entenem nosaltres, aquestes esmenes que fan referència que el Consell Insular de Menorca gestioni, o sigui se li transfereixi una sèrie de doblers perquè gestioni amb més eficàcia la Biblioteca Pública de Menorca. Li vaig dir ja, Sra. Diputada, a la corresponent comissió, la Biblioteca Pública de Menorca està gestionada pel Govern de les Illes Balears i és titularitat, propietat del Ministeri d'Educació; ens xoca moltíssim aquesta esmena, jo havia suposat que l'hagués retirat després del meu avís o del nostre avís a la corresponent comissió. Ben igual passa amb les partides d'inversió que vostè proposa per tal d'invertir a diferents centres culturals gestionats també per la comunitat autònoma, però una altra vegada més titularitat del Ministeri d'Educació i Cultura, en el sentit que hauria de saber vostè que aquestes grans inversions corresponen efectivament fer-les al Ministeri d'Educació i no al Govern de les Illes Balears, com han fet vostès quan governaven, i tal vegada si m'escoltés podria saber el que li explic, i quan va fer també el Partit Popular, quan governava a la comunitat autònoma, com quan estava a l'oposició, que diferents inversions van venir per part del Ministeri d'Educació.

Sobten també o sorprenden altres esmenes de l'estil del camp d'aprenentatge, ja anunciat per part del conseller; un conveni firmat a finals de l'any 2000, nosaltres entenem que bé, alguna cosa s'hauria fet, doncs no, no es va fer res, i açò aparentment,

dins aquesta sintonia entre governs del mateix color polític i fins i tot amb àrees gestionades pel mateix partit.

Soprenen també altres esmenes presentades pel PSM, com algunes inversions proposades en matèria d'infraestructures, na Camellla, per exemple, on realment els únics que hem fet alguna passa per poder aconseguir aquest centre li vull recordar que ha estat el Govern del Partit Popular, a través del seu ajuntament, on ja s'han requalificat els terrenys, s'han grafiat 15.000 metres quadrats de zona verda devora el solar on s'ha d'ubicar el nou institut, perquè no volem fer una reforma només, com vostès proposen a la seva esmena, i construirem el mateix, posarem fil a l'agulla ja.

I per altra banda també, una altra esmena que sobta també, és que sembla que no saben que durant l'anterior període no es va fer absolutament res a Portocristo, no es van requalificar els terrenys i realment el Govern del Partit Popular ha resolt els problemes urbanístics que s'ha trobat, en un raonable temps per fer-ho. I es confia que en el 2004 es pugui posar ja la primera pedra.

El mateix passa amb l'escoleta de Sant Climent, jo li vull recordar que han estat quatre anys esperant que l'Ajuntament de Maó pogués trobar un solar on poder construir aquesta nova escola. Ara sembla que a la fi es desembussa aquest assumpte.

És a dir, en definitiva, moltes esmenes que no tenen absolutament cap sentit, que nosaltres entenem que són per reomplir i bé no volem fer més qüestió d'aquest assumpte. Nosaltres entenem que amb aquest conjunt d'esmenes, l'oposició ha fet una carta als Reis Mags, tot allò que vostès varen ser incapaços de fer, ara volen que ho faci el Govern del Partit Popular, jo agraeisc aquesta confiança en el nostre Govern; demostra, per altra banda, que vostès no van fer tots els deures que els pertocava, que varen fer qualque pillaria, i com que els Reis Mags ho veuen tot pel maig els dugueren carbó. Ara els toca fer bondat, però així i tot els augur un llarg futur ple de carbó.

Bon Nadal.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. I passam ara al debat número 7, de globalitat, agrupació dels programes de cultura 452A, 452B, 453A, 455A i 455B. En primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el present debat. Per la qual cosa, té la paraula per un temps de cinc minuts, la diputada Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. De fet ja he parlat d'aquestes esmenes abans, però ja que tenc un temps de cinc minuts, tornaré a fer referència a les esmenes per una raó i és dir, Sr. Gornés, que evidentment jo mantenc les esmenes que varem presentar, no faltaria més,

perquè consideram que en aquest cas i en aquest àmbit de cultura creim que s'ha de, i proposam de fet una transferència al Consell de Menorca per a una millor gestió de la Biblioteca Pública de Maó, i això no té cap qüestió que nosaltres considerem que s'hagi de retirar, si no més aviat mantenir-la, tot i que ja sabem que no li donaran suport.

I per altra banda, també, feim una esmena a aquest programa de cultura, on també proposam que hi hagi un augment de les inversions en el recinte del Puig des Molins d'Eivissa. I aquestes dues esmenes les plantejam en la línia que hem de millorar el nostre patrimoni cultural perquè entenem que és una de les millors fórmules, no només de mantenir aquest patrimoni, sinó sobretot per treballar per la nostra cultura, per la nostra història i en aquest tema esperam o esperàvem que alguna d'aquestes esmenes pogués ser acceptada, però veim que evidentment hi ha moltes dificultats per acceptar esmenes del nostre grup, que únicament i exclusivament van en la intenció de millorar aspectes molt concrets del nostre patrimoni cultural.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. En segon lloc passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a les seccions incloses al present debat, per la qual cosa té la paraula el diputat Sr. Riudavets per cinc minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre grup ha presentat també algunes esmenes al programa referit a cultura i a política lingüística dins la Conselleria d'Educació i Cultura. No hem de dir que aquests són àmbits sensibles per al nostre grup, per la nostra història de defensors, com ha estat sempre, de la llengua i la cultura del nostre poble des que existim.

Ja he dit a la meua intervenció anterior, a l'esmena a la totalitat, que el Partit Popular ha intentar corregir els enormes retalls inicials, d'un 27% inicialment en cultura i d'un 33% en política lingüística, però ja he dit també que aquesta rectificació no basta, i per tant mantenim les nostres esmenes en el mateix sentit. Pretenem amb aquestes esmenes que s'augmentin les partides destinades a l'Arxiu del Regne de Mallorca, a la biblioteca pública de Palma i a la biblioteca pública de Maó; pretenem també que s'augmentin les quantitats consignades per al Museu de Mallorca, Museu de Menorca, Museu Puig dels Molins i Sa Llonja. I aquests augments no són augments espectaculars i són augments amb l'única intenció que aquestes institucions culturals puguin mantenir dignament els serveis que ofereixen a la ciutadania. És senzillament açò. Però també presentam una esmena per mantenir uns pressupostos dignes també per a polítiques de promoció cultural; ja he dit que açò és competència del Govern de les Illes i s'ha de mantenir amb tota i si pogués ser incrementar. Es retalla un 20%.

Bé, entram ja en política lingüística, vaig abreujant. La rectificació del Partit Popular, com ja he dit abans, ha estat de 200.000 euros quan la retallada global ha estat d'1.500.000, i per tant és una rectificació purament ornamental. Les esmenes que el nostre grup ha presentat en aquest àmbit tenen com a únic objectiu garantir la continuïtat del procés de normalització lingüística, un procés que la nostra llengua necessita i al qual la llei ens obliga. Demanam que es mantengui, s'incrementi la dotació pressupostària del COFUC. Ja he dit abans que és possible canviar de directrius, però és que si no hi ha pressupost no hi haurà foment de la llengua però tampoc no hi ha haurà directrius, no servirà per a res.

Demanam després una sèrie d'esmenes genèriques amb l'única motivació de mantenir el nivell de despesa en normalització de la llengua, ni tan sols per a què, simplement foment de l'ús de la llengua catalana perquè vostès ho gastin com vulguin, segons el seu programa; però no retallin, no retallin perquè retallant, ja ho he dit abans, si no hi ha fons no hi ha polítiques.

Demanam també a una altra que s'afecti una partida per al suport a les administracions locals en normalització lingüística. Moltes vegades els ajuntaments tenen dificultats en aquest sentit i, malgrat el suport que sí tenen dels consells insulars, almanco els que jo conec, cal més implicació del Govern de les Illes Balears. També volem que quedi com una esmena d'afectació que s'incrementin els ajuts a la retolació en llengua catalana; és fonamental per a la normalitat d'una llengua que els elements quotidians siguin presents en aquesta llengua, açò s'ha d'anar incrementant al nostre parer. En el mateix sentit volem que es mantengui la despesa en col·laborar en el doblatge de les pel·lícules en català, per açò afectam una partida o demanam que s'afecti una partida en aquest sentit; és un món molt complex, molt difícil i impossible si l'administració no hi col·labora.

Demanam que es mantenguin els convenis amb entitats per la col·laboració conjunta en el procés de normalitat en la nostra llengua, i també demanam que s'afecti i que es mantengui o, millor dit, s'incrementi, la quantitat que es destinava als ajuts de la llengua a premsa catalana; és l'única premsa en aquest moment periòdica, amb una certa periodicitat, que manté la nostra llengua, llevat d'algunes honroses i..., que ens fan estat molt satisfets, però normalment la premsa a moltes illes és la premsa local l'única que ocupa aquest lloc en llengua catalana. Cal que es mantenguin els ajuts, si no potser algunes revistes fins i tot desapareixerien.

I després demanam dos programes específics nous, innovadors, un per difondre la llengua catalana entre els joves entre altres coses perquè és el sector social més procliu a la castellanització, i un altre específic adreçat als estrangers que viuen a les nostres illes amb un objectiu concret, que és el nostre objectiu però m'agradaria que el compartissin: que tots els sectors d'immigració diferents, de distintes procedències tinguessin com a llengua franca, com a llengua de comunicació entre ells la llengua catalana, que és la llengua del país. Aquest és un programa específic que voldríem que es posés en marxa i per açò ho demanam.

Demanam el manteniment de la Setmana del llibre en català i, naturalment, i ja per acabar, demanam el manteniment -era la nostra esmena-, era el manteniment però ara demanam la reobertura, ja reobertura, de Som Ràdio, per una senzilla raó: creim que si no s'està d'acord amb la situació jurídica d'una cosa, si aquesta cosa és necessària s'intenta arreglar la seva situació jurídica, no es tanca.

Amb aquestes quatre pinzellades crec que és veu clarament la intencionalitat de les nostres esmenes, que és allò important, veure la intenció: evitar, i esperem que s'eviti, un retrocés de l'aposta de la Conselleria d'Educació i Cultura per la nostra cultura i la llengua d'aquestes illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Finalment es passa a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista a les seccions incloses en el present debat, per la qual cosa té la paraula per un temps de cinc minuts l'Hble. Sr. Andreu Bosch.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, em permetran que en primer lloc faci unes breus consideracions sobre el paper de la cultura a la nostra societat per, a continuació, apuntar les mancances d'aquests pressupostos i després fer un seguit d'esmenes.

Darrerament s'està lligant el concepte de desenvolupament sostenible a la millora de la qualitat de vida entesa aquesta no només des del punt de vista del benestar material, sinó especialment lligada al desenvolupament humà i a la cultura. Els efectes perversos d'una globalització comandada pel mercat amenacen la supervivència de formes culturals locals i per açò cal també parlar de sostenibilitat cultural per tal d'evitar l'uniformisme a què ens aboca aquesta forma de globalització. La cultura té una estreta relació amb el territori on s'ha desenvolupat, la cultura té l'origen en un entorn concret i aquest entorn és a la vegada modificat per l'acció cultural de les persones. Cal un diàleg constant entre allò que és local i allò que és global per tal de percebre la cultura en tota la seva dimensió; a la vegada cal que no es perdi la relació entre l'art contemporani i la cultura popular tradicional i que no siguin les cultures de les regions dominants del món que imposin els models culturals contemporanis.

Els ciutadans de les societats desenvolupades incrementen dia a dia la seva despesa en viatges i turisme, i en un percentatge important la cultura és la motivació principal, i no només el monument, el museu i els jaciments arqueològics, sinó també les arts de l'espectacle, la plàstica contemporània, els centres d'arts i multimèdia.

Cal contemplar també el desenvolupament local i la gestió del patrimoni cultural com un dels sectors emergents de creació d'ocupació. Cal per tant també donar suport a la creació i al

desenvolupament de les indústries culturals; aquestes s'han de contemplar en un triple vessant: difusores de valors i productes, generadores d'ocupació i espais de suport a la lliure creativitat cultural de les persones. La participació en els fenòmens culturals, el dret a la cultura i, per tant, l'accés a la cultura, són una garantia de benestar social i, en conseqüència, són factors de cohesió social i un instrument més de lluita contra l'exclusió.

El contacte entre cultures, les relacions interculturals, els intercanvis, la convivència entre cultures han de ser contemplats no com a fenòmens de diferenciació, sinó com un element que contribueix a l'eixamplament dels punts de vista i a l'enriquiment mutu.

Dit açò, la importància de la cultura expressada a través d'aquestes consideracions ens du al Grup Parlamentari Socialista a mostrar una clara preocupació per tal com els pressupostos del Govern, tal com estan plantejats, no poden donar resposta a aquests reptes, i més tenint en compte la tendència a la baixa que mostren, que malgrat que la rectifiquen en part ho fan a costa d'altres programes que nosaltres consideram igualment importants.

Per açò a través d'una sèrie d'esmenes proposam la dotació d'un paquet pressupostari per a la millora dels arxius, les biblioteques, els museus i altres equipaments culturals per un valor de 4,4 milions d'euros, incloent-hi les ajudes als ensenyaments artístics. Entenem que si un govern és capaç de gastar-se 4,4 milions d'euros en un sol equipament cultural de dubtosa rendibilitat -essent benèvol- com és Costa Nord, bé pot invertir la quantitat esmentada en un seguit d'actuacions. Aquestes esmenes comprenen la creació d'un museu de Formentera amb una primera anualitat, la millora d'infraestructures i béns derivats de l'ús general de l'Arxiu del Regne de Mallorca, inversions en la biblioteca pública de Palma, adquisició de béns museístics del Museu de Mallorca, també l'adquisició de béns del Museu de Menorca, la inversió en béns de patrimoni històric, artístic i cultural del Museu monogràfic del Puig dels Molins, la inversió en béns del patrimoni històric, artístic i cultural del Museu arqueològic d'Eivissa, el manteniment de la fonoteca, etc.

Dues esmenes més fan referència al foment de l'ús de la llengua catalana que, com deia en una anterior intervenció, a conseqüència dels canvis demogràfics, mentre augmenta el nivell de coneixement està disminuint el seu ús. Cal igualar la partida determinada al Consorci; si la línia que tenia fins ara no els agradava, baratin-la però no deixin de donar-li suport. També es proposa una altra partida de nova creació d'1 milió d'euros per a campanyes de foment de l'ús de la llengua catalana, no la valenciana, per si un cas.

El patrimoni intangible que fa referència als mites, rituals, celebracions, devocions, etc., de transmissió oral i, per tant, de fràgil permanència, han de ser objecte d'especial protecció; per açò es proposa una partida de 70.000 euros. Acceptam el suggeriment del diputat Sr. Gornés Hachero expressada a la comissió d'orientar les actuacions a través de la Junta Interinsular de Patrimoni Històric. Finalment creim que és

necessari fomentar els estudis, els treballs i les investigacions en relació a la nostra cultura; per açò proposam una addició de 50.000 euros a una partida del programa 455.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per a fixació de posicions del grup que no hagi intervengut? Té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, l'Hble. Sr. Simó Gornés i Hachero.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Sentim defraudar els portaveus que m'han precedit en la paraula, però evidentment tampoc no votarem a favor de cap de les esmenes que han presentat en aquest debat, primer perquè torn a insistir en què en hem presentat un projecte el més racional possible dins aquestes matèries, sobretot per regularitzar la despesa supèrflua que entenem nosaltres que es produïa en alguns dels projectes que es desenvolupaven. És una llàstima que siguem tant pocs dins la cambra, perquè sempre la cultura és com la germana pobra, però bé, intentarem donar compliment...

He de dir que per altra banda tampoc no podem anunciar el vot favorable a algunes de les esmenes, sobretot a aquelles que van dirigides cap a l'Arxiu del Regne de Mallorca. El conseller d'Educació va anunciar ja a la premsa una inversió de més de 100 milions provinents de l'Estat i nosaltres entenem que aquesta inversió millorarà substancialment aquestes infraestructures.

Respecte a la política lingüística evidentment estam des de dues òptiques, dos punts de vista absolutament diferents. En podríem fer molta qüestió, sobre aquest assumpte. Nosaltres entenem que la situació que s'ha produït aquests darrers quatre anys d'una forta pressió, d'una forta immersió, entre cometes obligació, envers alguns programes, precisament ha produït l'efecte contrari que pretenien. Nosaltres entenem que s'ha d'aplicar un altre tipus de mesures, més de convenciment que d'obligació, i en aquest sentit s'han planificat les diferents accions per tal de poder dur a terme els objectius del projecte.

Ens ha semblat molt interessant la intervenció del Sr. Bosch, evidentment quant a la declaració de principis podríem estar d'acord en una gran part, però nosaltres entenem que algunes de les esmenes que presenta el Partit Socialista evidentment són fluixes en el sentit que són coixes. El museu de Formentera, presenta vostè una esmena del museu de Formentera quan els nostres companys d'Eivissa i Formentera en els darrers quatre anys s'han cansat d'interpel·lar, de demanar al conseller quan es posaven les bases, quan tenien el projecte bàsic, quan tenien el solar, i ha estat pràcticament impossible; finalment crec que sí que s'han donat algunes de les passes i el gener crec que hi ha una reunió important per tal de desembossar aquest tema que vostès no han pogut desenvolupar, fins i tot una qüestió que venia per manament de llei.

Respecte al patrimoni immaterial les ajudes que proposa el Sr. Bosch per tal de recuperar aquest patrimoni primer és un àmbit competencial estrictament dels consells insulars, tal i com mana la Llei de competències i la Llei de patrimoni, fins i tot la de cultura popular. Per altra banda no he acabat d'entendre aquesta proposta que ens fa de derivar aquesta despesa cap a la junta interinsular, perquè la realment la junta interinsular no té capacitat inversora ni de decisió, és un organisme de coordinació, sobretot d'intercanvi d'informació, i en aquest sentit si ho vaig dir així m'estranya molt que ho digués així, perquè sé molt bé del que parl, m'estranya molt que digués que fos la junta interinsular la que decidís aquesta qüestió, perquè em vaig cansar també l'anterior legislatura d'intentar interpel·lar i d'intentar saber i esbrinar quines eren realment les funcions que desenvolupava efectivament aquesta junta interinsular, que vostè sap perfectament que, com a molt, l'únic que pot fer és repartir l'1% cultural derivat de les diferents obres públiques. Per tant no té massa sentit aquesta proposta i, torn insistir, m'estranya molt que jo digués literalment aquestes paraules i, si ho vaig dir, va ser un lapsus absolutament desafortunat que rectific immediatament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS